ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1995

Vyhlásené: 14.02.1995 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

38

PREDSEDA NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY
OBČIANSKY SÚDNY PORIADOK

vyhlasuje úplné znenie Občianskeho súdneho poriadku zo 4. decembra 1963 č. 99/1963 Zb., ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom zo 6. apríla 1967 č. 36/1967 Zb., zákonom z 18. decembra 1969 č. 158/1969 Zb., zákonom z 26. apríla 1973 č. 49/1973 Zb., zákonom z 26. marca 1975 č. 20/1975 Zb., zákonom z 10. novembra 1982 č. 133/1982 Zb., zákonom zo 4. mája 1990 č. 180/1990 Zb., zákonom z 11. júla 1991 č. 328/1991 Zb., zákonom z 5. novembra 1991 č. 519/1991 Zb., zákonom z 28. apríla 1992 č. 263/1992 Zb., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky zo 16. decembra 1992 č. 5/1993 Z. z. a zákonom Národnej rady Slovenskej republiky z 27. januára 1994 č. 46/1994 Z. z.

PRVÁ ČASŤ
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

PRVÁ HLAVA
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1

Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam spoluobčanov.

§ 2

V občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, uskutočňujú výkon rozhodnutí, ktoré neboli splnené dobrovoľne, a zameriavajú svoju činnosť na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb.

§ 3

Občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti a slúži na jej upevňovanie a rozvíjanie. Každý má právo domáhať sa na súde ochrany práva, ktoré bolo ohrozené alebo porušené.

§ 4

Zrušený.

§ 5

Súdy poskytujú účastníkom poučenie o ich procesných právach a povinnostiach. Túto povinnosť nemajú, ak účastník je zastúpený advokátom alebo komerčným právnikom.

§ 6

V konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a aby skutočnosti, ktoré sú medzi účastníkmi sporné, sa spoľahlivo zistili.

DRUHÁ HLAVA
SÚDY

Právomoc

§ 7

(1) V občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávnych, pracovných, rodinných, družstevných, ako aj z obchodných vzťahov (včítane podnikateľských a hospodárskych vzťahov), pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

(2) Iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon.

§ 8

Ak sa má pred konaním na súde konať u iného orgánu, súdy môžu konať len vtedy, ak nebola vec v takomto konaní s konečnou platnosťou vyriešená.

§ 8a
Spory o právomoc

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje spory o právomoc medzi súdmi a orgánmi štátnej správy.

Príslušnosť

§ 9

(1) Na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné súdy.

(2) Krajské súdy rozhodujú ako súdy prvého stupňa

a) o nárokoch vychádzajúcich z autorského zákona,

b) vo veciach pôvodcovstva k predmetom priemyselného vlastníctva, práva ich prihlásiť na ochranu, spolumajiteľstva a o nárokoch z týchto vecí, prípadne z porušenia práv v týchto veciach,

c) v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení,

d) v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia,

e) v sporoch o určenie nezákonnosti štrajku alebo výluky,

f) v sporoch o neplatnosť skončenia pracovného alebo služobného pomeru podľa § 18 ods. 2 zákona č. 451/1991 Zb., ktorým sa ustanovujú niektoré ďalšie predpoklady na výkon niektorých funkcií v štátnych orgánoch a organizáciách Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, Českej republiky a Slovenskej republiky,

g) v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky,

h) v konaní o určenie, či návrh na registráciu politickej strany alebo politického hnutia nemá nedostatky, ktoré by bránili ich registrácii.[1])

(3) Krajské súdy rozhodujú ďalej ako súdy prvého stupňa v obchodných veciach spory

a) z právnych vzťahov medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti, ak suma požadovaná navrhovateľom prevyšuje 1 000 000 Sk,

b) bez zreteľa na to, či účastníci záväzkového vzťahu sú podnikatelia, spory

aa) z právnych vzťahov súvisiacich so zakladaním obchodných spoločností alebo družstiev,

bb) z burzových obchodov a ich sprostredkovania,

cc) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti,[2])

dd) zo zmluvy o kontrolnej činnosti,[3])

ee) zo zasielateľskej zmluvy,[4])

ff) zo zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku,[5])

gg) zo zmluvy o tichom spoločenstve,[6])

hh) zo zmluvy o otvorení akreditívu,[7])

ii) zo zmluvy o inkase,[8])

jj) zo zmluvy o uložení cenných papierov alebo iných hodnôt,[9])

kk) zo zmluvy o bežnom účte,[10])

ll) zo zmluvy o vkladovom účte,[11])

mm) z cestovného šeku,[12])

nn) zo zmluvy o úvere,

oo) zo záväzkových vzťahov zo sľubu odškodnenia,[13])

pp) z právnych vzťahov vzniknutých pri zabezpečení záväzkov uvedených pod písmenami aa) až nn),

rr) z práv z patentov, chránených úžitkových a priemyselných vzorov a topografií polovodičových výrobkov ako predmetu obchodu,

qq) zo záväzkových vzťahov z bankovej záruky,

c) bez zreteľa na to, že nejde o obchody podľa písmena a) alebo b), spory

aa) z právnych vzťahov medzi obchodnými spoločnosťami (družstvami) a ich zakladateľmi (spoločníkmi alebo členmi), ako aj medzi spoločníkmi (členmi alebo zakladateľmi) navzájom,

bb) z právnych vzťahov medzi prokuristom a podnikateľom, ktorý prokúru udelil, a ak bola prokúra udelená viacerým osobám, z právnych vzťahov medzi týmito osobami navzájom a z právnych vzťahov medzi obchodným zástupcom a podnikateľom, ktorý obchodného zástupcu poveril, ibaže ide o spor z pracovnoprávneho vzťahu,

cc) z právnych vzťahov týkajúcich sa zmeniek, iných cenných papierov alebo šekov včítane sporov z vydaných zmenkových (šekových) platobných rozkazov,

dd) z právnych vzťahov týkajúcich sa ochrany hospodárskej súťaže[14]) a nekalej súťaže,[15])

ee) z práv k obchodnému menu,[16]) k ochranným známkam [17]) a k označeniu pôvodu,[18])

ff) z poistenia spojeného s predmetom obchodnej činnosti,

gg) o návrhu spoločníka verejnej obchodnej spoločnosti na jej zrušenie pre porušovanie spoločenskej zmluvy iným spoločníkom,[19])

hh) o návrhu spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným na zrušenie jeho účasti v spoločnosti,[20])

ii) o návrhu spoločníkov spoločnosti s ručením obmedzeným na zrušenie spoločnosti,[21])

jj) o návrhu člena družstva na zrušenie rozhodnutia členskej schôdze o jeho vylúčení,[22])

kk) o neplatnosť rozhodcovských zmlúv a o zrušení rozhodcovských nálezov vydaných rozhodcami na základe rozhodcovskej zmluvy,[23])

ll) zo vzťahov vznikajúcich z medzinárodného obchodného styku právnických osôb a fyzických osôb včítane sporov, v ktorých bola právomoc súdu Slovenskej republiky založená písomnou zmluvou účastníkov.[24])

(4) Krajské súdy konečne ako súdy prvého stupňa v obchodných veciach ďalej

a) prejednávajú konkurzy a vyrovnania včítane sporov týmto konaním vyvolaných,

b) rozhodujú o návrhoch na zrušenie spoločnosti a jej likvidácii,[25])

c) rozhodujú o vymenovaní likvidátora spoločnosti, ak k likvidácii spoločnosti došlo na základe rozhodnutia súdu,[26])

d) rozhodujú o návrhu na odvolanie likvidátora spoločnosti a jeho nahradení inou osobou,[27])

e) rozhodujú o určení odmeny likvidátora vymenovaného súdom,[28])

f) rozhodujú o vymenovaní likvidátora obchodnej spoločnosti,[29])

g) rozhodujú o návrhu na odvolanie likvidátora obchodnej spoločnosti a jeho nahradení,[30])
h rozhodujú o návrhu na zrušenie družstva,[31])

i) rozhodujú o návrhu na vyhlásenie členskej schôdze družstva o rozdelení likvidačného zostatku za neplatné.[32])

§ 10

(1) Krajské súdy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

(2) O odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

§ 10a

(1) O dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

(2) O dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu.

§ 11

(1) Konanie sa uskutočňuje na tom súde, ktorý je vecne a miestne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností, ktoré tu sú v čase začatia konania, a trvá až do jeho skončenia.

(2) Ak je miestne príslušných niekoľko súdov, môže sa konať na ktoromkoľvek z nich.

(3) Ak ide o vec, ktorá patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, ale podmienky miestnej príslušnosti chýbajú alebo ich nemožno zistiť, Najvyšší súd Slovenskej republiky určí, ktorý súd vec prejedná a rozhodne.

§ 12

(1) Ak nemôže príslušný súd o veci konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení (§ 14), musí byť vec prikázaná inému súdu toho istého stupňa.

(2) Vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti.

(3) O prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa vec má prikázať.

§ 13

Zrušený.

Vylúčenie sudcov

§ 14

(1) Sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

(2) Na súde vyššieho stupňa sú vylúčení i sudcovia, ktorí rozhodovali vec na súde nižšieho stupňa, a naopak. To isté platí, ak ide o rozhodovanie o dovolaní.

§ 15

(1) Len čo sa sudca dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to neodkladne predsedovi súdu. V konaní môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad.

(2) Účastníci majú právo vyjadriť sa o osobách sudcov; skutočnosti, pre ktoré je sudca vylúčený, sú povinní oznámiť neodkladne.

§ 16

(1) O tom, či je sudca vylúčený, rozhodne nadriadený súd v senáte. O vylúčení sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodne iný senát toho istého súdu.

(2) Ak bolo rozhodnuté, že sudca je vylúčený, predseda súdu určí namiesto neho iného sudcu alebo prikáže vec inému senátu.

§ 17

(1) O tom, či je vylúčený zapisovateľ alebo iný pracovník súdu, ako aj znalec alebo tlmočník, platia tieto ustanovenia primerane; rozhoduje o tom predseda senátu.

(2) Na vylúčenie notára z úkonov súdneho komisára primerane platia § 14 až 16. O vylúčení rozhoduje súd, ktorý notára vykonaním úkonov súdneho komisára poveril; proti jeho rozhodnutiu nie je opravný prostriedok prípustný.

TRETIA HLAVA
ÚČASŤ NA KONANÍ

Účastníci

§ 18

Účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie. Majú právo konať pred súdom vo svojej materčine. Súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

§ 19

Spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

§ 20

Každý môže pred súdom ako účastník samostatne konať (procesná spôsobilosť) v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti.

§ 21

(1) Za právnickú osobu koná štatutárny orgán alebo pracovník (člen), ktorý preukáže, že je oprávnený za ňu konať.

(2) Za štát pred súdom koná pracovník toho štátneho orgánu, ktorého sa vec týka, alebo poverený pracovník iného štátneho orgánu.

Zástupcovia účastníkov a) na základe zákona

§ 22

Občan, ktorý nemôže pred súdom konať samostatne, musí byť zastúpený svojím zákonným zástupcom.

§ 23

Ak to okolnosti prípadu vyžadujú, môže súd rozhodnúť, že ten, kto nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, musí byť v konaní zastúpený svojím zákonným zástupcom, i keď ide o vec, v ktorej by inak mohol konať samostatne.

b) na základe plnomocenstva

§ 24

Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu.

§ 25

(1) Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.

(2) Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje.

(3) Advokát je oprávnený dať sa zastupovať iným advokátom ako ďalším zástupcom.

(4) Ustanovenia odsekov 1 až 3 platia obdobne, ak účastníka zastupuje komerčný právnik v rozsahu svojho oprávnenia ustanoveného osobitnými predpismi.[33])

§ 26

(1) Odborová organizácia môže v konaní zastupovať účastníka, ktorý je jej členom.

(2) Ak táto organizácia prevezme zastúpenie, poverí niektorého zo svojich členov alebo pracovníkov, aby za zastúpeného v jej mene konal.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú v obchodných veciach.

§ 27

(1) Účastník sa môže dať zastúpiť aj ktorýmkoľvek občanom spôsobilým na právne úkony. Tento zástupca môže konať jedine osobne.

(2) Súd rozhodne, že zastúpenie podľa odseku 1 nepripúšťa, ak zástupca zrejme nie je spôsobilý na riadne zastupovanie alebo ak ako zástupca vystupuje v rôznych veciach opätovne.

§ 27a

Zrušený.

§ 28

(1) Zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď pre celé konanie, alebo len pre určité úkony.

(2) Plnomocenstvo udelené pre celé konanie nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo toto plnomocenstvo udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť účastník.

(3) Odvolanie plnomocenstva účastníkom alebo jeho výpoveď zástupcom sú voči súdu účinné, len čo mu ich účastník alebo zástupca oznámili; voči iným účastníkom konania sú účinné, len čo im ich oznámil súd.

c) na základe rozhodnutia

§ 29

(1) Ak nie je zastúpený ten, kto nemôže pred súdom samostatne konať, predseda senátu ustanoví mu opatrovníka, ak je tu nebezpečenstvo z omeškania. Rovnako sa postupuje, ak tak ustanovuje osobitný predpis.

(2) Pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže predseda senátu ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine, ktorý bol postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

§ 30

(1) Účastníkovi, u ktorého sú predpoklady, aby bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov, môže byť na jeho žiadosť ustanovený zástupca, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov.

(2) Ak to vyžaduje ochrana záujmov účastníka, ustanoví mu predseda senátu v prípade uvedenom v odseku 1 zástupcu z radov advokátov.

§ 31

(1) Ustanovený zástupca má rovnaké postavenie ako zástupca na základe plnomocenstva pre celé konanie, pokiaľ nebol ustanovený len pre určité úkony.

(2) Ak bol za zástupcu ustanovený advokát, má rovnaké postavenie ako advokát, ktorému účastník udelil plnomocenstvo.

§ 32 až 34

Zrušené.

§ 35

(1) Prokurátor môže podať návrh na začatie konania,

a) ak to ustanovuje osobitný zákon,[33a])

b) ak ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora, ak to vyžaduje verejný záujem a za podmienok uvedených v tomto zákone.

(2) Prokurátor môže vstúpiť do začatého konania vo veciach

a) spôsobilosti na právne úkony,

b) vyhlásenia za mŕtveho,

c) zápisu do obchodného registra,

d) výchovy maloletých a opatrovníckych.

(3) Prokurátor je v konaní podľa odsekov 1 a 2 oprávnený na všetky úkony, ktoré môže vykonať účastník konania, ak nejde o úkony, ktoré môže vykonať len účastník právneho vzťahu.

ŠTVRTÁ HLAVA
ÚKONY SÚDU A ÚČASTNÍKOV

Úkony súdu

§ 36

V konaní pred súdom koná a rozhoduje senát alebo predseda senátu ako jediný sudca (samosudca). Všetci členovia senátu sú si pri rozhodovaní rovní.

§ 36a

(1) V konaní pred okresným súdom koná a rozhoduje senát

a) v pracovných veciach,

b) v ďalších veciach, o ktorých to ustanovuje zákon.

(2) V ostatných veciach koná a rozhoduje v konaní pred okresným súdom samosudca.

(3) V konaní pred krajským súdom ako súdom prvého stupňa koná a rozhoduje s výnimkou prípadov uvedených v § 36b ods.1 samosudca; v odvolacom konaní koná a rozhoduje senát.

§ 36b

(1) V obchodných veciach koná a rozhoduje krajský súd ako súd prvého stupňa v senáte, ak ide o spory

a) z právnych vzťahov medzi obchodnými spoločnosťami (družstvami) a ich zakladateľmi (spoločníkmi alebo členmi), ako aj medzi spoločníkmi (členmi alebo zakladateľmi) navzájom,

b) zo vzťahov, ktoré vznikajú v súvislosti s predajom podniku alebo jeho časti,

c) z právnych vzťahov upravených predpismi o ochrane hospodárskej súťaže a o nekalej súťaži,

d) z práv k predmetom priemyselného vlastníctva,

e) týkajúce sa námorných lodí, námornej plavby a právnych vzťahov s tým spojených,

f) o neplatnosť rozhodcovských zmlúv a o zrušení rozhodcovských nálezov vydaných rozhodcami na základe rozhodcovskej zmluvy.

(2) V ostatných obchodných veciach koná a rozhoduje v konaní pred krajským súdom samosudca. To platí aj o vydávaní zmenkových (šekových) platobných rozkazov a o rozhodovaní vo veciach uvedených v § 200e.

§ 36c

Najvyšší súd Slovenskej republiky koná a rozhoduje v senátoch.

§ 36d

(1) Predseda senátu môže vo veciach prislúchajúcich senátu vykonávať len také úkony, ktorými sa nerozhoduje vo veci.

(2) V prípadoch, keď podľa zákona môže konať a rozhodovať samosudca, prislúchajú mu práva, ktoré sú inak vyhradené senátu.

§ 37

(1) Senát rozhoduje po porade za prítomnosti zapisovateľa; nikto iný nesmie byť na porade prítomný.

(2) Na rozhodnutie je potrebná väčšina hlasov, pričom hlasovať sú povinní všetci členovia senátu. Hlasovanie vedie predseda senátu. Prísediaci hlasujú pred sudcami a mladší sudcovia pred staršími sudcami, predseda senátu hlasuje posledný.

§ 38

(1) Súd poverí notára, aby ako súdny komisár za odmenu vykonal úkony v konaní o dedičstve.

(2) Z úkonov podľa odseku 1 sú vyňaté žiadosti o poskytnutie právnej pomoci v cudzine a súdne rozhodnutia.

(3) Úkony notára podľa odseku 1 sa považujú za úkony súdu.

(4) Poverenie nie je súdnym rozhodnutím.

§ 39

(1) Úkony, ktoré by príslušný súd mohol urobiť len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami alebo ktoré v jeho obvode nemožno urobiť, urobí na dožiadanie iný súd.

(2) Ak dožiadaný súd nemôže urobiť úkon vo svojom obvode, postúpi dožiadanie súdu, v obvode ktorého možno úkon urobiť, ak je mu tento súd známy; inak dožiadanie vráti.

(3) Úkony dožiadaného súdu robí samosudca; má pritom práva a povinnosti predsedu senátu.

§ 40

(1) O úkonoch, pri ktorých súd koná s účastníkmi alebo vykonáva dokazovanie, spisuje sa zápisnica. V zápisnici sa najmä označí prejednávaná vec, uvedú sa prítomní, opíše sa priebeh dokazovania a uvedie sa obsah prednesov a výroky rozhodnutia; ak nahrádza zápisnica podanie, musí mať aj jeho náležitosti.

(2) Zápisnicu podpisuje predseda senátu a zapisovateľ; ak predseda senátu nemôže zápisnicu podpísať, podpíše ju za neho iný člen senátu. Ak bol uzavretý zmier, podpisujú zápisnicu aj účastníci. Zápisnicu o hlasovaní podpisujú všetci členovia senátu a zapisovateľ.

(3) Predseda senátu opraví v zápisnici chyby v písaní a iné zrejmé nesprávnosti. Predseda senátu rozhoduje aj o návrhoch na doplnenie zápisnice a o námietkach proti jej zneniu.

Úkony účastníkov

§ 41

(1) Účastníci môžu robiť svoje úkony akoukoľvek formou, pokiaľ zákon pre niektoré úkony nepredpisuje určitú formu.

(2) Každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

(3) Hmotnoprávny úkon účastníka urobený voči súdu je účinný aj voči ostatným účastníkom, avšak len od okamihu, keď sa o ňom v konaní dozvedeli.

§ 42

(1) Podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, telegraficky alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej, ktoré bolo urobené telegraficky, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

(2) Každý okresný súd je povinný spísať podanie do zápisnice a postúpiť ho bez prieťahu príslušnému súdu. Také podanie má tie isté účinky, ako keby sa stalo priamo na príslušnom súde.

(3) Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

§ 43

(1) Predseda senátu vyzve účastníkov, aby sa nesprávne alebo neúplné podanie opravilo alebo doplnilo. Poučuje účastníkov aj o tom, ako treba opravu alebo doplnenie urobiť.

(2) Ak sa napriek výzve predsedu senátu podanie neopraví alebo nedoplní a v konaní nemožno pre tento nedostatok pokračovať, súd konanie zastaví. O týchto následkoch musí byť účastník poučený.

§ 44

(1) Účastníci a ich zástupcovia majú právo nazerať do súdneho spisu s výnimkou zápisnice o hlasovaní a urobiť si z neho výpisy a odpisy.

(2) Niekomu inému než účastníkovi môže predseda senátu povoliť nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy a odpisy, ak sú pre to vážne dôvody a oprávnené záujmy účastníkov tým nemôžu byť dotknuté.

Doručovanie

§ 45

Doručuje sa spravidla poštou. Súd môže však podľa okolností doručiť písomnosť sám alebo prostredníctvom orgánu obce alebo príslušného policajného orgánu a v prípadoch ustanovených osobitnými predpismi aj prostredníctvom ministerstva spravodlivosti.

§ 46

(1) Adresátovi možno doručiť písomnosť v byte, v sídle (mieste podnikania), na pracovisku alebo kdekoľvek bude zastihnutý.

(2) Ak nebol adresát zastihnutý, hoci sa zdržuje v mieste doručenia, doručí sa inej dospelej osobe bývajúcej v tom istom byte alebo v tom istom dome alebo zamestnanej na tom istom pracovisku, ak je ochotná obstarať odovzdanie písomnosti. Ak nemožno ani takto doručiť, uloží sa písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom vyzve, aby si písomnosť vyzdvihol. Písomnosť sa považuje za doručenú dňom, keď bola uložená, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

(3) Ak sa podľa odseku 2 písomnosť odovzdá účastníkovi, ktorý má na veci protichodný záujem, je doručenie neúčinné.

§ 47

(1) Do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi predseda senátu.

(2) Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

§ 47a

Pokiaľ zákon ustanovuje, že rozhodnutie má byť vyvesené na úradnej tabuli súdu, platí, že pätnástym dňom vyvesenia bolo rozhodnutie doručené účastníkom, ktorí nie sú súdu známi alebo ktorých pobyt nie je známy.

§ 48

(1) Písomnosti, ktoré sú určené orgánom alebo právnickým osobám, doručujú sa pracovníkom oprávneným za orgány alebo právnické osoby prijímať písomnosti. Ak ich niet, doručuje sa písomnosť, ktorá je určená do vlastných rúk, tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať, ostatné písomnosti ktorémukoľvek ich pracovníkovi, ktorý písomnosti prijme.

(2) Písomnosti určené advokátovi sa môžu doručovať tiež advokátskym koncipientom a iným pracovníkom, ktorí sú u advokáta pracovne činní a poveril ich prijímaním zásielok; to platí primerane aj pre doručovanie písomností určených komerčnému právnikovi.

(3) Písomnosti určené notárovi sa môžu doručovať tiež notárskym koncipientom a iným pracovníkom, ktorí sú u notára pracovne činní a poveril ich prijímaním zásielok.

§ 49

(1) Ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však účastník osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu.

(2) Keby doručovanie účastníkovi bolo spojené s ťažkosťami alebo s prieťahmi, môže mu predseda senátu uložiť, aby si zvolil pre prijímanie písomností zástupcu, ktorému možno bez ťažkostí a prieťahov doručovať. Ak si ho nezvolí, budú sa pre neho písomnosti ukladať na súde s účinkami doručenia; o tom treba účastníka poučiť.

(3) Uznesenie o ustanovení opatrovníka účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, sa doručí jedine ustanovenému opatrovníkovi.

§ 50

Ak adresát bezdôvodne odoprie písomnosť prijať, je písomnosť doručená dňom, keď jej prijatie bolo odopreté; o tom musí byť adresát poučený doručovateľom.

§ 50a
Uverejňovanie vyhlášok

Povinnosť súdu zverejniť vyhláškou rôzne údaje, ustanovená v tomto zákone a v zákone o konkurze a vyrovnaní, je splnená ich uverejnením v Obchodnom vestníku (§ 769 Obchodného zákonníka), pokiaľ sa zákon neobmedzuje na zverejnenie údajov na úradnej tabuli súdu; tým nie je dotknutá povinnosť uverejnenia údajov v dennej tlači.

Predvolanie a predvádzanie

§ 51

Predvolanie na súd sa deje spravidla písomne a v naliehavých prípadoch i telegraficky, telefaxom alebo telefonicky. Predvolať možno i ústne na pojednávaní, na ktorom je predvolaný prítomný.

§ 52

(1) V prípade, že sa predvolaný bez ospravedlnenia neustanoví na výsluch alebo k znalcovi, môže ho predseda senátu dať predviesť, ak o možnosti predvedenia predvolaného poučil.

(2) O predvedenie požiada súd príslušný policajný orgán; ak ide o maloletého, požiada súd tento orgán o predvedenie len vtedy, ak nemožno predvedenie zabezpečiť inak. O predvedenie vojakov v činnej službe a príslušníkov ozbrojených zborov požiada súd ich náčelníka.

(3) Trovy predvedenia uhradzuje ten, kto je predvádzaný.

Poriadkové opatrenie

§ 53

(1) Tomu, kto hrubo sťažuje postup konania najmä tým, že sa neustanoví na súd alebo neposlúchne príkaz súdu alebo kto ruší poriadok alebo kto urobil hrubo urážlivé podanie, môže predseda senátu uložiť uznesením poriadkovú pokutu do výšky 5 000 Sk, a ak ide o nesplnenie povinností uvedených v § 294 a 295, do výšky 10 000 Sk.

(2) Uloženú poriadkovú pokutu môže predseda senátu dodatočne, a to i po skončení konania odpustiť, ak to odôvodňuje neskoršie správanie sa toho, komu bola uložená.

(3) Poriadkové pokuty pripadajú štátu.

§ 54

Toho, kto hrubo ruší poriadok, môže predseda senátu vykázať z miesta, kde sa koná. Ak je vykázaný účastník, môže sa konať ďalej v jeho neprítomnosti.

Lehoty

§ 55

Ak tento zákon neustanovuje lehotu na urobenie úkonu, určí ju, ak je to potrebné, predseda senátu. Lehotu, ktorú určil, môže predseda senátu tiež predĺžiť.

§ 56

(1) Lehota neplynie tomu, kto stratil spôsobilosť byť účastníkom konania alebo spôsobilosť konať pred súdom.

(2) Len čo v takom prípade do konania vstúpi iný účastník, zákonný zástupca alebo opatrovník účastníka, začína im plynúť nová lehota od toho času, keď do konania vstúpili.

§ 57

(1) Do uplynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

(2) Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

(3) Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

§ 58

(1) Súd odpustí zmeškanie lehoty, ak ju účastník alebo jeho zástupca zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu a bol preto vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. Návrh treba podať do pätnástich dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i zmeškaný úkon.

(2) Súd môže na žiadosť účastníka priznať odkladný účinok návrhu, aby sa odpustilo zmeškanie lehoty.

DRUHÁ ČASŤ
ČINNOSŤ SÚDU PRED ZAČATÍM KONANIA

§ 59 až 66

Zrušené.

PRVÁ HLAVA
PREDBEŽNÉ KONANIA

Zmierovacie konanie

§ 67

Ak to povaha veci pripúšťa, možno navrhnúť na ktoromkoľvek súde, ktorý by bol vecne príslušný na rozhodovanie veci, aby vykonal pokus o zmier (zmierovacie konanie), a ak došlo k jeho uzavretiu, aby rozhodol aj o jeho schválení. Ak by bol vecne príslušný krajský súd, uskutoční zmierovacie konanie na krajskom súde samosudca; v týchto prípadoch však môže uskutočniť zmierovacie konanie a schválenie zmieru aj ktorýkoľvek okresný súd.

§ 68

(1) Zmierovacie konanie uskutočňuje predseda senátu, ak nepovažuje vzhľadom na okolnosti prípadu za vhodné, aby ho vykonal senát.

(2) Pri zmierovacom konaní súd použije vhodné prostriedky výchovného pôsobenia.

(3) Súčinnosť alebo prítomnosť účastníkov nemožno žiadnym spôsobom vynucovať.

§ 69

Účelom zmierovacieho konania je uzavretie zmieru. Ustanovenia § 99 platia i pre tento zmier.

§ 70 až 72

Zrušené.

Konanie o určenie otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov

§ 73

(1) Ak sa narodí dieťa, u ktorého nie je otcovstvo určené zákonnou domnienkou svedčiacou manželovi matky ani súhlasným vyhlásením rodičov pred orgánom, ktorý vedie matriku, vyslúchne predseda senátu toho, koho matka označuje za otca, či uznáva, že je otcom. Príslušným je súd podľa § 88 ods.1 písm. c).

(2) Ak dôjde k súhlasnému vyhláseniu rodičov o otcovstve, uvedie sa to v zápisnici a oznámi orgánu, ktorý vedie matriku narodení, v ktorej je dieťa zapísané.

(3) Ak takto k určeniu otcovstva nedôjde a matka v primeranom čase nepodá návrh na určenie otcovstva, ustanoví predseda senátu dieťaťu opatrovníka na podanie takého návrhu a na to, aby dieťa v konaní zastupoval.

DRUHÁ HLAVA
PREDBEŽNÉ OPATRENIA A ZABEZPEČENIE DÔKAZU

Predbežné opatrenia

§ 74

(1) Pred začatím konania môže predseda senátu nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

(2) Príslušný na nariadenie predbežného opatrenia je súd, ktorý je príslušný na konanie o veci. Účastníkmi konania sú tí, ktorí by nimi boli, keby šlo o vec samu.

§ 75

(1) Predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie pre konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

(2) Účastníci nemusia byť vyslúchnutí.

§ 76

(1) Predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby

a) platil výživné v nevyhnutnej miere,

b) odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd,

c) poskytol aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje,

d) zložil peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde,

e) nenakladal s určitými vecami alebo právami,

f) niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal.

(2) Predbežným opatrením možno uložiť povinnosť niekomu inému než účastníkovi len vtedy, ak to možno od neho spravodlivo žiadať.

(3) Súd môže pri nariadení predbežného opatrenia uložiť navrhovateľovi, aby v lehote, ktorú mu určí, podal návrh na začatie konania. Môže tiež určiť, že predbežné opatrenie bude trvať len po určený čas.

§ 77

(1) Predbežné opatrenie zanikne, ak

a) navrhovateľ nepodal v súdom určenej lehote návrh na začatie konania,

b) sa návrhu vo veci samej nevyhovelo,

c) sa návrhu vo veci samej vyhovelo a uplynulo pätnásť dní od vykonateľnosti rozhodnutia o veci,

d) uplynul určený čas, po ktorý malo trvať.

(2) Predbežné opatrenie predseda senátu zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

(3) Ak predbežné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovelo, alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradiť ujmy tomu, komu predbežným opatrením vznikli. Rozhodne o tom na návrh súd, ktorý nariadil predbežné opatrenie.

Zabezpečenie dôkazu

§ 78

(1) Pred začatím konania o veci samej možno na návrh zabezpečiť dôkaz, ak je obava, že neskoršie ho nebude možné vykonať vôbec alebo len s veľkými ťažkosťami.

(2) Na zabezpečenie dôkazu je príslušný súd, ktorý by bol príslušný na konanie o veci, alebo súd, v obvode ktorého je ohrozený dôkazný prostriedok.

(3) Zabezpečenie dôkazu vykoná predseda senátu spôsobom predpísaným pre dôkaz, o ktorý ide.

TRETIA ČASŤ
KONANIE V PRVOM STUPNI

PRVÁ HLAVA
PRIEBEH KONANIA

Začatie konania

§ 79

(1) Konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, zamestnanie a bydlisko účastníkov, prípadne aj ich zástupcov, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoláva, a musí byť z neho zjavné, čoho sa navrhovateľ domáha. Tento návrh, ak sa týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90), sa nazýva žalobou.

(2) Navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva.

(3) Návrh na začatie konania doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk.

§ 80

Návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä

a) o osobnom stave (o rozvode, o neplatnosti manželstva, o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, o určení otcovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho),

b) o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva,

c) o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

§ 81

(1) Aj bez návrhu môže súd začať konanie vo veciach starostlivosti o maloletých, konanie o vyslovenie prípustnosti prevzatia alebo držania v ústave zdravotníckej starostlivosti, konanie o spôsobilosti na právne úkony, opatrovnícke konanie, konanie o vyhlásenie za mŕtveho, konanie o dedičstve a ďalšie konania, kde to pripúšťa zákon.

(2) O začatí konania bez návrhu vydá predseda senátu uznesenie, ktoré doručí účastníkom do vlastných rúk, ak zákon neustanovuje inak.

§ 82

(1) Konanie je začaté dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu.

(2) Ak konaniu na súde predchádzalo konanie v rozhodcovskej komisii, konanie na súde sa začína tiež dňom, keď postúpená vec došla súdu.

§ 83

Začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

Miestna príslušnosť

§ 84

Na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje (odporca), ak nie je ustanovené inak.

§ 85

(1) Všeobecným súdom občana je súd, v ktorého obvode má občan bydlisko, a ak nemá bydlisko, súd, v ktorého obvode sa zdržuje.

(2) Všeobecným súdom právnickej osoby je súd, v ktorého obvode má právnická osoba sídlo.

(3) Všeobecným súdom štátu je súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo.

(4) Všeobecným súdom v obchodných veciach je súd, v ktorého obvode má odporca svoje sídlo, a ak nemá svoje sídlo, súd, v ktorého obvode má miesto podnikania. Ak odporca nemá ani miesto podnikania, je všeobecným súdom súd, v ktorého obvode má odporca svoje bydlisko.

§ 85a

Ak na konanie je vecne príslušný krajský súd a miestna príslušnosť súdu sa má spravovať všeobecným súdom účastníka, stáva sa miestne príslušným krajský súd, v ktorého obvode je všeobecný súd účastníka.

§ 86

(1) Ak odporca, ktorý je občanom Slovenskej republiky, nemá všeobecný súd v tejto republike, je príslušný súd, v ktorého obvode mal tu posledné bydlisko.

(2) Proti tomu, kto nemá iný príslušný súd v Slovenskej republike, možno uplatniť majetkové práva na súde, v ktorého obvode má majetok.

(3) Proti zahraničnej právnickej osobe možno podať návrh aj na súde, v ktorého obvode je v Slovenskej republike jej zastupiteľstvo alebo orgán poverený obstarávaním jej hospodárskych vecí.

§ 87

Popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v ktorého obvode

a) má odporca svoje stále pracovisko,

b) došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody,

c) je umiestnená organizačná zložka právnickej osoby, ktorá je odporcom, ak sa spor týka tejto zložky,

d) je platobné miesto, ak sa uplatňuje právo zo zmenky alebo šeku,

e) je sídlo burzy, ak ide o spor z burzového obchodu.

§ 88

(1) Namiesto všeobecného súdu odporcu je na konanie príslušný súd,

a) v ktorého obvode mali manželia posledné spoločné bydlisko v Slovenskej republike, ak ide o rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak býva v obvode tohto súdu aspoň jeden z manželov; ak nie je takýto súd, je príslušný všeobecný súd odporcu, a ak nie je ani taký súd, všeobecný súd navrhovateľa,

b) ktorý rozhodoval o rozvode, ak ide o vyporiadanie manželov po rozvode ohľadne ich bezpodielového spoluvlastníctva alebo iného majetku alebo o zrušenie spoločného nájmu bytu,

c) v ktorého obvode má maloletý na základe dohody rodičov alebo rozhodnutia súdu, prípadne iných rozhodujúcich skutočností svoje bydlisko, ak ide o vec starostlivosti o maloletých, o osvojenie alebo o povolenie uzavrieť manželstvo maloletému,

d) ktorý je všeobecným súdom občana, ak ide o konanie o jeho spôsobilosť na právne úkony; ak je tento občan bez svojho súhlasu v ústavnej zdravotníckej starostlivosti, je príslušný súd, v ktorého obvode je toto zdravotnícke zariadenie. Ak ide o konanie o vyslovenie prípustnosti prevzatia alebo držania v ústave zdravotníckej starostlivosti, je príslušný súd, v ktorého obvode je tento ústav,

e) v ktorého obvode má opatrovanec bydlisko, ak ide o opatrovnícku vec alebo o povolenie uzavrieť manželstvo opatrovancovi; ak však ide o opatrovníctvo nad osobami, ktorých pobyt nie je známy alebo ktoré sú neprítomné, je príslušný súd, v ktorého obvode majú tieto osoby majetok,

f) ktorý bol naposledy v Slovenskej republike všeobecným súdom toho, kto má byť vyhlásený za mŕtveho,

g) v ktorého obvode má sídlo rozhodcovská komisia, ak malo pred konaním na súde predchádzať konanie u tohto orgánu,

h) v ktorého obvode je nehnuteľnosť, ak sa konanie týka práva k nej, ak nie je daná príslušnosť podľa písmena b),

ch) v ktorého obvode prebieha konanie o dedičstve, ak ide o rozhodnutie sporu v súvislosti s konaním o dedičstve,

i) na ktorom sa uskutočňuje výkon rozhodnutia, ak ide o vylúčenie veci z výkonu rozhodnutia alebo o rozhodnutie o pravosti, výške alebo poradí pohľadávok prihlásených na rozvrh,

j) na ktorom sa vykonáva konkurz alebo vyrovnanie, ak ide o spory nimi vyvolané,

k) v ktorého obvode má sídlo organizačná jednotka železničného dopravcu, ak sa spor na strane odporcu týka tejto jednotky,

l) v ktorého obvode mal poručiteľ naposledy bydlisko, a ak nemal bydlisko alebo ak bydlisko nemožno zistiť, v ktorého obvode mal naposledy pobyt; ak nie je taký súd, je príslušný súd, v ktorého obvode je poručiteľov majetok, prípadne medzi niekoľkými takto príslušnými súdmi ten z nich, ktorý prvý vykonal úkon, ak ide o konanie o dedičstve,

m) v ktorého obvode je miesto plnenia, ak ide o konanie o úschovách; ak sú miesta plnenia v obvode niekoľkých súdov, je na konanie o úschovách príslušný súd, ktorý najskôr začne konanie,

n) v ktorého obvode má všeobecný súd navrhovateľ, ak ide o konanie o umorenie listín; ak nemá navrhovateľ v Slovenskej republike všeobecný súd, je príslušný ten súd, v ktorého obvode je platobné miesto; ak ide o konanie o umorenie cenného papiera vystaveného tuzemským peňažným ústavom, je príslušný súd, v ktorého obvode má tento peňažný ústav svoje sídlo.

(2) Na konanie o zrušenie rozhodcovského nálezu vydaného rozhodcami na základe rozhodcovskej zmluvy je príslušný súd, v ktorého obvode sa konalo rozhodcovské konanie, ak je toto miesto v tuzemsku. Inak je príslušný súd, do ktorého právomoci by vec patrila, keby nebola rozhodcovská zmluva.

§ 89

Súd, ktorý je príslušný na konanie o určitej veci, je príslušný aj na konanie o veciach s ňou spojených a o vzájomných návrhoch odporcu s výnimkou vecí uvedených v § 88.

§ 89a

Účastníci konania v obchodnej veci sa môžu písomne dohodnúť na miestnej príslušnosti iného súdu prvého stupňa okrem prípadu, keď zákon ustanovuje výlučnú príslušnosť. To platí aj v sporoch podľa § 9 ods. 3 písm. a), ak suma požadovaná navrhovateľom neprevyšuje 1 000 000 Sk. Taká zmluva alebo jej overený odpis sa musia doložiť už v návrhu na začatie konania.

Účastníci

§ 90

Účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

§ 91

(1) Ak je navrhovateľov alebo odporcov v jednej veci niekoľko, koná každý z nich sám za seba.

(2) Ak však ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane, platia úkony jedného z nich i pre ostatných. Na zmenu návrhu, na jeho späťvzatie a na uzavretie zmieru je však potrebný súhlas všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane.

§ 92

(1) Na návrh účastníka môže súd pripustiť, aby do konania pristúpil ďalší účastník. Súhlas toho, kto má takto do konania vstúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane navrhovateľa.

(2) Za súhlasu účastníkov môže súd pripustiť, aby navrhovateľ alebo odporca z konania vystúpil a aby na jeho miesto vstúpil niekto iný. Ak má byť takto zamenený navrhovateľ, treba, aby s tým súhlasil i ten, kto má na jeho miesto vstúpiť.

§ 93

(1) Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, o neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

(2) Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

(3) V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

§ 94

(1) V konaní, ktoré možno začať i bez návrhu, sú účastníkmi aj tí, o právach alebo povinnostiach ktorých sa má konať. Ak však ide o konanie o neplatnosť manželstva, sú účastníkmi len manželia.

(2) Ak sa niekto z tých, o právach a povinnostiach ktorých sa má konať, nezúčastní konania od jeho začatia, vydá súd, len čo sa o ňom dozvie, uznesenie, ktorým ho priberie do konania ako účastníka.

Úkony účastníkov vo veci samej

§ 95

(1) Navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

(2) Súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. V takom prípade pokračuje súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia.

§ 96

(1) Navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

(2) Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

(3) Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

§ 97

(1) Odporca môže za konania uplatniť svoje práva proti navrhovateľovi i vzájomným návrhom.

(2) Vzájomný návrh môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak by tu neboli podmienky pre spojenie vecí.

(3) Na vzájomný návrh sa primerane použijú ustanovenia o návrhu na začatie konania, jeho zmene a späťvzatí.

§ 98

Vzájomným návrhom je i prejav odporcu, ktorým proti navrhovateľovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len pokiaľ navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil navrhovateľ. Inak súd posudzuje taký prejav len ako obranu proti návrhu.

§ 99

(1) Ak to povaha veci pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmierom. O zmier sa má súd vždy pokúsiť.

(2) Súd rozhodne o tom, či zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore s právnymi predpismi. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

(3) Schválený zmier má účinky právoplatného rozsudku. Rozsudkom však môže súd zrušiť uznesenie o schválení zmieru, ak je zmier podľa hmotného práva neplatný. Návrh možno podať do troch rokov od právoplatnosti uznesenia o schválení zmieru.

Priebeh konania

§ 100

(1) Len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Pritom sa usiluje predovšetkým o to, aby sa spor vyriešil zmierne a aby konanie pôsobilo výchovne.

(2) V konaní o rozvod vedie súd manželov k odstráneniu príčin rozvratu a usiluje sa o ich zmierenie.

§ 101

(1) Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

(2) Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník neustanoví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

(3) Ak súd vyzve účastníka, aby sa vyjadril o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

§ 102

Ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, môže súd nariadiť predbežné opatrenie alebo zabezpečiť dôkaz i bez návrhu. Urobí tak senát; predseda senátu tak môže urobiť, len ak tu je nebezpečenstvo z omeškania. V samosudcovských veciach tak urobí samosudca.

Skúmanie podmienok konania

§ 103

Kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

§ 104

(1) Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

(2) Ak je súd, na ktorý sa účastník obrátil, toho názoru, že nie je vecne príslušný, vysloví svoju nepríslušnosť a rozhodne, ktorému vecne príslušnému súdu vec postúpi; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované. Ak o vecnej príslušnosti medzi súdom nižšieho stupňa a súdom vyššieho stupňa nerozhodol odvolací súd, a súd vyššieho stupňa, ktorému bola vec postúpená, s jej postúpením nesúhlasí, vráti vec súdu, ktorý mu ju postúpil, alebo vec postúpi inému vecne príslušnému súdu; uznesením súdu vyššieho stupňa je súd nižšieho stupňa viazaný. Najvyšší súd môže vrátiť alebo postúpiť vec aj vtedy, keď mu bola postúpená na základe rozhodnutia odvolacieho súdu nižšieho stupňa; jeho rozhodnutím sú nižšie súdy viazané.

(3) Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

§ 105

(1) Miestnu príslušnosť súd skúma pred tým, než začne konať o veci samej. Neskôr ju skúma len na námietku účastníka, ak je uplatnená pri prvom úkone, ktorý účastníkovi patrí.

(2) Ak súd vysloví, že nie je príslušný, postúpi vec po právoplatnosti tohto uznesenia príslušnému súdu alebo ju za podmienok § 11 ods. 3 predloží Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

(3) Ak súd, ktorému bola vec postúpená, s postúpením nesúhlasí, predloží ju na rozhodnutie, pokiaľ otázku príslušnosti nerozhodol už odvolací súd, svojmu nadriadenému súdu; rozhodnutím tohto súdu je viazaný i súd, ktorý vec postúpil.

§ 106

(1) Len čo súd k námietke odporcu uplatnenej najneskôr pri prvom jeho úkone vo veci samej zistí, že vec sa má podľa zmluvy účastníkov prejednať v konaní pred rozhodcami, nemôže vec ďalej prejednávať a konanie zastaví; vec však prejedná, ak účastníci vyhlásia, že na zmluve netrvajú. Súd prejedná vec aj vtedy, ak zistí, že vec nemôže byť podľa práva Slovenskej republiky podrobená rozhodcovskej zmluve, alebo že rozhodcovská zmluva je neplatná, prípadne že vôbec neexistuje,

alebo že jej prejednanie v konaní pred rozhodcami presahuje rámec právomoci priznanej im zmluvou, alebo že rozhodcovský súd odmietol vecou sa zaoberať.

(2) Ak bolo konanie pred súdom podľa odseku 1 zastavené a v tej istej veci bol podaný návrh na začatie konania pred rozhodcami, zostávajú právne účinky pôvodného návrhu zachované, ak bude návrh na začatie konania pred rozhodcami podaný do 30 dní od doručenia uznesenia súdu o zastavení konania.

(3) Ak sa konanie pred rozhodcami začalo skôr, než došlo k súdnemu konaniu, preruší súd konanie o neexistencii, neplatnosti alebo zániku zmluvy až do doby, než sa v rozhodcovskom konaní rozhodne o právomoci alebo vo veci samej.

Prekážky postupu konania

§ 107

(1) Ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť, alebo či môže v ňom pokračovať.

(2) Konanie súd zastaví najmä vtedy, ak zomrie manžel pred právoplatným skončením konania o rozvod, o neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, pokiaľ Zákon o rodine nedovoľuje, aby sa v konaní pokračovalo.

(3) Konanie súd preruší najmä vtedy, ak ide o majetkovú vec a navrhovateľ alebo odporca zomrel; v konaní pokračuje s dedičmi účastníka, len čo sa skončí konanie o dedičstve, pokiaľ povaha veci nepripúšťa, aby sa s týmito dedičmi nepokračovalo skôr.

§ 108

Súd zastaví konanie o určenie otcovstva, ak došlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov alebo k nezrušiteľnému osvojeniu dieťaťa.

§ 109

(1) Súd konanie preruší, ak

a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie,

b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

(2) Pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy,

b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom,

c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

§ 110

Ak to účastníci zhodne navrhnú alebo ak sa neustanovia bez predchádzajúceho ospravedlnenia na pojednávanie, súd konanie preruší, ak sa to neprieči účelu konania. Ak ide o konanie o rozvod, preruší súd v týchto prípadoch konanie vždy.

§ 111

(1) Ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

(2) Ak je konanie prerušené podľa § 109, súd robí všetky potrebné opatrenia, aby sa odstránili prekážky, ktoré spôsobili prerušenie alebo pre ktoré prerušenie trvá. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.

(3) Ak je konanie prerušené podľa § 110, súd v ňom pokračuje na návrh po uplynutí troch mesiacov; s výnimkou konania o rozvod môže súd na návrh pokračovať v konaní i pred uplynutím tejto lehoty, ak sú pre to závažné dôvody. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do jedného roka, súd konanie zastaví.

Spojenie vecí

§ 112

(1) V záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkove spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

(2) Ak sa v návrhu na začatie konania uvádzajú veci, ktoré sa na spojenie nehodia, alebo ak odpadnú dôvody, pre ktoré súd veci spojil, môže súd niektorú vec vylúčiť na samostatné konanie.

§ 113

(1) S konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode.

(2) S konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o výchove a výžive maloletého dieťaťa.

Príprava pojednávania

§ 114

(1) Pojednávanie pripraví predseda senátu tak, aby bolo možné rozhodnúť o veci spravidla na jedinom pojednávaní.

(2) Za tým účelom predseda senátu

a) spravidla zistí stanovisko odporcu a pokúsi sa prípadne predbežne o zmierne vybavenie prípadu,

b) skúma, či sú splnené podmienky konania, a dbá o odstránenie nedostatkov a neúplností v návrhoch účastníkov,

c) zabezpečí, aby bolo možné na pojednávaní vykonať potrebné dôkazy, a ak je to účelné, môže vykonať dôkaz prostredníctvom dožiadaného súdu,

d) robí iné vhodné opatrenia.

Pojednávanie

§ 115

(1) Ak zákon neustanovuje inak, nariadi predseda senátu na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, prítomnosť ktorých je potrebná.

(2) Predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

§ 116

(1) Pojednávanie je verejné s výnimkou pojednávaní vykonávaných notármi ako súdnymi komisármi.

(2) Verejnosť možno pre celé pojednávanie alebo pre jeho časť vylúčiť, len keby verejné prejednanie veci ohrozilo štátne, hospodárske, obchodné alebo služobné tajomstvo, dôležitý záujem účastníkov konania alebo mravnosť. Súd však môže v takom prípade povoliť jednotlivým občanom, aby boli na pojednávaní prítomní, ale musí ich poučiť o trestných následkoch porušenia tajomstva.

(3) Aj keď nebola verejnosť vylúčená, môže súd odoprieť prístup na pojednávanie maloletým a občanom, u ktorých je obava, že by mohli rušiť dôstojný priebeh pojednávania.

§ 117

(1) Pojednávanie vedie predseda senátu, a to tak, aby prispelo k spravodlivému rozhodnutiu, aby splnilo výchovný účel a aby prebiehalo dôstojne a nerušene. Robí vhodné opatrenia, aby zabezpečil splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov; dbá pritom aj na to, aby svedkovia, ktorí dosiaľ neboli vyslúchnutí, neboli prítomní na pojednávaní.

(2) Kto nesúhlasí s opatrením predsedu senátu, ktoré urobil na pojednávaní, môže žiadať, aby rozhodol senát.

§ 118

(1) Po začatí pojednávania účastníci prednesú alebo doplnia svoje návrhy a predseda senátu oznámi výsledky prípravy pojednávania.

(2) Ďalší priebeh pojednávania určuje predseda senátu podľa okolností prípadu.

(3) Na záver môžu účastníci zhrnúť svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci.

§ 119

(1) Pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

(2) Na začiatku nového pojednávania predseda senátu oznámi obsah prednesov a vykonaných dôkazov.

DRUHÁ HLAVA
DOKAZOVANIE

Dôkazná povinnosť

§ 120

(1) Súd dbá na to, aby sa skutkový stav veci zistil čo najúplnejšie. Rozhoduje, ktoré z navrhovaných dôkazov treba vykonať, a vykoná aj iné dôkazy, než sú navrhované. Ak tvrdenia účastníkov o skutočnostiach sú zhodné, môže sa súd obmedziť pri zistení skutkového stavu na tieto nesporné tvrdenia.

(2) Účastníci sú povinní označiť dôkazy, ktorými možno objasniť skutkový stav veci; ak tak neurobia, rozhodne súd na podklade ostatných vykonaných dôkazov.

§ 121

Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky.

Vykonávanie dôkazov

§ 122

(1) Dokazovanie súd vykonáva na pojednávaní.

(2) Ak je to účelné, možno o vykonanie dôkazu dožiadať iný súd alebo predseda senátu môže vykonať dôkaz z poverenia senátu mimo pojednávania. Účastníci majú právo byť prítomní pri takto vykonávanom dokazovaní. Jeho výsledky treba vždy na pojednávaní oznámiť.

(3) Senát môže vždy rozhodnúť, aby sa vykonané dôkazy doplnili alebo pred ním opakovali.

§ 123

Účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali.

§ 124

Dokazovanie treba vykonávať tak, aby sa zachovávalo štátne, hospodárske, obchodné a služobné tajomstvo a štátom uznávaná povinnosť mlčanlivosti. V týchto prípadoch možno vykonať výsluch len vtedy, ak vyslúchaného oslobodil od povinnosti zachovať tajomstvo alebo mlčanlivosť príslušný orgán alebo ten, v záujme ktorého má túto povinnosť. To platí primerane i tam, kde sa vykonáva dôkaz inak ako výsluchom.

Dôkazné prostriedky

§ 125

Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

§ 126

(1) Každý občan je povinný ustanoviť sa na predvolanie na súd a vypovedať ako svedok. Musí vypovedať pravdu a nič nezamlčovať. Výpoveď môže odoprieť len vtedy, keby ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkym osobám; o dôvodnosti odopretia výpovede rozhoduje súd.

(2) Na začiatku výsluchu treba zistiť totožnosť svedka a okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na jeho vierohodnosť. Ďalej treba poučiť svedka o význame svedeckej výpovede, o jeho právach a povinnostiach a o trestných následkoch krivej výpovede.

(3) Predseda senátu vyzve svedka, aby súvisle opísal všetko, čo vie o predmete výsluchu. Potom mu kladie otázky potrebné na doplnenie a vyjasnenie jeho výpovede. Otázky môžu dávať i členovia senátu a so súhlasom predsedu senátu i účastníci a znalci.

§ 127

(1) Ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov znalca. Súd znalca vyslúchne; znalcovi môže tiež uložiť, aby posudok vypracoval písomne. Ak je ustanovených niekoľko znalcov, môžu podať spoločný posudok. Namiesto výsluchu znalca môže sa súd v odôvodnených prípadoch uspokojiť s písomným posudkom znalca.

(2) Znalecký posudok možno dať preskúmať aj inému znalcovi, vedeckému ústavu alebo inej inštitúcii.

(3) Účastníkovi, prípadne i niekomu inému môže predseda senátu uložiť, aby sa ustanovil k znalcovi, predložil mu potrebné predmety, podal mu potrebné vysvetlenia, podrobil sa lekárskemu vyšetreniu, prípadne krvnej skúške, alebo aby niečo vykonal alebo znášal, ak je to na podanie znaleckého posudku potrebné.

(4) Namiesto posudku znalca možno použiť potvrdenie alebo odborné vyjadrenie príslušného orgánu, o správnosti ktorých nemá súd pochybnosti.

§ 128

Orgány štátnej správy a samosprávy, ako aj právnické osoby sú povinné na dotaz oznámiť súdu písomne alebo prostredníctvom povereného zástupcu skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.

§ 129

(1) Dôkaz listinou sa vykoná tak, že ju alebo jej časť na pojednávaní predseda senátu prečíta alebo oznámi jej obsah.

(2) Predseda senátu môže uložiť tomu, kto má listinu potrebnú na dôkaz, aby ju predložil, alebo ju obstará sám od iného súdu, orgánu alebo právnickej osoby.

§ 130

(1) Ohliadka predmetu, ktorý možno dopraviť na súd, vykoná sa na pojednávaní. Za tým účelom môže predseda senátu uložiť tomu, kto má potrebný predmet, aby ho predložil.

(2) Inak sa ohliadka vykonáva na mieste. Treba na ňu predvolať tých, ktorí sa predvolávajú na pojednávanie.

§ 131

(1) Ak súd nariadi ako dôkaz výsluch účastníkov, účastníci sú povinní ustanoviť sa na výsluch; majú vypovedať pravdu a nič nezamlčovať. O tom musia byť poučení.

(2) Ustanovenie § 126 ods. 3 sa tu použije obdobne.

Hodnotenie dôkazov

§ 132

Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

§ 133

Skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka, ktorá pripúšťa dôkaz opaku, má súd za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak.

§ 134

Listiny vydané súdmi Slovenskej republiky alebo inými štátnymi orgánmi v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitnými predpismi vyhlásené za verejné, potvrdzujú, že ide o nariadenie alebo vyhlásenie orgánu, ktorý listinu vydal, a ak nie je dokázaný opak, i pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje.

§ 135

(1) Súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

(2) Inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

§ 136

Ak možno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy.

TRETIA HLAVA
TROVY KONANIA

Druhy trov konania

§ 137

Trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané

úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát alebo komerčný právnik.

§ 138

(1) Na návrh môže predseda senátu priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne predseda senátu inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

(2) Priznané oslobodenie predseda senátu kedykoľvek za konania odníme, prípadne i so spätnou účinnosťou, ak sa do právoplatného skončenia konania ukáže, že pomery účastníka oslobodenie neodôvodňujú, prípadne neodôvodňovali.

(3) Ak bol účastníkovi oslobodenému od súdnych poplatkov ustanovený zástupca, vzťahuje sa oslobodenie v rozsahu, v akom bolo priznané, i na hotové výdavky zástupcu a na odmenu za zastupovanie.

§ 139

(1) Svedkovia majú právo na náhradu hotových výdavkov a ušlého zárobku (svedočné). Toto právo zaniká, ak sa neuplatní do troch dní od výsluchu alebo odo dňa, keď bolo svedkovi oznámené, že k výsluchu nedôjde. O tom súd musí svedka poučiť.

(2) Ak bol podaný znalecký posudok, vzniká právo na náhradu hotových výdavkov a na odmenu (znalečné). Osobitný zákon ustanovuje, komu sa znalečné vypláca.

(3) Ten, komu súd uložil pri dokazovaní nejakú povinnosť, najmä aby predložil listinu, má tie isté práva ako svedok, ak nie je účastníkom. Musí ich uplatniť za tých istých podmienok ako svedok.

Platenie trov konania

§ 140

(1) Každý účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu osobne, a trovy svojho zástupcu. Spoločné trovy platia účastníci podľa pomeru účastníctva na veci a na konaní.

(2) Ak bol účastníkovi ustanovený za zástupcu advokát, platí jeho hotové výdavky a odmenu za zastupovanie štát; ak je to dôvodné, poskytne súd advokátovi na jeho žiadosť primeraný preddavok.

(3) V konaní o dedičstve platí odmenu notára a jeho hotové výdavky dedič, ktorý nadobudol dedičstvo, ktoré nie je predlžené; ak je dedičov niekoľko, platia tieto trovy podľa vzájomného pomeru čistej hodnoty ich dedičských podielov. V ostatných prípadoch platí tieto trovy štát.

§ 141

(1) Súd môže uložiť účastníkovi, u ktorého nie sú podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, aby zložil preddavok na trovy dôkazu, ktorý navrhol alebo ktorý nariadil súd o skutočnostiach ním uvedených alebo v jeho záujme.

(2) Trovy dôkazov, ktoré nie sú kryté preddavkom, ako aj hotové výdavky ustanoveného zástupcu, ktorý nie je advokátom, a trovy spojené s tým, že účastník koná vo svojej materčine, platí štát.

Náhrada trov konania

§ 142

(1) Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V konaní začatom na návrh prokurátora na zapretie otcovstva podľa § 62 Zákona o rodine prizná súd odporcovi náhradu týchto trov proti štátu.

(2) Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

(3) Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu.

§ 143

Odporca, ktorý nemal úspech vo veci, má právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ak svojím správaním nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania.

§ 144

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo o neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov.

§ 145

Účastníkovi, ktorému súd prizná náhradu trov konania, prizná aj náhradu trov predbežného opatrenia a zabezpečenia dôkazov.

§ 146

(1) Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

a) mohlo sa začať i bez návrhu,

b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné,

c) bolo zastavené.

(2) Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

§ 147

(1) Účastníkovi alebo jeho zástupcovi môže súd uložiť, aby uhradili trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, ak ich spôsobili svojím zavinením alebo ak tieto trovy vznikli náhodou, ktorá sa im prihodila.

(2) Súd môže uložiť svedkom, znalcom alebo tým, ktorí pri dokazovaní mali nejakú povinnosť, ak zavinili trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, aby ich nahradili účastníkom.

§ 148

(1) Štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov.

(2) Súd môže uložiť svedkom, znalcom alebo tým, ktorí pri dokazovaní mali nejakú povinnosť, aby nahradili štátu trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, ak ich zavinili.

§ 149

(1) Ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

(2) Ak ustanovený advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť štátu náhradu hotových výdavkov advokáta a odmenu za zastupovanie. Výška tejto odmeny sa určí podľa ustanovení osobitného predpisu[34]) o mimozmluvnej odmene.

(3) Ustanovenie odseku 1 platí obdobne, ak účastníka zastupoval komerčný právnik v rozsahu svojho oprávnenia ustanoveného osobitnými predpismi.

§ 150

Ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať.

Rozhodnutie o trovách konania

§ 151

(1) O povinnosti na náhradu trov konania rozhoduje súd bez návrhu, a to spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie na ňom končí. Ak ide o prisúdenie trov konania podľa § 149 ods. 1 a 3, advokát alebo komerčný právnik je povinný trovy právneho zastúpenia vyčísliť pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Predseda senátu môže v odôvodnených prípadoch umožniť vyčíslenie trov po vyhlásení rozsudku. O právach podľa § 139 rozhoduje predseda senátu.

(2) Aj keď sa o náhrade trov konania rozhodlo samostatným uznesením, plynie lehota na plnenie vždy až od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa náhrada trov konania priznala.

(3) Trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže i predseda senátu až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

§ 151a

O tom, kto a v akej výške platí odmenu notára a jeho hotové výdavky, rozhodne súd v konaní o dedičstve spravidla v uznesení, ktorým sa konanie na ňom končí.

ŠTVRTÁ HLAVA
ROZHODNUTIE

Rozsudok

§ 152

(1) Rozsudkom rozhoduje súd o veci samej. Zákon ustanovuje, kedy súd rozhoduje vo veci samej uznesením.

(2) Rozsudkom sa má rozhodnúť o celej prejednávanej veci. Ak je to však účelné, môže súd rozsudkom rozhodnúť najskôr len o jej časti alebo len o jej základe.

§ 153

(1) Súd rozhoduje na základe skutočného stavu veci.

(2) Súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

§ 154

(1) Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

(2) Ak ide o opakujúce sa dávky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok, ktoré sa stanú zročnými len v budúcnosti.

§ 155

(1) Obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o povinnosti na náhradu trov konania, pokiaľ sa o nej nerozhoduje samostatne.

(2) Výrok rozsudku o plnení v peniazoch sa môže vyjadriť v cudzej mene, ak to neodporuje okolnostiam prípadu a ak

a) predmet konania je vyjadrený v cudzej mene a účastník, ktorý má plniť, je devízovým tuzemcom a má účet v cudzej mene, alebo

b) niektorý z účastníkov je devízovým cudzozemcom.

§ 156

(1) Rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu v mene Slovenskej republiky. Uvedie pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti výkonu rozhodnutia.

(2) Rozsudok sa vyhlasuje spravidla hneď po skončení konania, ktoré rozsudku predchádzalo; ak to nie je možné, súd na vyhlásenie rozsudku odročí konanie najdlhšie na tri dni. Ustanovenie § 119 ods. 2 sa v tomto prípade nepoužije.

(3) Len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

§ 157

(1) V písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách: „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov a prísediacich, presné označenie účastníkov a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o odvolaní, poučenie o možnosti výkonu rozhodnutia a deň a miesto vyhlásenia.

(2) V odôvodnení rozsudku uvedie súd podstatný obsah prednesov, stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonal i ďalšie dôkazy, a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

(3) V záujme výchovného pôsobenia rozsudku dbá súd na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a zaoberalo sa príčinami sporu.

§ 158

(1) Písomné vyhotovenie rozsudku podpisuje predseda senátu. Ak ho nemôže podpísať, podpíše ho iný člen senátu, a ak rozhodol samosudca, iný poverený sudca; dôvod sa na písomnom vyhotovení poznamená.

(2) Rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku sa doručuje účastníkom, prípadne ich zástupcom do vlastných rúk.

(3) Ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak, rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku sa odošle do tridsiatich dní odo dňa jeho vyhlásenia; vo veciach výživy maloletých detí sa rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku odošle do desiatich dní odo dňa jeho vyhlásenia.

§ 159

(1) Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný.

(2) Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

(3) Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

§ 160

(1) Ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí.

(2) Ak súd odsúdil na opakujúce sa plnenie v budúcnosti zročných dávok, treba ich plniť, len čo sa podľa rozsudku stanú zročnými.

(3) Ak súd uložil povinnosť vypratať byt, za ktorý treba zabezpečiť bytovú náhradu, nie je účastník povinný byt vypratať, dokiaľ sa preňho nezabezpečí náhradný byt, prípadne náhradné ubytovanie tam, kde podľa ustanovení Občianskeho zákonníka náhradné ubytovanie postačí.

§ 161

(1) Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie.

(2) Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť.

(3) Právoplatné rozsudky ukladajúce vyhlásenie vôle nahradzujú toto vyhlásenie.

§ 162

(1) Pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plynie lehota na plnenie od ich doručenia.

(2) Predbežne vykonateľné sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.

(3) Na návrh môže súd predbežnú vykonateľnosť rozsudku vysloviť, a to vo výroku rozsudku, ak by inak účastníkovi hrozilo nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej alebo značnej ujmy.

§ 163

(1) Rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

(2) Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o obmedzení rodičovských práv možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

§ 164

Predseda senátu opraví v rozsudku kedykoľvek i bez návrhu chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejmé nesprávnosti. Ak sa oprava týka výroku rozhodnutia, vydá o tom predseda senátu opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom; pritom môže odložiť vykonateľnosť rozsudku na čas, pokiaľ opravné uznesenie nenadobudne právoplatnosť.

§ 165

(1) Pokiaľ nemá odôvodnenie rozsudku podklad v zistení skutkového stavu, môže účastník pred tým, ako rozsudok nadobudne právoplatnosť, navrhnúť, aby odôvodnenie bolo opravené.

(2) Ak súd prvého stupňa nevyhovie návrhu, predloží vec odvolaciemu súdu, ktorý o oprave rozhodne.

(3) O oprave dôvodov rozhoduje predseda senátu uznesením. Pojednávanie netreba nariaďovať.

§ 166

(1) Ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

(2) Doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, pre ktorý platia obdobne ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu účastníka na doplnenie rozsudku, uznesením návrh zamietne.

(3) Návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

Uznesenie

§ 167

(1) Ak zákon neustanovuje inak, rozhoduje súd uznesením. Uznesením sa rozhoduje najmä o podmienkach konania, o zastavení alebo prerušení konania, o zmene návrhu, o späťvzatí návrhu, o zmieri, o trovách konania, ako aj o veciach, ktoré sa týkajú vedenia konania.

(2) Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

§ 168

(1) Uznesenie vyhlasuje predseda senátu prítomným účastníkom.

(2) Uznesenie súd doručí účastníkom, ak je proti nemu odvolanie alebo ak to je pre vedenie konania potrebné alebo ak ide o uznesenie, ktorým sa účastníkom ukladá nejaká povinnosť.

§ 169

(1) V písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie, ktorý súd ho vydal, ďalej označenie účastníkov a veci, výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

(2) Písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval, alebo uznesenia, ktoré sa týka vedenia konania, nemusí obsahovať odôvodnenie.

(3) Ak sa uznesenie nedoručuje, stačí v písomnom vyhotovení uviesť výrok a deň vydania.

§ 170

(1) Súd je viazaný uznesením, len čo ho vyhlásil; ak nedošlo k vyhláseniu, len čo bolo doručené, a ak netreba doručovať, len čo bolo vyhotovené.

(2) Uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania, nie je však súd viazaný.

§ 171

(1) Lehota na plnenie začína plynúť od doručenia uznesenia; jej uplynutím je uznesenie vykonateľné.

(2) Ak nebola v uznesení uložená povinnosť na plnenie, je uznesenie vykonateľné, len čo bolo doručené, a ak netreba doručovať, len čo bolo vyhlásené alebo vyhotovené.

(3) Ak je uznesenie podľa zákona alebo podľa rozhodnutia súdu vykonateľné až po právoplatnosti, plynie lehota na plnenie až od právoplatnosti uznesenia.

Platobný rozkaz

§ 172

(1) Predseda senátu môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa a bez vypočutia odporcu vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu na začatie konania uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy neprevyšujúcej 50 000 Sk, v obchodných veciach neprevyšujúcej 1 000 000 Sk alebo právo na zaplatenie peňažnej sumy, ktorá sa opiera o výpis z kníh tuzemského peňažného ústavu, ak uplatnené právo vyplýva zo skutočností uvedených navrhovateľom. V platobnom rozkaze odporcovi uloží, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi uplatnenú

pohľadávku a trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Podanie odporu sa musí odôvodniť. Ustanovenie § 43 ods. 1 sa nepoužije.

(2) Platobný rozkaz nemožno vydať,

a) ak ide o vec, v ktorej má konať a rozhodovať senát,

b) ak nie je známy pobyt odporcu, alebo keby sa mal platobný rozkaz doručiť do cudziny.

(3) Ak predseda senátu nevydá platobný rozkaz, nariadi pojednávanie.

§ 173

(1) Platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené.

(2) Ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, predseda senátu ho uznesením zruší v plnom rozsahu.

§ 174

(1) Platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku.

(2) Ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a predseda senátu nariadi pojednávanie. Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

(3) Neskoro podaný odpor a odpor podaný bez odôvodnenia predseda senátu uznesením zamietne.

(4) Ak navrhovateľ vzal návrh späť po vydaní platobného rozkazu a v lehote podľa § 172 ods. 1, platobný rozkaz zruší a konanie zastaví súd, ktorý ho vydal.

§ 175

(1) Ak navrhovateľ predloží v prvopise zmenku alebo šek, o pravosti ktorých niet dôvodu pochybovať, a ďalšie listiny potrebné na uplatnenie práva, predseda senátu krajského súdu činného v obchodných veciach vydá na jeho návrh zmenkový (šekový) platobný rozkaz, v ktorom odporcovi uloží, aby do troch dní zaplatil požadovanú sumu a trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal námietky, v ktorých musí uviesť všetko, čo proti platobnému rozkazu namieta. Zmenkový (šekový) platobný rozkaz musí sa doručiť do vlastných rúk odporcu. Ak nemožno návrhu na vydanie platobného rozkazu vyhovieť, nariadi predseda senátu pojednávanie.

(2) Ak odporca nepodá včas námietky alebo ak ich vezme späť, má zmenkový (šekový) platobný rozkaz účinky právoplatného rozsudku. Neskoro podané námietky alebo námietky, ktoré neobsahujú odôvodnenie, predseda senátu zamietne.

(3) Ak odporca podá včas námietky, predseda senátu nariadi na ich prejednanie pojednávanie; na námietky podané neskôr však už nemožno prihliadať. V rozsudku súd vysloví, či zmenkový (šekový) platobný rozkaz ponecháva v platnosti alebo či ho zrušuje a v akom rozsahu. Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie.

PIATA HLAVA
OSOBITNÉ USTANOVENIA

Konanie o dedičstve

§ 175a

(1) Príslušný orgán štátnej správy poverený vedením matriky oznámi úmrtie vo svojom matričnom obvode súdu príslušnému na prejednanie dedičstva.

(2) Súd začne konanie aj bez návrhu, len čo sa dozvie, že niekto zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho. Uznesenie o začatí konania netreba doručiť.

(3) Súd rozhoduje uznesením; uznesenie podľa § 175k ods. 1 a 2, § 175l, 175p, 175q a 175t sa doručuje do vlastných rúk.

§ 175b

Účastníkmi konania sú tí, o ktorých sa možno dôvodne domnievať, že sú poručiteľovými dedičmi, a ak takých osôb niet, štát. Poručiteľov veriteľ je účastníkom konania v prípade § 175p, v prípade, keď sa vyporiadava jeho pohľadávka, a pri likvidácii dedičstva. V konaní podľa § 175h ods. 2 je účastníkom konania iba ten, kto sa postaral o pohreb.

§ 175c

Súd bez meškania vykoná vyšetrenie v evidencii závetov uložených u notára v úschove, ktorá je uňho vedená, či je v nej evidovaný závet poručiteľa, listina o vydedení alebo odvolanie týchto úkonov (ďalej len „závet“), a u ktorého notára je uložený.

§ 175d

(1) V predbežnom vyšetrení si súd najmä obstará údaje potrebné na zistenie dedičov a na zistenie poručiteľovho majetku a jeho dlhov a či dedičia, ktorým bol poručiteľ zákonným zástupcom, potrebujú ustanoviť opatrovníka.

(2) Ak poručiteľ zanechal závet, zistí súd jeho stav a obsah; na dožiadanie súdu tak urobí aj notár, ktorý má závet v úschove.

(3) Ak dôjde k zisteniu stavu a obsahu závetu, založí sa jeho originál, pokiaľ závet nie je spísaný vo forme notárskej zápisnice, do zbierky vyhlásených závetov vedenej na súde.

§ 175e

(1) Ak to vyžaduje všeobecný záujem alebo dôležitý záujem účastníkov, urobí súd aj bez návrhu neodkladné opatrenia, najmä zabezpečí dedičstvo, zverí veci osobnej potreby manželovi poručiteľa alebo inému členovi domácnosti, postará sa o predaj vecí, ktoré nemožno uschovať bez nebezpečenstva škody alebo nepomerných nákladov, prípadne ustanoví správcu dedičstva alebo jeho časti (ďalej len „správca“).

(2) Zabezpečenie dedičstva sa vykoná najmä jeho uložením na súde alebo u uschovávateľa, zapečatením v poručiteľovom byte alebo na inom vhodnom mieste, zákazom výplaty u dlžníka poručiteľa alebo súpisom na mieste samom.

(3) Pri predaji hnuteľných vecí postupuje súd primerane podľa ustanovení o výkone rozhodnutia predajom hnuteľných vecí, ibaže by prikročil k inému spôsobu predaja.

(4) Správcu ustanoví súd najmä z okruhu dedičov alebo z okruhu osôb blízkych poručiteľovi; za správcu môže byť ustanovený aj notár, pokiaľ v tomto konaní nie je súdnym komisárom. Ak je predmetom dedenia podnik, ustanoví súd za správcu osobu, ktorá má skúsenosť s vedením podniku. Za správcu možno ustanoviť iba toho, kto s ustanovením súhlasí.

(5) Neodkladné opatrenia môže vykonať podľa možnosti a potreby ktorýkoľvek súd.

§ 175f

(1) Správca robí po dobu konania o dedičstve úkony nevyhnutné na uchovanie majetkových hodnôt patriacich do dedičstva, a to v rozsahu vymedzenom súdom. Správca je povinný pri výkone funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu, ktorá vznikla porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu uloží súd. Ak to súd uloží, predkladá mu správca priebežné správy o svojej činnosti.

(2) Z dôležitých dôvodov môže súd zbaviť správcu funkcie. Podľa potreby ustanoví nového správcu. Zbavením funkcie nezaniká správcova zodpovednosť podľa odseku 1. Správca, ktorý bol funkcie zbavený, je povinný riadne informovať nového správcu a dať mu k dispozícii všetky doklady.

(3) Po skončení konania o dedičstve správca predloží dedičom prostredníctvom súdu konečnú správu o svojej činnosti. Súd potom rozhodne o odmene a náhrade hotových výdavkov správcu, ktoré platí dedič, ktorý nadobudol dedičstvo, ktoré nie je predlžené; ak je dedičov niekoľko, platia tieto trovy podľa vzájomného pomeru čistej hodnoty ich dedičských podielov. V ostatných prípadoch platí tieto trovy štát.

§ 175g

Pri obstarávaní úplného podkladu na rozhodnutie, pri predbežnom vyšetrení, zabezpečení dedičstva, najmä pri jeho ochrane proti neoprávneným zásahom, pri predaji vecí, zisťovaní hodnoty poručiteľovho majetku a súpise na mieste samom spolupôsobí na požiadanie súdu príslušný orgán štátnej správy alebo samosprávy.

§ 175h

(1) Ak poručiteľ nezanechal majetok, súd konanie zastaví.

(2) Ak poručiteľ zanechal majetok nepatrnej hodnoty, môže ho súd vydať tomu, kto sa postaral o pohreb, a konanie zastaví.

(3) Proti uzneseniu podľa odsekov 1 a 2 sa nemožno odvolať.

§ 175i

(1) Ak konanie nebolo zastavené podľa § 175h, upovedomí súd tých, o ktorých sa možno dôvodne domnievať, že sú dedičmi, o ich dedičskom práve a o možnosti dedičstvo odmietnuť v lehote jedného mesiaca odo dňa, keď súd dediča o práve dedičstvo odmietnuť upovedomil; túto lehotu môže súd z dôležitých dôvodov predĺžiť. Súčasne dedičov poučí o náležitostiach a o účinkoch odmietnutia dedičstva.

(2) Upovedomenie včítane poučenia doručí súd do vlastných rúk alebo ho dá ústne a v zápisnici uvedie, že sa tak stalo.

§ 175j

Na prejednanie dedičstva nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak súd potvrdí jeho nadobudnutie jedinému dedičovi, alebo ak dedičstvo pripadne štátu podľa § 462 Občianskeho zákonníka.

§ 175k

(1) Ak niekto pred potvrdením nadobudnutia dedičstva tvrdí, že je dedičom, a popiera dedičské právo iného dediča, ktorý dedičstvo neodmietol, vyšetrí súd podmienky dedičského práva oboch a koná ďalej s tým, u koho sa domnieva, že je dedičom.

(2) Ak však rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby svoje právo uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu. Ak žaloba nebude podaná v lehote, pokračuje súd v konaní bez zreteľa na tohto dediča.

(3) Ak sú aktíva a pasíva medzi účastníkmi sporné, obmedzí sa súd len na zistenie ich spornosti; pri výpočte čistého majetku sa na ne neprihliada.

§ 175l

(1) Ak mal poručiteľ s pozostalým manželom majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve, súd rozhodne o všeobecnej cene tohto majetku v čase smrti poručiteľa a podľa zásad uvedených v Občianskom zákonníku určí, čo z toho majetku patrí do dedičstva a čo patrí pozostalému manželovi. Ak rozhodnutie závisí od skutočnosti, ktorá zostala medzi pozostalým manželom a niektorým z dedičov sporná, postupuje súd podľa § 175k ods. 3.

(2) Ak súd zistí skôr, než je dedičské konanie právoplatne skončené, ďalší majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve, rozhodne o ňom dodatočne podľa odseku 1; pritom vychádza z pôvodného rozhodnutia.

§ 175m

Súd zistí poručiteľov majetok a jeho dlhy a vykoná súpis aktív a pasív. Tým nie sú dotknuté ustanovenia § 175k ods. 3 a § 175l ods.1 druhej vety.

§ 175n

Na návrh dedičov vydá súd uznesenie, v ktorom vyzve veriteľov, aby mu oznámili svoje pohľadávky v lehote, ktorú v uznesení určí, a poučí ich o tom, že dedičia nezodpovedajú veriteľom, ktorí svoje pohľadávky včas neoznámili, pokiaľ je uspokojením pohľadávok ostatných veriteľov vyčerpaná cena dedičstva, ktoré dedičia nadobudli. Uznesenie súd uverejní vyvesením na úradnej tabuli súdu.

§ 175o

(1) Na podklade zistenia podľa § 175m určí súd všeobecnú cenu majetku, výšku dlhov a čistú hodnotu dedičstva, prípadne výšku jeho predlženia v čase smrti poručiteľa.

(2) Ak súd zistí skôr, než je dedičské konanie právoplatne skončené, nové skutočnosti, ktoré vyžadujú zmenu tohto uznesenia, vykoná potrebnú opravu novým uznesením.

§ 175p

(1) Účastníci sa môžu dohodnúť o tom, že predlžené dedičstvo sa prenechá veriteľom na úhradu dlhov. Táto dohoda podlieha schváleniu súdu, ktorý dohodu schváli, ak neodporuje zákonu; ak dohodu neschváli, pokračuje v konaní po právoplatnosti rozhodnutia.

(2) Ak sa po právoplatnom skončení konania objaví ďalší majetok, postupuje sa podľa odseku 1. Ak zostane majetkový prebytok, prejedná ho súd ako dedičstvo.

§ 175q

(1) Súd v uznesení o dedičstve

a) potvrdí nadobudnutie dedičstva jedinému dedičovi alebo

b) potvrdí, že dedičstvo, ktoré nenadobudol žiadny dedič, pripadlo štátu, alebo

c) schváli dohodu o vyporiadaní dedičstva alebo dohodu o prenechaní predlženého dedičstva na úhradu dlhov alebo

d) potvrdí nadobudnutie dedičstva podľa dedičských podielov, ak medzi dedičmi nedôjde k dohode.

(2) Súčasťou uznesenia podľa odseku 1 môže byť aj uznesenie podľa § 175l a 175o.

(3) Pokiaľ súd uznesením dohodu o vyporiadaní dedičstva neschváli, môže v konaní pokračovať až po právoplatnosti tohto uznesenia.

§ 175r

Dedičia môžu veci patriace do dedičstva počas dedičského konania predať alebo urobiť iné opatrenia presahujúce rámec obvyklého hospodárenia len s privolením súdu.

§ 175s

Uznesením podľa § 175p a 175q je prejednanie dedičstva skončené. Po právoplatnosti tohto uznesenia zruší súd vykonané zabezpečenia dedičstva, pokiaľ ich už nezrušil v priebehu konania o dedičstve; zruší najmä všetky zákazy výplaty vkladov, poistiek a iných hodnôt, ktoré boli v konaní o prejednaní dedičstva nariadené alebo podľa zákona vykonané. Zároveň upovedomí ústavy, v ktorých sú tieto hodnoty uložené, komu sa majú vydať; ak táto osoba nie je známa alebo ak je jej pobyt neznámy, postupuje súd primerane podľa § 185g. Lehota podľa § 185g ods.1 začína plynúť odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončilo.

§ 175t

(1) Ak je dedičstvo predlžené a ak nedôjde k dohode podľa § 175p, môže súd uznesením nariadiť likvidáciu dedičstva. Rozhodne o tom aj bez návrhu. Rovnako súd postupuje, ak štát navrhol likvidáciu dedičstva preto, že veriteľ odmietol prijať na úhradu svojej pohľadávky vec z dedičstva.

(2) O nariadení likvidácie vydá súd uznesenie, v ktorom vyzve veriteľov, aby mu oznámili svoje pohľadávky v lehote, ktorú v uznesení určí, a upozorní ich, že pohľadávky, ktoré nebudú pri likvidácii uspokojené, zaniknú. Toto uznesenie vyvesí na úradnej tabuli súdu.

(3) Len čo uznesenie o nariadení likvidácie dedičstva nadobudlo právoplatnosť, nepostupuje sa už podľa § 175p až 175s.

§ 175u

(1) Likvidáciu dedičstva súd vykoná speňažením všetkého poručiteľovho majetku podľa ustanovení o výkone rozhodnutia predajom hnuteľných vecí a nehnuteľností alebo predajom mimo dražby primerane podľa osobitného predpisu.[34a])

(2) O majetku poručiteľa, ktorý sa nepodarilo takto speňažiť, rozhodne súd, že pripadá štátu s účinnosťou ku dňu smrti poručiteľa.

§ 175v

(1) Súd vykoná rozvrh výťažku speňaženia majetku poručiteľa (ďalej len „výťažok“) medzi veriteľov.

(2) Z výťažku uhradí súd postupne pohľadávky podľa týchto skupín:

a) náklady poručiteľovej choroby a primerané náklady jeho pohrebu, trovy konania a splatné výživné,

b) dlžné dane a poplatky,

c) ostatné pohľadávky.

(3) Ak úhrn pohľadávok prevyšuje v prvej skupine výťažok, uhradia sa tieto pohľadávky pomerne. Obdobne sa postupuje v ďalších skupinách, pričom však v skupine c) sa uhradia pred ostatnými pohľadávkami pohľadávky zabezpečené obmedzením prevodu nehnuteľností alebo záložnými právami.

(4) Právoplatným skončením likvidácie zaniknú proti dedičom neuspokojené pohľadávky veriteľov. Ak však vyjde najavo ďalší poručiteľov majetok, rozdelí ho súd veriteľom do výšky ich neuspokojených pohľadávok bez zreteľa na tento zánik. Ak zostane majetkový prebytok, prejedná ho súd ako dedičstvo.

§ 175w

Ak sa dodatočne zistí, že poručiteľ žije, alebo ak bolo zrušené jeho vyhlásenie za mŕtveho, zruší súd uznesenie o dedičstve podľa § 175p a 175q.

§ 175x

Ak sa objaví po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie o dedičstve skončilo, nejaký poručiteľov majetok, prípadne aj dlh, vykoná súd o tomto majetku konanie o dedičstve. Ak sa objaví iba dlh poručiteľa, konanie o dedičstve sa nevykoná.

§ 175y

(1) Nezaradenie majetku alebo dlhov do aktív a pasív dedičstva v dôsledku postupu podľa § 175k ods. 3 nebráni účastníkom konania, aby sa domáhali svojho práva žalobou mimo konania o dedičstve.

(2) Okrem prípadu, keď sa vykonala likvidácia dedičstva, nebráni uznesenie súdu tomu, kto nebol účastníkom konania o dedičstve, z ktorého uznesenie vzišlo, aby sa domáhal svojho práva žalobou.

§ 175z

(1) Ak prejednanie dedičstva nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, vykoná súd predbežné vyšetrenie a vydá účastníkom na ich žiadosť úradné potvrdenie o výsledku tohto vyšetrenia.

(2) Ak sa má majetok vydať do cudziny, upovedomí o tom súd tuzemských dedičov a veriteľov oznámením, ktoré sa vyvesí po dobu 15 dní na úradnej tabuli súdu; známym účastníkom sa toto oznámenie doručí.

Činnosť notárov v konaní o dedičstve

§ 175za

Notári so sídlom v obvode okresného súdu sú rovnomerne poverovaní úkonmi v konaní o dedičstve podľa rozvrhu, ktorý na návrh príslušnej notárskej komory vydá predseda krajského súdu na každý kalendárny rok.

§ 175zb

(1) Súd môže odňať vec poverenému notárovi, ak napriek predchádzajúcemu upozorneniu spôsobí zbytočné prieťahy v súdnom konaní. Súd potom poverí úkonmi v konaní o dedičstve iného notára podľa rozvrhu práce.

(2) Odňatie veci podľa odseku 1 nie je súdnym rozhodnutím.

§ 175zc

(1) Ak v súlade s osobitným predpisom bude ustanovený zástupca, náhradník alebo bude vymenovaný nový notár, prevezme veci, v ktorých už súd udelil poverenie.

(2) Ak v súlade s osobitným predpisom bude ustanovený za zástupcu notársky kandidát, považuje sa na účely tohto zákona po dobu zastupovania za notára. Súd však rozhodne o odmene a náhrade hotových výdavkov notára, ktorého zástupca zastupuje. Osobitný predpis ustanovuje, akým spôsobom sa určí podiel zástupcu na odmene notára.

§ 175zd

(1) Notár pripraví všetky potrebné podklady na vydanie uznesenia súdu, návrhy na uznesenie súdu vrátane návrhu rozhodnutia o vyrubení notárskych poplatkov podľa osobitných predpisov [34b]) a vyúčtuje svoju odmenu a hotové výdavky. Ak podklady nie sú úplné, môže súd vec vrátiť notárovi so žiadosťou o doplnenie konania.

(2) Notár má právo podať odvolanie proti výroku o odmene a hotových výdavkoch.

Starostlivosť súdu o maloletých

§ 176

(1) Vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa vo veci samej rozhoduje rozsudkom o výchove a výžive maloletých detí, o styku rodičov s nimi, o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv, o schválení dôležitých úkonov maloletého a o záležitostiach, o ktorých sa rodičia nemôžu dohodnúť. Okrem toho sa rozhoduje rozsudkom o predĺžení ústavnej výchovy po dosiahnutí plnoletosti a o zrušení takého opatrenia.

(2) O ostatných veciach sa rozhoduje uznesením.

§ 177

(1) Ak nie je príslušný súd známy alebo ak nemôže včas zakročiť, zakročí súd, v obvode ktorého sa maloletý zdržuje. Len čo je to však možné, postúpi vec príslušnému súdu.

(2) Ak sa zmenia okolnosti, podľa ktorých sa posudzuje príslušnosť, môže príslušný súd preniesť svoju príslušnosť na iný súd, ak je to v záujme maloletého. Ak tento súd nesúhlasí s prenesením príslušnosti, rozhodne jeho nadriadený súd.

§ 178

(1) Súd vedie rodičov, prípadne opatrovníkov maloletých k riadnemu plneniu povinností pri starostlivosti o maloletého. Vybavuje podnety a upozornenia občanov a právnických osôb ohľadne výchovy maloletého a robí vhodné opatrenia.

(2) O vhodnosti a účelnosti navrhnutých alebo zamýšľaných opatrení súd spravidla zistí názor orgánu starostlivosti o deti, orgánu obce, prípadne aj jednotlivých občanov, ktorí sú oboznámení s pomermi. Ak je to vhodné, vyslúchne o nich aj maloletého.

§ 179

Ak je pre platnosť právneho úkonu, ktorý urobil zákonný zástupca za maloletého, potrebné schválenie súdu, súd ho schváli, ak je to v záujme maloletého.

§ 180

(1) Súdom ustanovený opatrovník maloletého zloží do rúk predsedu senátu sľub, že bude riadne vykonávať svoje povinnosti a že bude pritom dbať na pokyny súdu. Po zložení sľubu mu predseda senátu vydá listinu obsahujúcu poverenie na výchovu a zastupovanie dieťaťa a vymedzenie rozsahu práv a povinností vyplývajúcich z tohto poverenia.

(2) Súd dohliada na správu majetku maloletého zastúpeného opatrovníkom a robí potrebné a vhodné opatrenia na zistenie a zabezpečenie jeho majetku.

(3) Opatrovník predloží súdu po skončení zastupovania záverečný účet zo správy majetku; súd mu môže tiež uložiť, aby mu počas zastupovania podával pravidelné správy o svojej činnosti.

Konanie o osvojenie

§ 181

(1) Účastníkmi konania sú osvojované dieťa, jeho rodičia, osvojiteľ a jeho manžel.

(2) Rodičia osvojovaného dieťaťa však nie sú účastníkmi konania, ak sú pozbavení rodičovských práv alebo ak nemajú spôsobilosť na právne úkony, ako aj v prípadoch, keď na osvojenie nie je potrebný ich súhlas, hoci sú zákonnými zástupcami osvojovaného dieťaťa.

(3) Manžel osvojiteľa nie je účastníkom konania, ak nie je na osvojenie potrebný jeho súhlas.

§ 182

(1) Osvojované dieťa súd vyslúchne, len ak toto dieťa je schopné pochopiť význam osvojenia a výsluch nie je v rozpore s jeho záujmom. Ak sa nemá osvojované dieťa vyslúchnuť, nepredvoláva sa na pojednávanie.

(2) Ostatných účastníkov musí súd vždy vyslúchnuť, a to podľa možnosti osobne.

§ 183

(1) Na základe lekárskeho vyšetrenia súd zistí, či sa zdravotný stav osvojovaného dieťaťa i osvojiteľa neprieči účelu osvojenia. S výsledkami vyšetrenia súd oboznámi účastníkov.

(2) Účastníkov súd poučí o význame osvojenia z hľadiska záujmu spoločnosti i z hľadiska záujmu osvojovaného dieťaťa, ako aj o tom, aké povinnosti má osvojiteľ.

§ 184

V rozsudku, ktorým sa vyslovuje osvojenie, súd uvedie i priezvisko, ktoré bude osvojenec mať.

§ 185

O zrušení osvojenia platia primerane ustanovenia § 181 až 184. Návrh však môže podať aj osvojenec.

Konanie o úschovách

§ 185a

(1) Na súde možno zložiť do úschovy peniaze, cenné papiere a iné hnuteľné veci hodiace sa na úschovu za účelom splnenia záväzku.

(2) Návrh na prijatie do úschovy musí obsahovať vyhlásenie toho, kto peniaze, cenné papiere alebo iné veci do úschovy skladá (ďalej len „zložiteľ“), že záväzok, ktorého predmetom sú hodnoty skladané do úschovy, nemožno splniť, pretože veriteľ je neprítomný alebo je v omeškaní alebo že zložiteľ má odôvodnené pochybnosti, kto je veriteľom, alebo že zložiteľ veriteľa nepozná.

(3) Súd rozhoduje bez pojednávania uznesením, ktoré doručí účastníkom do vlastných rúk.

§ 185b

Účastníkom konania je zložiteľ a po prijatí úschovy aj ten, pre koho sú peniaze, cenné papiere alebo iné veci určené (ďalej len „príjemca“). Po právoplatnosti uznesenia o prijatí do úschovy je účastníkom konania aj ten, kto uplatňuje právo na predmet úschovy.

§ 185c

Ak si úschova vyžiada trovy, uloží súd zložiteľovi, aby zložil primeraný preddavok na trovy. Ak sa preddavok v určenej lehote nezaplatí, súd návrh na prijatie úschovy zamietne; súd takisto zamietne návrh na prijatie úschovy, ak sa vec nehodí na úschovu vôbec alebo ak sa nenájde vhodný spôsob úschovy.

§ 185d

(1) Predmet úschovy vydá súd príjemcovi na jeho žiadosť. Ak k zloženiu došlo preto, že niekto iný než príjemca uplatňuje právo na vydanie predmetu úschovy alebo že niekto iný, koho súhlas je potrebný, nesúhlasí s vydaním predmetu úschovy príjemcovi, je na vydanie predmetu úschovy potrebný súhlas všetkých účastníkov konania a osoby, pre ktorej nesúhlas s plnením došlo k zloženiu do úschovy. Súhlas zložiteľa je však potrebný len vtedy, ak bolo plnenie zložené pre neznámeho veriteľa.

(2) Zložiteľovi vydá súd predmet úschovy na jeho žiadosť,

a) ak príjemca prejaví s týmto postupom súhlas alebo

b) ak vyhlási príjemca súdu, že predmet úschovy neprijíma, alebo

c) ak sa príjemca nevyjadrí v lehote určenej súdom, hoci bol na také následky upozornený.

(3) Inej osobe, než ktorá je uvedená v odsekoch 1 a 2, žiadajúcej o vydanie predmetu úschovy, ho vydá súd len so súhlasom zložiteľa a príjemcu.

§ 185e

Ak bol súhlas s vydaním predmetu úschovy odopretý, možno ho nahradiť právoplatným rozhodnutím súdu, ktorým bolo rozhodnuté, že ten, kto vydaniu odporoval, je povinný súhlasiť s vydaním predmetu úschovy žiadateľovi.

§ 185f

Ak súd prijíma do úschovy veci v prípadoch ustanovených osobitnými zákonnými predpismi, spravuje sa ustanoveniami príslušného predpisu, a ak ich niet, ustanoveniami § 185a až 185h, a to primerane podľa povahy úschovy a jej účelu.

§ 185g

(1) Ak uplynula lehota troch rokov od právoplatnosti uznesenia o prijatí do úschovy, prípadne odo dňa, keď predmet úschovy mal byť podľa návrhu vydaný zložiteľovi, rozhodne súd, že predmet úschovy pripadne štátu, ak sa oň nikto neprihlási do troch rokov odo dňa vyhlásenia tohto uznesenia. Toto uznesenie súd vyvesí na úradnej tabuli súdu.

(2) Ak po vydaní rozhodnutia v lehote podľa odseku 1 dôjde žiadosť o vydanie predmetu úschovy, postupuje súd podľa § 185d.

(3) Uplynutím lehoty uvedenej v uznesení podľa odseku 1, ak sa v tejto lehote žiadosť o vydanie predmetu úschovy nepodala, pripadne predmet úschovy štátu. Uplynutím tejto lehoty nadobudne štát predmet úschovy aj vtedy, ak sa podanej žiadosti právoplatným uznesením nevyhovelo.

§ 185h

Ak predmet úschovy pripadne štátu, zaniknú práva účastníkov i iných osôb k predmetu úschovy.

Konanie o umorenie listín

§ 185i

(1) Umoriť možno stratenú alebo zničenú listinu, ktorú treba predložiť na uplatnenie práva.

(2) V konaní pred súdom nemožno umoriť také listiny, ktoré podľa zákona je oprávnená umoriť právnická osoba, ktorá ich vystavila.

(3) Umoreniu nepodliehajú peniaze, lotériové žreby, tikety, lístky a známky denného obehu (vstupenky, cestovné lístky a pod.), kupóny a talóny cenných papierov, listiny, s ktorými je spojené právo uhrádzať určitej právnickej osobe v tuzemsku cenu tovaru a služieb, ako aj listiny, na ktorých podklade možno uplatniť len nárok na vedľajšie plnenie.

§ 185j

(1) Návrh na umorenie listiny môže podať každý, kto má na jej umorení právny záujem.

(2) Súd rozhoduje bez pojednávania uznesením, ktoré doručí do vlastných rúk.

§ 185k

Účastníkmi konania sú navrhovateľ, ten, kto je podľa listiny povinný plniť, ten, kto má listinu v držbe, a ten, kto podal námietky podľa § 185m ods. 2.

§ 185l

(1) V návrhu na umorenie listiny treba uviesť skutočnosti, z ktorých vyplýva, že z listiny alebo na jej základe možno uplatniť nejaké právo. K návrhu treba predložiť odpis listiny alebo označiť listinu, jej vystaviteľa, prípadne aj iné osoby podľa listiny zaviazané, ako aj také údaje, ktoré listinu odlišujú od iných listín toho istého druhu.

(2) Ak je v listine uvedená určitá suma, treba uviesť i tento údaj.

§ 185m

(1) Ak súd zistí, že listina, ktorej umorenie bolo navrhnuté, nebola vystavená alebo že nie je stratená ani zničená, návrh zamietne.

(2) Inak súd vydá rozhodnutie obsahujúce výzvu, aby sa ten, kto má listinu, prihlásil do jedného roka od vydania uznesenia na súde, ktorý uznesenie vydal, a podľa možností predložil listinu alebo aby podal proti návrhu námietky. Toto uznesenie sa vyvesí na úradnej tabuli súdu.

(3) Ak sa umoruje zmenka alebo šek, určí súd v uznesení podľa odseku 2 lehotu dvoch mesiacov a súčasne zakáže, aby sa podľa umorovaných listín platilo.

(4) Lehota podľa odseku 3 sa počíta, ak umorovaná listina nie je ešte splatná, od prvého dňa jej splatnosti. Ak je umorovaná listina už splatná, počíta sa táto lehota odo dňa vyvesenia uznesenia.

§ 185n

Ak ide o listinu na doručiteľa s výnimkou poistiek na doručiteľa skončí sa lehota podľa § 185m až za jeden rok po splatnosti pohľadávky z listiny.

§ 185o

(1) Od začatia konania až do jeho právoplatného skončenia neplynie proti navrhovateľovi premlčacia doba, lehota pre zánik práva ani lehota určená na výplatu peňažnej sumy podľa umorovanej listiny.

(2) Ten, komu bolo uznesenie doručené alebo kto sa o ňom mohol pri náležitej starostlivosti dozvedieť, nesmie pod následkami neplatnosti nakladať s právami z umorovanej listiny, robiť výplaty alebo iné plnenia podľa nej, previesť ju alebo vykonať na nej zmeny. Ten, kto je podľa listiny zaviazaný, je povinný zadržať predloženú listinu a oznámiť súdu, kto ju predložil.

§ 185p

Ak sa začalo umorovacie konanie o zmenke alebo šeku, je navrhovateľ, ktorý sa preukáže uznesením, oprávnený žiadať zaplatenie zmenky alebo šeku, ak dá primeranú zábezpeku, dokiaľ zmenka alebo šek nie sú vyhlásené za umorené. Ak túto zábezpeku nedá, môže žalobou požadovať, aby dlžná suma bola zložená do úschovy súdu.

§ 185q

Súd preskúma prihlášku toho, kto má listinu, a zistí jeho námietky. Ak zistí, že listina nie je stratená alebo zničená, návrh zamietne.

§ 185r

(1) Ak uplynula lehota podľa § 185m ods. 2 alebo 3 a ak nedôjde k zamietnutiu návrhu, vyhlási súd na ďalší návrh listinu za umorenú.

(2) Ak ďalší návrh podľa odseku 1 nie je podaný do jedného mesiaca od uplynutia lehoty uvedenej v § 185m ods. 2 alebo 3 , súd konanie zastaví. Na tento následok treba navrhovateľa upozorniť v uznesení podľa § 185m ods. 2 alebo 3 .

§ 185s

Uznesenie o umorení listiny nahrádza umorenú listinu, dokiaľ ten, kto je podľa listiny zaviazaný, nevydá za ňu oprávnenému náhradnú listinu.

Konanie o spôsobilosti na právne úkony

§ 186

(1) Návrh na začatie konania o spôsobilosti na právne úkony (pozbavenie, obmedzenie alebo vrátenie spôsobilosti na právne úkony) môže podať aj zdravotnícke zariadenie, ktoré je v takom prípade účastníkom konania.

(2) Ak nepodal návrh na začatie konania štátny orgán alebo zdravotnícke zariadenie, môže súd uložiť navrhovateľovi, aby do primeranej lehoty predložil lekárske vysvedčenie o duševnom stave vyšetrovaného; ak sa v tejto lehote nepredložilo lekárske vysvedčenie, súd zastaví konanie.

(3) Návrh na vrátenie spôsobilosti na právne úkony môže podať i ten, kto bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony. Ak však súd jeho návrh zamietol a ak nemožno očakávať zlepšenie jeho stavu, môže súd rozhodnúť, že mu toto právo po primeraný čas, najdlhšie však po dobu troch rokov, nepatrí.

§ 187

(1) Tomu, o ktorého spôsobilosť na právne úkony ide, ustanoví predseda senátu opatrovníka pre konanie.

(2) Od výsluchu vyšetrovaného môže súd upustiť, ak nemožno tento výsluch vykonať vôbec alebo bez ujmy na zdravotnom stave vyšetrovaného.

(3) O zdravotnom stave vyšetrovaného súd vyslúchne vždy znalca. Na návrh znalca môže súd nariadiť, aby vyšetrovaný bol po čas najviac troch mesiacov vyšetrovaný v zdravotníckom zariadení, ak je to nevyhnutne potrebné na vyšetrenie zdravotného stavu.

§ 188

(1) Ak sú síce podmienky na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony pre nadmerné užívanie alkoholických nápojov alebo omamných prostriedkov či jedov, ale ak možno očakávať, že sa stav vyšetrovaného zlepší, môže súd prerušiť konanie na čas, ktorý zároveň určí; pritom môže rozhodnúť, že vyšetrovaný je povinný podrobiť sa potrebnému liečeniu.

(2) Pred uplynutím určeného času pokračuje súd v konaní len vtedy, ak sa ukáže, že nedochádza k zlepšeniu.

§ 189

(1) Z dôvodov vhodnosti nemusí predseda senátu nariaďovať pojednávanie.

(2) Súd môže rozhodnúť, že upustí od doručenia rozhodnutia o spôsobilosti na právne úkony, ak by doručenie mohlo na adresáta pre jeho duševnú poruchu pôsobiť nepriaznivo alebo ak adresát nie je schopný význam rozhodnutia pochopiť.

§ 190

Vydaný rozsudok súd zruší, ak sa neskôr ukáže, že pre pozbavenie alebo obmedzenie spôsobilosti na právne úkony neboli podmienky.

§ 191

(1) Trovy konania platí štát. Ak to možno spravodlivo žiadať, prizná súd štátu ich náhradu proti tomu, o ktorého spôsobilosť na právne úkony v konaní šlo.

(2) Ten, kto podá zjavne bezdôvodný návrh na pozbavenie alebo obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, je povinný nahradiť ujmy, ktoré vyšetrovanému, jeho zástupcovi a štátu konaním vznikli.

Konanie o vyslovenie prípustnosti prevzatia alebo držania v ústave zdravotníckej starostlivosti

§ 191a

(1) Ústav vykonávajúci zdravotnícku starostlivosť (ďalej len „ústav“), v ktorom sú umiestňované osoby z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, je povinný oznámiť do 24 hodín súdu, v ktorého obvode ústav je, prevzatie každého, kto v ňom bol umiestnený bez svojho písomného súhlasu (ďalej len „chorý“).

(2) Ak je osoba, ktorá bola prijatá do zdravotníckej starostlivosti so svojím písomným súhlasom, obmedzená vo voľnom pohybe alebo v styku s vonkajším svetom až v priebehu liečenia, je ústav povinný urobiť oznámenie podľa odseku 1 do 24 hodín po tom, čo k takému obmedzeniu došlo.

§ 191b

(1) O každom, o ktorom je ústav povinný urobiť oznámenie podľa § 191a, začne súd, v ktorého obvode je ústav, konanie o vyslovenie prípustnosti prevzatia do ústavu, ibaže prevzatie a držanie nariadil súd v inom konaní.

(2) Ak ten, koho ústav prevzal, nemá iného zástupcu, ustanoví mu súd pre toto konanie opatrovníka.

(3) Súd vykoná dôkazy potrebné na posúdenie, či k prevzatiu (§ 191a ods.1 a 2) došlo zo zákonných dôvodov, vyslúchne chorého a ošetrujúceho lekára. Pojednávanie spravidla nie je potrebné nariaďovať.

(4) Do piatich dní odo dňa, keď došlo k obmedzeniu podľa § 191a, súd uznesením rozhodne, či k prevzatiu došlo zo zákonných dôvodov (§ 191a ods.1).

§ 191c

(1) Uznesenie podľa § 191b ods. 4 sa doručí umiestnenému, ibaže podľa vyjadrenia ošetrujúceho lekára nie je schopný chápať obsah takého rozhodnutia, ďalej jeho zástupcovi (opatrovníkovi) a ústavu. Umiestnenému a ústavu sa uznesenie doručí do 24 hodín od rozhodnutia, najneskôr však v lehote piatich dní odo dňa, keď došlo k obmedzeniu podľa § 191a. Ak sa rozhodnutie umiestnenému nedoručuje, musí byť v ustanovenej lehote doručené jeho zástupcovi (opatrovníkovi).

(2) Odvolanie proti tomuto uzneseniu nemá odkladný účinok. Odvolať sa môže aj ústav, ak bolo vyslovené, že prevzatie sa nestalo v súlade so zákonnými dôvodmi.

(3) Ústav môže umiestneného prepustiť, aj keď súd vyslovil, že k prevzatiu došlo v súlade so zákonnými dôvodmi.

§ 191d

(1) Ak súd vyslovil, že prevzatie bolo v súlade so zákonnými dôvodmi a umiestnený je obmedzený alebo vylúčený zo styku s vonkajším svetom, pokračuje súd v konaní o vyslovenie prípustnosti jeho ďalšieho držania v ústave.

(2) Na zistenie zdravotného stavu umiestneného súd ustanoví znalca. Úlohou znalca je vyjadrenie o tom, či ďalšie držanie umiestneného v ústave pri obmedzení alebo vylúčení styku s vonkajším svetom je alebo nie je potrebné. Za znalca nemôže byť ustanovený lekár, ktorý pracuje v ústave, v ktorom je umiestnený držaný.

(3) Súd nariadi pojednávanie, na ktoré prizve umiestneného (pokiaľ podľa vyjadrenia ošetrujúceho lekára alebo písomného znaleckého posudku je umiestnený schopný vnímať priebeh a význam pojednávania) a jeho zástupcu (opatrovníka). Na pojednávaní vyslúchne znalca, podľa okolností ošetrujúceho lekára, umiestneného a vykoná prípadne ďalšie vhodné dôkazy.

(4) V rozsudku, ktorý musí byť vyhlásený do troch mesiacov od výroku o prípustnosti prevzatia do ústavu, rozhodne súd, či ďalšie držanie je prípustné a na akú dobu. Ustanovenia § 191c ods. 2 a 3 platia tu obdobne.

§ 191e

(1) Účinnosť rozsudku podľa § 191d ods. 4 zanikne uplynutím doby jedného roka odo dňa jeho vyhlásenia, ak v ňom nebola určená kratšia lehota. Ak sa má držanie v ústave predĺžiť nad túto

dobu, treba vykonať nové vyšetrenie a súd musí o povolení ďalšieho držania znova rozhodnúť. Ustanovenia § 191c ods. 2 a 3 tu platia obdobne.

(2) Rozsudok podľa odseku 1 nebráni tomu, aby ústav prepustil osobu držanú v ústave pred uplynutím doby uvedenej v odseku 1, ani tomu, aby opatrovnícky súd urobil iné opatrenie.

§ 191f

Osoba držaná v ústave, ak je spôsobilá na právne úkony, jej zástupca (opatrovník) a osoby jej blízke môžu ešte pred uplynutím doby, do ktorej je držanie prípustné, žiadať o nové vyšetrenie a rozhodnutie o prepustení, ak je odôvodnená domnienka, že ďalšie držanie v ústave nie je dôvodné. Ak súd zamietne návrh na prepustenie, môže rozhodnúť, že nebude konať ďalšie vyšetrovanie pred uplynutím doby, po ktorú bolo držanie v ústave povolené.

§ 191g

Trovy konania platí štát. Neplatí však trovy právneho zastúpenia s výnimkou prípadov uvedených v § 30 ods. 2 tohto zákona.

Opatrovnícke konanie

§ 192

(1) Predseda senátu je povinný postarať sa o to, aby bol ustanovený opatrovník osobám, ktoré ho podľa zákona musia mať.

(2) V uznesení, ktorým súd ustanovuje opatrovníka, uvedie i rozsah opatrovníckych práv a povinností.

§ 193

Ustanovenia § 176 až 180, pokiaľ sa vzťahujú na opatrovníctvo nad maloletým, platia tu obdobne.

Konanie o povolenie uzavrieť manželstvo

§ 194

(1) O povolení uzavrieť manželstvo rozhoduje súd na návrh, na ktorý je oprávnený ten, kto hodlá uzavrieť manželstvo.

(2) Ten, kto hodlá uzavrieť manželstvo, a jeho zákonní zástupcovia sú účastníkmi konania. Pred rozhodnutím treba vyslúchnuť toho, kto hodlá uzavrieť manželstvo, v neprítomnosti iných osôb o tom, či skutočne chce vstúpiť do manželstva, a vyslúchnuť i toho, s kým sa má manželstvo uzavrieť.

(3) Rozsudok, ktorým sa povoľuje uzavrieť manželstvo, musí obsahovať i presné označenie toho, s kým sa má manželstvo uzavrieť.

Konanie o vyhlásenie za mŕtveho

§ 195

(1) Návrh môže podať, kto má na veci právny záujem.

(2) Ak súd uzná, že podľa údajov návrhu tu sú podmienky na vyhlásenie nezvestného za mŕtveho, ustanoví nezvestnému opatrovníka.

§ 196

(1) Súd vyhláškou alebo iným vhodným spôsobom vyzve nezvestného, aby sa do jedného roka prihlásil, a každého, kto o ňom vie, aby o ňom podal v tej istej lehote správu súdu alebo opatrovníkovi, prípadne zástupcovi nezvestného, uvedenému vo vyhláške. Zároveň súd vykoná všetky potrebné vyšetrenia o nezvestnom.

(2) Vo vyhláške súd uvedie podstatné okolnosti prípadu a oznámi, že po uplynutí lehoty uvedenej vo vyhláške rozhodne o vyhlásení za mŕtveho, ak sa nezvestný neprihlási alebo ak nedôjde správa o tom, že je nažive. Lehotu určí súd na jeden rok od uverejnenia vyhlášky. Vo vyhláške treba uviesť deň, kedy sa lehota končí.

§ 197

Ak súd zistí počas konania, že nie sú splnené podmienky vyhlásenia za mŕtveho, zastaví konanie.

§ 198

Po uplynutí lehoty určenej vo vyhláške vydá súd rozsudok o vyhlásení za mŕtveho. Uvedie v ňom deň, ktorý platí za deň smrti nezvestného, prípadne deň, ktorý nezvestný neprežil.

§ 199

(1) Ak súd zistí, že ten, kto bol vyhlásený za mŕtveho, je nažive alebo žil v deň, od ktorého dosiaľ neuplynul čas primeraný na to, aby nezvestný mohol byť vyhlásený za mŕtveho, zruší svoje rozhodnutie o vyhlásení za mŕtveho.

(2) Na návrh účastníka súd opraví deň, ktorý je uvedený v jeho rozhodnutí ako deň smrti, ak dodatočne zistí, že ten, kto bol vyhlásený za mŕtveho, zomrel iného dňa alebo sa toho dňa nemohol dožiť, alebo ho prežil. Súd tak môže urobiť aj bez návrhu.

§ 200

Ak je isté, že občan zomrel, ale jeho smrť nemožno preukázať ustanoveným spôsobom, súd vydá rozhodnutie, ktorým vyhlási občana za mŕtveho.

Konanie vo veciach obchodného registra

§ 200a

(1) Konanie vo veciach obchodného registra sa začína na návrh fyzickej osoby alebo právnickej osoby (ďalej len „podnikateľ“), ktorej sa zápis v registri týka, alebo osôb oprávnených na to podľa zákona.

(2) Súd môže začať konanie aj bez návrhu, ak sa má dosiahnuť zhoda medzi zápisom v obchodnom registri a skutočným stavom.

(3) Osobitné predpisy ustanovujú, ktorí podnikatelia a ktoré skutočnosti ich sa týkajúce sa zapisujú do obchodného registra.

§ 200b

(1) V konaní o vykonanie zápisu je súd povinný skúmať, či sú splnené predpoklady na vykonanie zápisu vyžadované právnymi predpismi.

(2) Súd rozhoduje o obsahu zápisu bez pojednávania uznesením. Vo výroku uznesenia uvedie deň zápisu. Zápis treba vykonať do jedného mesiaca od vydania rozhodnutia o obsahu zápisu.

(3) Ustanovenie o poriadkových pokutách sa použije aj v prípade, že podnikateľ neuposlúchne výzvu súdu, aby mu oznámil skutočnosti alebo predložil listiny potrebné na vykonanie zápisu podľa § 200a ods. 2.

§ 200c

(1) Obchodný register je každému prístupný, každý má právo doň nahliadať a vyhotovovať z neho odpisy a výpisy.

(2) Na požiadanie možno z registra vydať úradný odpis, výpis alebo potvrdenie o určitom zápise, prípadne potvrdenie o tom, že v registri určitý zápis nie je.

§ 200d

(1) Obchodný register vedie okresný súd v sídle krajského súdu (ďalej len „registrový súd“) pre podnikateľov, ktorí majú svoje sídlo v obvode tohto krajského súdu. Ak svoje sídlo nemajú, je príslušný súd podľa miesta podnikania; ak podnikateľ nemá ani miesto podnikania, je na vedenie obchodného registra príslušný súd podľa miesta bydliska podnikateľa.

(2) Osobitný zákon ustanovuje, ktorý okresný súd alebo jemu na roveň postavený súd v sídle krajského súdu je registrovým súdom.

(3) Obchodný register pre zahraničnú osobu (§ 21 ods. 2 Obchodného zákonníka) vedie súd, v ktorého obvode je umiestnený jej podnik alebo jeho organizačná zložka (§ 21 ods. 3 Obchodného zákonníka).

§ 200e
Konanie o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev

(1) Na konanie vo veciach uvedených v § 9 ods. 4 písm. b) až i) je príslušný krajský súd s pôsobnosťou v obchodných veciach, v ktorého obvode má obchodná spoločnosť alebo družstvo svoje sídlo.

(2) Ak ustanovenie uvedené v odseku 1 neustanovuje, že sa konanie začína na návrh, možno ho začať aj bez návrhu.

(3) Účastníctvo vo veciach uvedených v odseku 1 sa spravuje ustanovením § 94. O veci nie je potrebné nariaďovať pojednávanie. Rozhoduje sa uznesením.

Konanie vo veciach voličských zoznamov

§ 200f

Ak príslušný orgán štátnej správy sám neodstráni chyby alebo nedostatky v zoznamoch voličov do zákonodarných zborov alebo do orgánov miestnej samosprávy, môže sa občan tým dotknutý obrátiť na súd príslušný podľa volebného okrsku s návrhom na vydanie rozhodnutia o vykonaní opravy alebo doplnení zoznamu.

§ 200g

(1) Účastníkmi konania sú navrhovateľ a príslušný orgán štátnej správy.

(2) Súd rozhodne bez pojednávania uznesením, a to do troch dní.

§ 200h
Konanie vo veciach združovania v politických stranách a politických hnutiach

(1) Ak prípravný výbor politickej strany alebo politického hnutia nesúhlasí s upozornením príslušného ministerstva, že návrh na registráciu nemá náležitosti požadované zákonom alebo že v návrhu sú neúplné alebo nepresné údaje, môže sa prípravný výbor domáhať určenia, že návrh na registráciu nemá nedostatky.

(2) Účastníkom konania je prípravný výbor a príslušné ministerstvo.

(3) Príslušný na rozhodnutie je krajský súd, v ktorého obvode má sídlo prípravný výbor.

(4) Rozhoduje sa bez pojednávania, uznesením. Odvolanie proti rozhodnutiu nie je prípustné.

ŠIESTA HLAVA
KONANIE V OBCHODNÝCH VECIACH

§ 200i

(1) Žaloba v obchodných veciach má okrem všeobecných a ďalších náležitostí (§ 42 ods. 3, § 79 ods. 1) obsahovať aj údaje potrebné na identifikáciu účastníkov, najmä obchodné mená, sídla alebo miesta podnikania, prípadne identifikačné čísla a údaje o ich zápise v obchodnom alebo živnostenskom registri.

(2) Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, a zaslať ich súdu. Zároveň preukáže splnenie povinnosti uloženej podľa odseku 3.

(3) Žalobca zašle rovnopisy žaloby, prípadne aj listinných dôkazov okrem súdu zároveň aj žalovanému.

(4) Žalovaný sa vyjadrí k žalobe a prílohám písomne do pätnástich dní odo dňa, keď mu boli doručené. Vyjadrenie doložené listinnými dôkazmi zašle v prvopise súdu a v rovnopise žalobcovi.

(5) Za nesplnenie povinností podľa odsekov 3 a 4 možno opakovane uložiť poriadkovú pokutu do výšky 20 000 Sk.

(6) Konanie sa začína dňom, keď žaloba došla na súd.

§ 200j

(1) Ak počas konania žalovaný uzná pred súdom žalobou uplatnený nárok, alebo jeho základ, alebo ak sa žalobca vzdá pred súdom svojho nároku, súd rozhodne rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku.

(2) Rozhodnúť spor rozsudkom na základe čiastočného uznania nároku možno len na návrh žalobcu, na základe úplného alebo čiastočného vzdania sa nároku len so súhlasom žalovaného.

(3) Rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku nemožno rozhodnúť spor, ktorý účastníci nemôžu skončiť súdnym zmierom.

§ 200k

(1) Ak sú splnené v rovnakom čase súčasne všetky podmienky uvedené v odseku 2, môže súd rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie.

(2) Rozsudkom pre zmeškanie možno spor rozhodnúť, ak

a) sa žalovaný nedostavil na prvé pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas (§ 79 ods. 3 prvá veta, § 115 ods. 2) predvolaný s poučením o následkoch nedostavenia sa včítane možnosti rozhodnutia podľa odseku 1,

b) žalovaný sa k žalobe nevyjadril (§ 200i ods. 4),

c) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami,

d) žalobca prítomný na pojednávaní navrhol rozhodnúť spor podľa odseku 1.

(3) Skutkovým základom rozsudku podľa odseku 1 je žalobcom tvrdený skutkový stav, ktorý sa považuje za nesporný.

(4) Ak je v jednej veci niekoľko žalovaných, rozsudkom podľa odseku 1 možno rozhodnúť, len ak sú splnené podmienky určené v odseku 2 u každého z nich. Ak to navrhne žalobca a prítomní žalovaní s tým súhlasia, môže súd rozhodnúť rozsudkom podľa odseku 1 proti neprítomným žalovaným.

(5) Rozsudkom pre zmeškanie nemožno rozhodnúť,

a) ak by rozsudok spôsobil vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu medzi účastníkmi,

b) v spore vzniknutom z medzinárodného obchodného styku,

c) v spore, ktorý účastníci nemôžu skončiť súdnym zmierom.

§ 200l

(1) Ak nebol žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu prítomný na prvom pojednávaní, na ktorom súd rozhodol rozsudkom podľa § 200k ods. 1, môže do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku podať návrh na jeho zrušenie. Ak súd návrhu vyhovie, zruší rozsudok uznesením a začne vo veci opäť konať.

(2) Ak žalovaný zároveň s návrhom podľa odseku 1 podal proti rozsudku pre zmeškanie aj odvolanie a súd vyhovel návrhu podľa odseku 1, platí, že žalovaný vzal odvolanie späť.

§ 200m

V odôvodnení rozsudkov podľa § 200j ods.1 a 200k ods. 1 uvedie súd iba predmet konania a dôvody, pre ktoré takto rozhodol.

§ 200n

Platobný rozkaz možno v obchodných veciach vydať, ak uplatnená peňažná suma požadovaná navrhovateľom neprevyšuje 1 000 000 Sk. Inak platia ustanovenia § 172 až 174.

ŠTVRTÁ ČASŤ
OPRAVNÉ PROSTRIEDKY

PRVÁ HLAVA
ODVOLANIE

Podanie odvolania

§ 201

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

§ 202

(1) Odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým

a) sa upravuje vedenie konania,

b) bol na konanie pribratý ďalší účastník,

c) sa začalo konanie bez návrhu,

d) sa vrátilo podanie na opravu,

e) sa odpustilo zmeškanie lehoty,

f) sa pripustila alebo nepripustila zmena návrhu,

g) sa rozhodlo o svedočnom alebo o nárokoch podľa § 139 ods. 3,

h) bol schválený zmier,

i) sa rozhodlo o návrhu občana na vykonanie opravy alebo doplnenie voličského zoznamu,

j) sa vyhovie návrhu podľa § 200l ods. 1.

(2) Odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

§ 203

Zrušený.

§ 204

(1) Odvolanie sa podáva do pätnástich dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, plynie táto lehota znovu od doručenia opravného uznesenia.

(2) Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí pätnásťdňovej lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o odvolaní. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o odvolaní alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia.

(3) Odpustenie zmeškania lehoty na odvolanie nie je prípustné, ak ide o odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo vyslovené, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je. V týchto prípadoch neplatí tiež ustanovenie odseku 2 druhej vety.

§ 205

(1) V odvolaní má sa popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v čom sa vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolateľ domáha.

(2) V odvolaní možno uviesť nové skutočnosti a dôkazy.

(3) Ustanovenie § 43 ods. 1 sa nepoužije, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu podľa § 174 ods. 3.

§ 206

(1) Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

(2) Ak sa však rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná v konaní sám za seba (§ 91 ods. 1), a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektorých účastníkov, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí v prípadoch, keď od rozhodnutia o napadnutom výroku je závislý výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

(3) Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej zročnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti rozsudku.

Vzdanie sa odvolania a jeho späťvzatie

§ 207

(1) Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

(2) Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

(3) Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

§ 208

Ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník z vážnych dôvodov s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Úkony súdu prvého stupňa

§ 209

Predseda senátu súdu prvého stupňa dbá na odstránenie vád odvolania. Ak sa mu nepodarí vadu odstrániť alebo ak má za to, že odvolanie je podané oneskorene alebo tým, kto naň nie je oprávnený, alebo že nie je prípustné, predloží vec po uplynutí odvolacej lehoty so správou o tom odvolaciemu súdu.

§ 210

(1) Ak nejde o prípad uvedený v § 209, doručí predseda senátu odvolanie, ktoré smeruje proti rozsudku, ostatným účastníkom.

(2) Ak je to potrebné, predseda senátu vyšetrí, či sú splnené podmienky konania, obstará správy a listiny, ktorých sa odvolateľ dovoláva, a vykoná aj iné podobné vyšetrenia.

(3) Len čo všetkým účastníkom uplynie lehota na podanie odvolania a len čo sa vykonajú vyšetrenia podľa odseku 2, predloží predseda senátu vec odvolaciemu súdu.

§ 210a

Uznesenie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok alebo uznesenie, z ktorého nenadobudla dosiaľ práva iná osoba ako odvolateľ, alebo uznesenie, ktorým bolo uložené poriadkové opatrenie (§ 53), môže na odvolanie zmeniť priamo súd prvého stupňa, pokiaľ odvolaniu v celom rozsahu vyhovie.

Konanie na odvolacom súde

§ 211

Pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné.

§ 212

(1) Odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha preskúmania rozhodnutia. Týmto rozsahom nie je viazaný

a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie bez návrhu,

b) v prípadoch, keď od rozhodnutia o napadnutom výroku je závislý výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,

c) v prípadoch, keď ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozhodnutie musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane, a kde platia úkony jedného z nich aj pre ostatných (§ 91 ods. 2), hoci odvolanie podal len niektorý z účastníkov,

d) ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

(2) Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd len potiaľ, pokiaľ mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

(3) Odvolací súd môže rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť, aj keď sa navrhuje jeho zmena, a naopak.

(4) Účastníci môžu odvolacie návrhy i odvolacie dôvody bez súhlasu súdu meniť.

§ 213

(1) Odvolací súd nie je viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvého stupňa.

(2) Odvolací súd môže opakovať dokazovanie alebo ho i doplniť, ak nejde o rozsiahlejšie doplnenie a ak ho možno vykonať bez prieťahov. Dokazovanie doplní buď sám, alebo prostredníctvom súdu prvého stupňa alebo dožiadaného súdu.

§ 214

(1) Na prejednanie odvolania nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie.

(2) Pojednávanie netreba nariaďovať, ak

a) sa odmieta odvolanie podľa § 218,

b) sa zastavuje alebo prerušuje konanie,

c) odvolanie smeruje proti uzneseniu,

d) ide o rozhodnutie o spôsobilosti na právne úkony, o vyslovení prípustnosti prevzatia alebo držania v ústave zdravotníckej starostlivosti alebo o vyhlásení za mŕtveho,

e) sa zrušuje rozhodnutie podľa § 221 ods. 1,

f) odvolanie sa týka len trov konania, príslušenstva pohľadávky alebo jej zročnosti alebo predbežnej vykonateľnosti rozsudku,

g) odvolanie smeruje proti rozsudku, ktorý rozhodol len o výžive maloletého dieťaťa.

§ 215

Na začiatku pojednávania podá predseda alebo poverený člen senátu správu o doterajšom priebehu konania. Potom sa vyjadria účastníci a prednesú svoje návrhy.

§ 216

(1) Ustanovenia § 92 pre odvolacie konanie neplatia.

(2) Nie je dôvodom na prerušenie konania, ak sa účastníci neustanovia na pojednávanie na odvolacom súde.

§ 217

Zrušený.

Rozhodnutie o odvolaní

§ 218

(1) Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré

a) bolo podané oneskorene,

b) bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený,

c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné,

d) nebolo v odvolacej lehote riadne odôvodnené a smeruje proti rozhodnutiu podľa § 174 ods. 3.

(2) Ako oneskorené nemožno odmietnuť odvolanie, ktoré bolo v lehote podané na odvolacom súde alebo do zápisnice na neprísľušnom okresnom súde.

§ 219

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vecne správne.

§ 220

(1) Odvolací súd zmení rozhodnutie, ak súd prvého stupňa rozhodol nesprávne, hoci správne zistil skutkový stav.

(2) Odvolací súd môže zmeniť rozhodnutie i vtedy, ak po doplnení dokazovania je skutočný stav veci zistený tak, že možno o veci rozhodnúť.

§ 221

(1) Ak nie sú podmienky ani na potvrdenie, ani na zmenu rozsudku, súd rozhodnutie zruší. Najmä ho zruší, ak

a) rozsudok bol vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu,

b) sú tu také vady, že konanie nemalo pre nedostatok podmienok konania prebehnúť alebo že rozhodoval vylúčený sudca alebo že súd nebol správne obsadený,

c) rozsudok nie je preskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov,

d) súd nepribral za účastníka toho, kto mal byť účastníkom.

(2) Ak odvolací súd zruší rozhodnutie, vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo zastaví konanie, prípadne postúpi vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

§ 222

(1) Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo.

(2) Odvolanie môže odvolací súd vybaviť aj tak, že pripustí vzatie návrhu na začatie konania späť, alebo schváli zmier.

(3) Za podmienok § 164 môže odvolací súd nariadiť aj opravu napadnutého rozhodnutia.

§ 223

Odvolací súd rozhoduje rozsudkom, ak potvrdzuje alebo mení rozsudok; inak rozhoduje uznesením.

Trovy odvolacieho konania

§ 224

(1) Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

(2) Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o trovách konania na súde prvého stupňa.

(3) Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Ďalší priebeh konania

§ 225

Súd prvého stupňa doručí rozhodnutie o odvolaní, pokiaľ ho nedoručil odvolací súd priamo.

§ 226

Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

§ 227

Zrušený.

DRUHÁ HLAVA
OBNOVA KONANIA

Prípustnosť

§ 228

(1) Právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania,

a) ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu.

(2) Návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

§ 229

Obnova nie je prípustná proti rozsudkom,

a) ktorými sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že tu nie je,

b) ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak.

§ 230

(1) Návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

(2) Po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku môže sa návrh podať len pre dôvod uvedený v § 228 ods. 1 písm. c). Návrh sa môže podať i po uplynutí tejto lehoty, ak trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo, bol neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený.

(3) Navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

§ 231

Návrhom na obnovu konania možno napadnúť i uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre platobný rozkaz.

Konanie o obnove

§ 232

(1) Návrh na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvom stupni.

(2) Pre konanie o obnove platia primerane ustanovenia o konaní v prvom stupni.

§ 233

Ak je pravdepodobné, že sa návrhu na obnovu konania vyhovie, môže súd nariadiť odklad vykonateľnosti rozhodnutia o veci.

§ 234

(1) Návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne, alebo obnovu konania povolí.

(2) Ak súd zamieta návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariaďovať pojednávanie.

(3) Povolením obnovy konania odkladá sa vykonateľnosť rozhodnutia o veci.

§ 235

(1) Len čo nadobudne rozhodnutie o povolení obnovy právoplatnosť, súd bez ďalšieho návrhu vec znova prejedná. Pritom prihliadne na všetko, čo vyšlo najavo tak pri pôvodnom konaní, ako aj pri prejednávaní obnovy.

(2) Ak súd zistí, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, zamietne uznesením návrh na jeho zmenu. Ak súd napadnuté rozhodnutie vo veci samej zmení, nové rozhodnutie nahradí pôvodné rozhodnutie.

(3) V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd o náhrade trov pôvodného konania i konania o obnove.

(4) Právne vzťahy niekoho iného než účastníka konania nemôžu byť novým rozhodnutím dotknuté.

TRETIA HLAVA
DOVOLANIE

Prípustnosť dovolania

§ 236

(1) Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

(2) Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

§ 237

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

§ 238

(1) Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

(2) Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd

a) vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,

b) potvrdil rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté inak než v prvšom rozsudku, pretože súd prvého stupňa bol viazaný právnym názorom súdu, ktorý prvšie rozhodnutie zrušil.

(3) Dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine, ibaže ide o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv, určení (popretí) otcovstva alebo o nezrušiteľné osvojenie.

§ 239

(1) Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa.

(2) Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,

b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,

c) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia podľa § 268 ods. 1 písm. g) a h).

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Podanie dovolania

§ 240

(1) Účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

(2) Zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

§ 241

(1) V dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napadá, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha. Dovolateľ musí byť zastúpený advokátom alebo komerčným právnikom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

(2) Dovolanie možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237,

b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) rozhodnutie vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní,

d) rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

(3) Ustanovenia § 209 a 210 platia obdobne.

Konanie na dovolacom súde

§ 242

(1) Dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý. Ak nejde o vady uvedené v § 237, neprihliada na vady konania, ktoré neboli uplatnené v dovolaní, ibaže tieto vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

(2) Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolacích návrhov

a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie bez návrhu,

b) v prípadoch, keď od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý dovolaním nebol dotknutý,

c) v prípadoch, keď ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozhodnutie musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane, a keď platia úkony jedného z nich aj pre ostatných (§ 91 ods. 2) napriek tomu, že dovolanie podal len niektorý z účastníkov,

d) ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi účastníkmi.

(3) Účastníci môžu po dobu trvania lehoty na dovolanie meniť rozsah, v ktorom rozhodnutie odvolacieho súdu napadajú. Na zmenu dovolacieho návrhu nie je potrebný súhlas súdu.

§ 243

Pred rozhodnutím o dovolaní môže súd, ktorý o ňom má rozhodnúť, odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

§ 243a

(1) Dovolací súd spravidla nariadi pojednávanie o dovolaní proti rozsudku; pojednávanie nenariadi, ak ide o prípady uvedené v § 237 a § 241 ods. 2 písm. b) a d).

(2) Ak dovolací súd nariadi pojednávanie, postupuje obdobne podľa § 215 a § 216 ods. 2. Dokazovanie však nevykonáva.

(3) O dovolaní proti uzneseniu sa rozhoduje vždy bez pojednávania.

§ 243b

(1) Dovolací súd dovolanie rozsudkom zamietne, ak dôjde k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je správne; inak napadnuté rozhodnutie rozsudkom zruší.

(2) Ak dovolací súd zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, vráti mu vec na ďalšie konanie. Ak má aj rozhodnutie súdu prvého stupňa vady, pre ktoré sa zrušilo rozhodnutie odvolacieho súdu, zruší dovolací súd aj toto rozhodnutie a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne postúpi vec orgánu, do ktorého právomoci patrí.

(3) Ak dovolací súd zruší rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa z dôvodov uvedených v § 237 písm. a), b), d) a e), rozhodne svojím uznesením tiež o zastavení konania.

(4) Ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne. Ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví.

§ 243c

Pre konanie na dovolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné; ustanovenia § 92 a 95 však pre konanie na dovolacom súde neplatia.

§ 243d

(1) Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania.

(2) Právne vzťahy niekoho iného než účastníka konania nemôžu byť novým rozhodnutím dotknuté.

PIATA ČASŤ
SPRÁVNE SÚDNICTVO

PRVÁ HLAVA
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA O SPRÁVNOM SÚDNICTVE

§ 244

(1) V správnom súdnictve preskúmavajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy.

(2) V správnom súdnictve preskúmavajú súdy zákonnosť rozhodnutí orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

(3) Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb.

§ 245

(1) Pri preskúmavaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúmavané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup.

(2) Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

§ 246

(1) Na preskúmavanie rozhodnutí sú vecne príslušné krajské súdy, ak zákon neustanovuje inak.

(2) Najvyšší súd Slovenskej republiky je vecne príslušný na preskúmavanie rozhodnutí

a) ústredných orgánov štátnej správy,

b) orgánov štátnej správy s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky,

c) iných orgánov s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, ktoré vykonávajú štátnu správu v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom,

d) orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ktorým zákon zveruje rozhodovanie v oblasti verejnej správy, ak príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ustanoví osobitný zákon.

(3) Okresné súdy sú vecne príslušné na preskúmavanie rozhodnutí o priestupkoch a v prípadoch, keď to ustanovuje zákon.

§ 246a

(1) Miestne príslušným je súd, v ktorého obvode má sídlo správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava, ak nie je ustanovené inak.

(2) V konaní podľa tretej hlavy tejto časti je miestne príslušný všeobecný súd navrhovateľa alebo krajský súd, v ktorého obvode je tento súd.

(3) Namiesto súdu príslušného podľa odseku 2 je na konanie príslušný súd, v ktorého obvode je nehnuteľnosť, ak sa konanie týka práva k nej.

§ 246b

(1) Pri preskúmavaní rozhodnutí správnych orgánov súdy konajú a rozhodujú v senátoch zložených z predsedu a dvoch sudcov, ak nie je ustanovené inak.

(2) Samosudca koná a rozhoduje o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam vo veciach dôchodkového zabezpečenia, vo veciach, na ktorých prejednanie sú vecne príslušné okresné súdy, a vo veciach, pri ktorých to výslovne ustanovuje zákon.

§ 246c

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej a tretej časti tohto zákona.

DRUHÁ HLAVA
ROZHODOVANIE O ŽALOBÁCH PROTI ROZHODNUTIAM SPRÁVNYCH ORGÁNOV

§ 247

(1) Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia.

(2) Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

§ 248

(1) Súdy nepreskúmavajú rozhodnutia správnych orgánov, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o práve alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby, najmä všeobecne záväzné (normatívne) akty, rozhodnutia organizačnej povahy a rozhodnutia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal.

(2) Súdy ďalej nepreskúmavajú

a) rozhodnutia, ktoré sa preskúmavajú podľa tretej hlavy tejto časti alebo podľa všeobecných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku,

b) rozhodnutia správnych orgánov v občianskoprávnych a obchodnoprávnych veciach, v ktorých správny orgán vystupuje v mene štátu ako vlastníka alebo iného účastníka právneho vzťahu,

c) rozhodnutia orgánov vojenskej správy, ktoré sa vydali na prípravu a plnenie úloh za brannej pohotovosti štátu,

d) rozkazy funkcionárov ozbrojených síl a ozbrojených zborov,

e) rozhodnutia správnych orgánov predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy včítane rozhodnutí o poriadkových pokutách,

f) rozhodnutia správnych orgánov o disciplinárnych trestoch príslušníkov ozbrojených síl a ozbrojených zborov, pokiaľ sa nimi neobmedzuje osobná sloboda alebo pokiaľ nemajú za následok zánik služobného vzťahu, ďalej odsúdených v nápravnovýchovných ústavoch, ako aj obvinených vo výkone väzby,

g) rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, pokiaľ samy osebe neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania alebo podnikateľskej, alebo inej hospodárskej činnosti,

h) rozhodnutia o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti právnickým osobám alebo fyzickým osobám, pokiaľ samy osebe neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,

i) rozhodnutia o žiadostiach na plnenie, na ktoré nie je nárok, alebo o žiadostiach o odstránenie tvrdosti zákona, najmä rozhodnutia finančných orgánov o úľavách na odvodoch, daniach a poplatkoch,

j) rozhodnutia, ktorými sa zamietli žiadosti o povolenie výnimiek z bezpečnostných predpisov a z technických noriem.

(3) Okrem toho sú z preskúmavania súdom vylúčené rozhodnutia správnych orgánov vydané na základe ustanovení uvedených v prílohe A, ktorá je súčasťou tohto zákona, ako aj rozhodnutia, ktorých preskúmanie vylúčia osobitné zákony.

§ 249

(1) Konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

(2) Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu a aký konečný návrh robí.

(3) Prokurátor pri podaní návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b) (ďalej len „žaloba“) dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté.

§ 250

(1) Účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný.

(2) Žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podať žalobu môže aj fyzická osoba alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

(3) Ak sa rozhodnutím správneho orgánu cítia na svojich právach ukrátené viaceré osoby, môžu podať spoločnú žalobu. Účastníkmi konania sú tiež tí, na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv so žalobcom musí tiež vzťahovať rozhodnutie súdu (§ 91 ods. 2).

(4) Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

§ 250a

Žalobca musí byť zastúpený advokátom alebo komerčným právnikom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia vo veciach nemocenského poistenia alebo dôchodkového zabezpečenia a vo veciach žiadateľov o priznanie postavenia utečencov.

§ 250b

(1) Žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

(2) Ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správnemu orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe.

(3) Prokurátor môže žalobu podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené protestu, najneskôr však do jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu.

§ 250c

Žaloba nemá odkladný účinok na vykonateľnosť rozhodnutia správneho orgánu, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Na žiadosť účastníka môže predseda senátu uznesením vykonateľnosť rozhodnutia odložiť, ak by okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia hrozila závažná ujma.

§ 250d

(1) Predseda senátu vyžiada spisy žalovaného správneho orgánu, ktorý je povinný bez meškania ich predložiť spolu so spismi správneho orgánu prvého stupňa.

(2) Ak predseda senátu zistí, že súd nie je vecne alebo miestne príslušný, postúpi vec uznesením príslušnému súdu.

(3) Predseda senátu uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

§ 250e

Ak nedôjde k vybaveniu žaloby spôsobom uvedeným v § 250d ods. 2 a 3, doručí súd žalovanému rovnopis žaloby. Predseda senátu môže nariadiť žalovanému, aby sa k obsahu žaloby vyjadril v lehote, ktorú zároveň určí.

§ 250f

V jednoduchých prípadoch, najmä ak je nepochybné, že správny orgán vychádzal zo správne zisteného skutkového stavu, a ak ide len o posúdenie právnej otázky, môže súd bez pojednávania rozhodnúť o žalobe rozsudkom. Rovnako postupuje, ak je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

§ 250g

(1) Ak nedôjde k vybaveniu žaloby spôsobom uvedeným v § 250f, predvolá predseda senátu na pojednávanie účastníkov; naň si môže vyžiadať potrebné podklady, prípadne aj ďalšie písomné vyjadrenia účastníkov.

(2) Ak sa účastníci na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

§ 250h

(1) Až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

(2) Až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

§ 250i

(1) Pri preskúmavaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; dokazovanie sa nevykonáva.

(2) Ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

(3) Na vady konania pred správnym orgánom súd prihliadne, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

§ 250j

(1) Ak súd dôjde k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamieta.

(2) Ak súd dôjde k záveru, že správne rozhodnutie posúdilo vec po právnej stránke nesprávne alebo že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov, alebo že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, zruší rozsudkom napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správnemu orgánu na ďalšie konanie. Súd zruší napadnuté rozhodnutia aj vtedy, ak sa ukáže až na pojednávaní, že sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

(3) Správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

(4) Proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

§ 250k

(1) Ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti nepriznná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(2) Ak po zrušení rozhodnutia správneho orgánu došlo k vydaniu nového rozhodnutia, ktoré sa k novej žalobe opäť zrušilo preto, že sa správny orgán odchýlil od právneho názoru vysloveného v prvom rozsudku súdu bez toho, aby došlo k zmene skutkového alebo právneho stavu, uloží súd správnemu orgánu, aby žalobcovi nahradil všetky trovy súdneho konania.

TRETIA HLAVA
ROZHODOVANIE O OPRAVNÝCH PROSTRIEDKOCH PROTI ROZHODNUTIAM SPRÁVNYCH ORGÁNOV

§ 250l

(1) Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.[35])

(2) Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

§ 250m

(1) Konanie sa začína na návrh, ktorým je opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu.

(2) Návrh sa podáva na príslušnom súde v lehote tridsiatich dní od doručenia rozhodnutia, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Návrh je podaný včas aj vtedy, ak bol podaný v lehote na orgáne, ktorý vydal rozhodnutie. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku alebo ak obsahuje nesprávne poučenie, možno ho napadnúť do šiestich mesiacov od jeho doručenia.

(3) Účastníkmi konania sú tí, ktorí nimi sú v konaní na správnom orgáne, a správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava.

§ 250n

Ak to povaha veci nevylučuje, môže ten, kto podáva opravný prostriedok, navrhnúť, aby bola odložená vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Súd môže tomuto návrhu vyhovieť, ak by vykonaním napadnutého rozhodnutia bol zmarený účel jeho preskúmania.

§ 250o

Ak správny orgán, ktorého rozhodnutie súd preskúmava, vydá nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie, súd uznesením konanie zastaví.

§ 250p

Ak je návrh podaný oneskorene alebo ho podá ten, kto naň nie je oprávnený, alebo ak sa napadá rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha, alebo ak navrhovateľ neodstránil vady, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu, súd uznesením opravný prostriedok odmietne.

§ 250q

(1) Ak nedôjde k vybaveniu opravného prostriedku spôsobom uvedeným v § 250f alebo § 250o, nariadi súd pojednávanie. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

(2) O opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie.

§ 250r

Ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, je správny orgán pri novom prejednaní viazaný právnym názorom súdu.

§ 250s

(1) Proti rozhodnutiu súdu nie sú s výnimkou prípadov podľa odseku 2 prípustné opravné prostriedky.

(2) Vo veciach dôchodkového zabezpečenia možno podať proti rozhodnutiu krajského súdu odvolanie, o ktorom rozhodne Najvyšší súd Slovenskej republiky; dovolanie je prípustné. Na odvolacie konanie sa použijú primerane ustanovenia prvej hlavy štvrtej časti tohto zákona a na

konanie o dovolaní sa použijú primerane ustanovenia tretej hlavy štvrtej časti tohto zákona; pojednávanie netreba nariaďovať.

ŠIESTA ČASŤ
VÝKON ROZHODNUTIA

PRVÁ HLAVA
NARIADENIE A USKUTOČNENIE VÝKONU ROZHODNUTIA

Predpoklady výkonu rozhodnutia

§ 251

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.

§ 252

(1) Na výkon rozhodnutia je vecne príslušný okresný súd, ak zákon neustanoví inak.

(2) Nariadiť a uskutočniť výkon rozhodnutia je príslušný všeobecný súd povinného.

(3) Ak nemá povinný všeobecný súd v Slovenskej republike, je príslušný súd, v obvode ktorého má povinný majetok; ak ide o výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky, je príslušný všeobecný súd dlžníka povinného.

(4) Ak sa výkon rozhodnutia týka nehnuteľnosti, je však vždy príslušný súd, v obvode ktorého je nehnuteľnosť.

(5) Ak ide o výkon rozhodnutia na vymoženie výživného maloletého dieťaťa, je na nariadenie a vykonanie výkonu vždy príslušný súd, v obvode ktorého má maloletý na základe dohody rodičov alebo rozhodnutia súdu, prípadne iných rozhodujúcich skutočností svoje bydlisko. Príslušný súd môže zo závažných dôvodov preniesť svoju príslušnosť na iný súd, ak je to v záujme maloletého. Ak tento súd nesúhlasí s prenesením príslušnosti, rozhodne jeho nadriadený súd.

§ 253

(1) Výkon rozhodnutia nariadi predseda senátu, a to spravidla bez vypočutia povinného.

(2) Predseda senátu nariadi pojednávanie, len ak to považuje za potrebné alebo ak to ustanovuje zákon.

§ 254

(1) Na výkon rozhodnutia sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak nie je v tejto časti uvedené inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

(2) Pri výkone rozhodnutia nemožno prerušiť konanie a odpustiť zmeškanie lehoty. Nemožno tiež podať návrh na obnovu výkonu rozhodnutia.

Účastníci konania

§ 255

(1) Účastníkmi konania sú pri výkone rozhodnutia oprávnený a povinný.

(2) Ak sú nariadeným výkonom rozhodnutia postihnuté veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, je účastníkom konania, pokiaľ ide o tieto veci, i manžel povinného.

§ 256

(1) Proti inému, než kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného, než kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno nariadiť a uskutočniť výkon rozhodnutia, len ak je preukázané, že na neho prešla povinnosť alebo právo z rozhodnutia.

(2) Prechod povinnosti alebo práva možno preukázať len listinou vydanou alebo overenou štátnym orgánom, pokiaľ nevyplýva priamo z právneho predpisu.

Spôsoby výkonu rozhodnutia

§ 257

Nariadiť a uskutočniť výkon rozhodnutia možno len spôsobmi uvedenými v tomto zákone.

§ 258

(1) Výkon rozhodnutia ukladajúceho zaplatenie peňažnej sumy možno uskutočniť zrážkami zo mzdy, prikázaním pohľadávky, predajom hnuteľných vecí a nehnuteľností.

(2) Výkon rozhodnutia ukladajúceho inú povinnosť než zaplatenie peňažnej sumy sa spravuje povahou uloženej povinnosti. Možno ho uskutočniť vypratáním, odobratím veci, rozdelením spoločnej veci, uskutočnením prác a výkonov.

Činnosť súdu pred nariadením výkonu rozhodnutia

§ 259

Ak o to požiada oprávnený pred podaním návrhu na výkon rozhodnutia alebo pri podaní tohto návrhu a ak to považuje predseda senátu za účelné, predvolá povinného a vyzve ho na dobrovoľné splnenie povinnosti, ktorú mu ukladá rozhodnutie, a na vyhlásenie o svojom majetku.

§ 260

(1) Ak ide o vymáhanie výživného pre maloleté dieťa, poskytne súd na žiadosť účastníka pomoc pri zisťovaní bydliska toho, komu z rozhodnutia vyplýva povinnosť. Súd pritom postupuje v súčinnosti s inými štátnymi orgánmi.

(2) Na žiadosť účastníka, ktorému rozhodnutie priznáva právo na zaplatenie peňažnej sumy, opýta sa predseda senátu toho, komu je zaplatenie peňažnej sumy uložené, či a od koho poberá mzdu alebo iný pravidelný príjem, prípadne v ktorom peňažnom ústave má účet a aké je číslo tohto účtu.

(3) Opýtaný je povinný odpovedať súdu do jedného týždňa od doručenia dotazu. Ak túto povinnosť nesplní alebo ak v odpovedi úmyselne uvedie nepravdivé alebo neúplné údaje, môže mu súd uložiť poriadkovú pokutu (§ 53).

Nariadenie výkonu rozhodnutia

§ 261

(1) Výkon rozhodnutia možno nariadiť len na návrh oprávneného. V návrhu na výkon rozhodnutia ukladajúceho zaplatenie peňažnej sumy oprávnený uvedie, akým spôsobom sa má výkon rozhodnutia uskutočniť. Ak oprávnený navrhuje výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy, označí v návrhu toho, voči komu má povinný nárok na mzdu (platiteľa mzdy). Ak navrhuje oprávnený výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky, označí v návrhu fyzickú osobu alebo právnickú osobu, voči ktorým má povinný pohľadávku (dlžník povinného), a uvedie dôvod pohľadávky; ak ide o pohľadávku z účtu v peňažnom ústave, oprávnený podľa možnosti označí v návrhu i číslo účtu, z ktorého sa má pohľadávka odpísať.

(2) K návrhu na výkon rozhodnutia treba pripojiť rovnopis rozhodnutia opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti. Potvrdením o vykonateľnosti opatrí rozhodnutie súd, ktorý vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa. Rovnopis rozhodnutia netreba pripojiť, ak sa návrh na výkon rozhodnutia podáva na súde, ktorý o veci rozhodoval ako súd prvého stupňa.

(3) Ak oprávnený podá návrh na výkon rozhodnutia na súde, ktorý o veci rozhodoval ako súd prvého stupňa, potvrdí tento súd vykonateľnosť rozhodnutia priamo na návrhu, a ak nie je sám príslušný na výkon rozhodnutia, postúpi návrh príslušnému súdu.

§ 262

(1) Ak je to, čo ukladá rozhodnutie povinnému, viazané na splnenie podmienky alebo na splnenie vzájomnej povinnosti oprávneného, možno nariadiť výkon rozhodnutia, len ak oprávnený preukáže, že sa podmienka splnila alebo že sám svoju vzájomnú povinnosť voči povinnému už splnil, prípadne jej splnenie aspoň zabezpečil.

(2) V prípadoch uvedených v odseku 1 treba k potvrdeniu o vykonateľnosti rozhodnutia pripojiť listinu vydanú alebo overenú štátnym orgánom, z ktorej je zjavné, že sa splnila podmienka alebo že oprávnený splnil, prípadne aspoň zabezpečil splnenie svojej vzájomnej povinnosti.

§ 263

(1) Výkon rozhodnutia možno nariadiť len v takom rozsahu, aký stačí na uspokojenie oprávneného.

(2) Ak oprávnený navrhne na vymoženie svojej peňažnej pohľadávky výkon rozhodnutia niekoľkými spôsobmi zároveň, hoci by na jej uspokojenie zrejme stačil len niektorý z nich, nariadi predseda senátu výkon rozhodnutia len tým spôsobom, ktorý stačí na uspokojenie pohľadávky oprávneného.

§ 264

(1) Ak oprávnený navrhne výkon rozhodnutia spôsobom, ktorý je zrejme nevhodný, najmä vzhľadom na nepomer výšky pohľadávky oprávneného a ceny predmetu, z ktorého sa má uspokojenie tejto pohľadávky dosiahnuť, môže predseda senátu nariadiť, a to po vypočutí oprávneného, výkon rozhodnutia iným vhodným spôsobom.

(2) Výkon rozhodnutia proti právnickej osobe možno nariadiť iným spôsobom než prikázaním pohľadávky z účtu v peňažnom ústave, len pokiaľ pohľadávka oprávneného nemohla byť uspokojená z prostriedkov povinnej právnickej osoby na účte v peňažnom ústave.

(3) Predseda senátu zamietne návrh na výkon rozhodnutia, ak je už z návrhu zrejmé, že by výťažok, ktorý by sa dosiahol, nepostačil ani na krytie trov výkonu rozhodnutia.

Uskutočnenie výkonu rozhodnutia

§ 265

(1) Po nariadení výkonu rozhodnutia sa predseda senátu postará o jeho uskutočnenie.

(2) Jednoduchými úkonmi pri uskutočňovaní výkonu rozhodnutia môže predseda senátu poveriť pracovníka súdu (vykonávateľ), ktorý sa pri svojej činnosti spravuje jeho pokynmi. Upustiť od ďalšieho uskutočňovania výkonu rozhodnutia bez príkazu predsedu senátu môže vykonávateľ len vtedy, ak s tým oprávnený súhlasí alebo ak povinný dobrovoľne splní, čo mu ukladá rozhodnutie.

§ 266

(1) Na návrh môže predseda senátu odložiť uskutočnenie výkonu rozhodnutia, ak sa povinný bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladný výkon rozhodnutia mohol mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky a oprávnený by nebol odkladom výkonu rozhodnutia vážne poškodený.

(2) Aj bez návrhu povinného môže predseda senátu odložiť uskutočnenie výkonu rozhodnutia, ak možno očakávať, že výkon rozhodnutia bude zastavený (§ 268).

§ 267

(1) Právo na vec, ktoré nepripúšťa výkon rozhodnutia, možno uplatniť voči oprávnenému návrhom na vylúčenie veci z výkonu rozhodnutia v konaní podľa tretej časti tohto zákona.

(2) Návrhom podľa tretej časti treba tiež uplatniť zapretie pravosti, výšky alebo poradia niektorej z pohľadávok prihlásených na rozvrh výťažku tam, kde bol nariadený výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky, prípadne predajom hnuteľných vecí a nehnuteľností.

Zastavenie výkonu rozhodnutia

§ 268

(1) Výkon rozhodnutia sa zastaví, ak

a) bol nariadený, hoci sa rozhodnutie dosiaľ nestalo vykonateľným,

b) rozhodnutie, ktoré je podkladom výkonu, bolo po nariadení výkonu zrušené alebo sa stalo neúčinným,

c) zastavenie výkonu rozhodnutia navrhol ten, kto navrhol jeho nariadenie,

d) výkon rozhodnutia postihuje veci, ktoré sú z neho podľa § 321 a 322 vylúčené,

e) priebeh výkonu rozhodnutia ukazuje, že výťažok, ktorý sa ním dosiahne, nepostačí ani na krytie jeho trov,

f) bolo právoplatne rozhodnuté, že výkon rozhodnutia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťajúce výkon rozhodnutia (§ 267),

g) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,

h) výkon rozhodnutia bol súdom vyhlásený za neprípustný, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať.

(2) Ak sa nariadeného výkonu rozhodnutia týka niektorý z dôvodov zastavenia len sčasti alebo ak bol výkon rozhodnutia nariadený v rozsahu širšom, než aký stačí na uspokojenie oprávneného, bude výkon rozhodnutia zastavený čiastočne.

§ 269

(1) Nariadený výkon rozhodnutia zastaví predseda senátu na návrh alebo aj bez návrhu.

(2) V prípadoch uvedených v § 268 ods. 1 písm. g) a h) sa rozhoduje spravidla po predošlom pojednávaní.

(3) Ako dôvod zastavenia výkonu rozhodnutia nemožno uplatňovať, že sa zmenili okolnosti rozhodujúce pre výšku a trvanie dávok alebo splátok (§ 163 ods. 1).

Trovy výkonu rozhodnutia

§ 270

(1) Spolu s nariadením výkonu rozhodnutia uloží predseda senátu i povinnosť na náhradu trov výkonu rozhodnutia bez toho, aby určil lehotu na ich zaplatenie. Nariadenie výkonu rozhodnutia sa vzťahuje i na tieto trovy.

(2) Oprávnený má nárok na náhradu všetkých účelných trov výkonu rozhodnutia.

(3) Pre náhradu trov výkonu rozhodnutia použijú sa aj ustanovenia § 147 až 150.

§ 271

Ak dôjde k zastaveniu nariadeného výkonu rozhodnutia, súd rozhodne o náhrade trov, ktoré účastníkom uskutočňovaním výkonu rozhodnutia vznikli, podľa toho, z akého dôvodu k zastaveniu výkonu rozhodnutia došlo. Môže tiež zrušiť dosiaľ vydané rozhodnutia o trovách výkonu, prípadne uložiť oprávnenému, aby vrátil, čo mu povinný na trovy výkonu rozhodnutia už zaplatil.

Výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí

§ 272

(1) Ustanovenia § 252 až 271 sa nepoužijú, ak ide o výkon rozhodnutia alebo schválenej dohody o výchove maloletých detí a o úpravu styku s nimi; o účastníkoch platia ustanovenia § 94.

(2) Pred nariadením výkonu rozhodnutia predseda senátu písomne vyzve toho, kto odmieta podrobiť sa súdnemu rozhodnutiu alebo neplní súdom schválenú dohodu o výchove maloletých detí a o úprave styku s nimi, aby sa súdnemu rozhodnutiu podrobil alebo aby súdom schválenú dohodu plnil. V tejto výzve upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí alebo v dohode.

(3) Predseda senátu spravidla požiada tiež príslušný orgán obce a orgán starostlivosti o deti, aby viedli povinného k dobrovoľnému plneniu súdneho rozhodnutia alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých detí a o úprave styku s nimi bez toho, aby bolo potrebné nariaďovať výkon rozhodnutia.

§ 273

(1) Ak výzva predsedu senátu podľa § 272 ods. 2 zostane bezvýsledná, ukladá predseda senátu tomu, kto neplní dobrovoľne súdne rozhodnutie alebo súdom schválenú dohodu o výchove

maloletých detí, prípadne o úprave styku s nimi, postupne pokuty. Jednotlivé pokuty nesmú prevyšovať 2 000 Sk a pripadajú štátu.

(2) Predseda senátu môže v súčinnosti s príslušným orgánom obce, prípadne aj so štátnymi orgánmi zariadiť odňatie dieťaťa tomu, u koho podľa rozhodnutia alebo dohody nemá byť, a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia alebo dohody zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie alebo dohoda priznávajú právo na styk s dieťaťom po obmedzený čas.

(3) Príslušný na výkon súdneho rozhodnutia alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých detí a o úprave styku s nimi je všeobecný súd dieťaťa.

Použitie ustanovení o výkone rozhodnutia

§ 274

Ustanovenia § 251 až 271 sa použijú i na výkon

a) – zrušené,

b) vykonateľných rozhodnutí súdov a iných orgánov činných v trestnom konaní, pokiaľ priznávajú právo alebo postihujú majetok,

c) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,

d) vykonateľných rozhodnutí štátnych notárstiev a dohôd nimi schválených,

e) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú občianskoprávny záväzok a v ktorých sú vyznačené oprávnená a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

f) vykonateľných rozhodnutí orgánov štátnej správy a územnej samosprávy včítane platobných výmerov, výkazov nedoplatkov vo veciach daní a poplatkov, ako aj zmierov schválených týmito orgánmi,

g) vykonateľných rozhodnutí a výkazov nedoplatkov vo veciach nemocenského poistenia a sociálneho zabezpečenia,

h) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, súdny výkon ktorých pripúšťa zákon.

§ 275

(1) Potvrdením o vykonateľnosti opatrí rozhodnutie, prípadne výkazy nedoplatkov ten orgán, ktorý ich vydal, pri zmieroch a dohodách ten orgán, ktorý ich schválil.

(2) Súd je však vždy oprávnený pred nariadením výkonu rozhodnutia preskúmavať správnosť potvrdenia o vykonateľnosti všetkých titulov na výkon rozhodnutia.

(3) Pred zastavením výkonu rozhodnutia súd v prípadoch uvedených v § 274 spravidla si vyžiada vyjadrenie orgánu, ktorý vydal rozhodnutie, prípadne výkaz nedoplatkov, alebo ktorý schválil zmier alebo dohodu, o výkon ktorých ide.

DRUHÁ HLAVA
ZRÁŽKY ZO MZDY

Rozsah zrážok

§ 276

Zrážky zo mzdy možno vykonávať len do výšky rozhodnutím priznanej pohľadávky s príslušenstvom.

§ 277

(1) Zrážky sa vykonávajú z čistej mzdy, ktorá sa vypočíta tak, že sa od mzdy odpočíta daň z príjmov fyzických osôb.

(2) Do čistej mzdy sa započítavajú aj čisté odmeny za vedľajšiu činnosť, ktorú pracovník vykonáva u toho, u koho je v pracovnom pomere. Nezapočítavajú sa však do nej prídavky na deti a sumy poskytované na náhradu nákladov spojených s pracovným výkonom, a to najmä pri pracovných cestách.

§ 278

Povinnému sa nesmie zraziť z mesačnej mzdy základná suma; spôsoby jej výpočtu ustanoví nariadením vláda Slovenskej republiky.

§ 279

(1) Z čistej mzdy, ktorá zostáva po odpočítaní základnej sumy a ktorá sa zaokrúhli smerom dolu na sumu deliteľnú troma a vyjadrenú v celých korunách, možno zraziť na vymoženie pohľadávky oprávneného len jednu tretinu. Pre prednostné pohľadávky uvedené v odseku 2 sa zrážajú dve tretiny. Prednostné pohľadávky sa uspokojujú najprv z druhej tretiny a až vtedy, ak táto tretina na ich úhradu nestačí, uspokojujú sa spolu s ostatnými pohľadávkami z prvej tretiny.

(2) Prednostnými pohľadávkami sú

a) pohľadávky výživného,

b) pohľadávky náhrady škody spôsobenej poškodenému ublížením na zdraví,

c) pohľadávky náhrady škody spôsobenej úmyselnými trestnými činmi,

d) pohľadávky daní a poplatkov, pohľadávky náhrady preplatkov na dávkach nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia, ako aj pohľadávky náhrady za príspevok na výživu dieťaťa a príspevok na náhradu potrieb dieťaťa zvereného do pestúnskej starostlivosti.

(3) Vláda Slovenskej republiky ustanoví nariadením sumu, nad ktorú sa zrazí zvyšok čistej mzdy vypočítanej podľa odseku 1 prvej vety bez obmedzenia.

§ 280

(1) Ak sa zrážky zo mzdy vykonávajú na vymoženie niekoľkých pohľadávok, uspokoja sa jednotlivé pohľadávky z prvej tretiny zvyšku čistej mzdy podľa svojho poradia bez ohľadu na to, či ide o prednostné pohľadávky alebo o ostatné pohľadávky.

(2) Ak podľa § 279 ods. 1 dochádza k zrážkam z druhej tretiny zvyšku čistej mzdy, uspokoja sa z nej bez zreteľa na poradie najskôr pohľadávky výživného a len potom podľa poradia (odsek 3) ostatné prednostné pohľadávky. Ak nepostačí suma zrazená z druhej tretiny na uspokojenie všetkých pohľadávok výživného, uspokojí sa najprv bežné výživné všetkých oprávnených a len potom nedoplatky za skorší čas, a to podľa pomeru bežného výživného. Ak by však nebolo sumou zrazenou z druhej tretiny kryté ani bežné výživné všetkých oprávnených, rozdelí sa medzi nich suma zrazená z druhej tretiny pomerne podľa výšky bežného výživného bez ohľadu na výšku nedoplatkov.

(3) Poradie pohľadávok sa spravuje dňom, keď sa platiteľovi mzdy doručilo nariadenie výkonu rozhodnutia. Ak sa mu doručilo toho istého dňa nariadenie výkonu rozhodnutia pre niekoľko

pohľadávok, majú tieto pohľadávky rovnaké poradie; ak nestačí suma na ne pripadajúca na ich plné uspokojenie, uspokoja sa pomerne.

§ 281

Vykonávať zrážky zo mzdy vo väčšom rozsahu, ako dovoľujú ustanovenia tohto zákona, je neprípustné, a to i keď s tým povinný súhlasí.

Nariadenie a vykonávanie zrážok

§ 282

(1) V nariadení výkonu rozhodnutia prikáže súd platiteľovi mzdy, aby po tom, keď sa mu nariadenie výkonu doručí, vykonával zo mzdy povinného určené zrážky a nevyplácal zrazené sumy povinnému.

(2) Súd doručí nariadenie výkonu rozhodnutia oprávnenému, povinnému a platiteľovi mzdy. Povinnému a platiteľovi mzdy ho doručí do vlastných rúk.

(3) Povinný stráca dňom, keď sa platiteľovi mzdy doručí nariadenie výkonu rozhodnutia alebo uznesenie obsahujúce upovedomenie o nariadení výkonu rozhodnutia (§ 294 ods. 3), právo na vyplatenie tej časti mzdy, ktorá zodpovedá určenej výške zrážok.

§ 283

Len čo nadobudne nariadenie výkonu rozhodnutia právoplatnosť, súd upovedomí o tom platiteľa mzdy, ktorý je potom povinný vyplácať oprávnenému sumy zrazené zo mzdy povinného.

§ 284

(1) Platiteľ mzdy prestane vykonávať zrážky, len čo je pohľadávka oprávneného uspokojená (§ 276).

(2) Ak sa vykonáva rozhodnutie, v ktorom sa oprávnenému priznáva právo na opakujúce sa dávky, vzťahuje sa nariadenie výkonu rozhodnutia i na dávky, ktoré sa stanú zročnými len v budúcnosti. To isté platí, ak sa v rozhodnutí povinnému uložilo zaplatiť peňažnú sumu v splátkach.

(3) Ak počas výkonu rozhodnutia dôjde k takej zmene rozsudku podľa § 163, ktorá spočíva vo zvýšení výživného, vzťahuje sa nariadenie výkonu rozhodnutia aj na všetky sumy zvýšeného výživného; zvýšené výživné má rovnaké poradie ako zvyšok pohľadávky.

§ 285

(1) Ak vypláca platiteľ mzdy mesačnú mzdu na dvakrát (ako preddavok a vyúčtovanie), môže primerané zrážky vykonať povinnému už z preddavku. Výplatu zrážok oprávnenému vykoná však vždy až po uplynutí príslušného mesiaca.

(2) Ak sa nariadenie výkonu rozhodnutia doručí platiteľovi mzdy až po tom, keď už bola časť mesačnej mzdy povinnému vyplatená, neprihliada sa na vykonanú výplatu a zrážky sa vykonajú tak, ako keby povinný mal za celý mesiac právo len na mzdu, ktorá mu ešte nebola vyplatená.

(3) Ak sa preddavok vypláca za obdobie dlhšie ako jeden mesiac, vypočíta sa, koľko pripadá z poskytnutého preddavku na jednotlivé mesiace, a z takto vypočítanej mesačnej odmeny sa povinnému vykonávajú zrážky. Celková odmena povinného za uplynulý rok sa rozvrhne

rovnomerne na jednotlivé mesiace. Z mesačnej odmeny sa potom vypočítajú s konečnou platnosťou zrážky a oprávnenému sa vyplatí rozdiel medzi sumami, ktoré sa mali povinnému zraziť v jednotlivých mesiacoch, a sumami, ktoré sa skutočne z preddavkov oprávnenému už vyplatili.

§ 286

Ak dochádza k výplate mzdy za niekoľko mesiacov naraz, treba vypočítať zrážky za každý mesiac osobitne.

§ 287

(1) Ak sa dohodne oprávnený s povinným, že sa uspokojí s nižšími zrážkami, ako ustanovuje § 277 až 280, a ak to obaja oznámia súdu, vyzve súd platiteľa mzdy, aby zrážal zo mzdy povinného mesačne len sumu, s ktorou sa oprávnený uspokojí, ak táto suma neprevýši v príslušnom výplatnom období prípustnú výšku zrážok podľa tohto zákona. Ak ju prevýši, vykoná platiteľ mzdy v príslušnom výplatnom období zrážky len v rozsahu dovolenom ustanoveniami § 277 až 280.

(2) Oprávnený môže kedykoľvek oznámiť súdu, že svoj súhlas s vykonávaním nižších zrážok podľa odseku 1 odvoláva. Predseda senátu o tom upovedomí povinného a platiteľa mzdy.

(3) Výzva súdu na vykonávanie nižších zrážok stráca účinnosť dňom, keď sa platiteľovi mzdy doručí ďalšie nariadenie výkonu rozhodnutia zrážkami zo mzdy povinného alebo upovedomenie súdu, že oprávnený odvolal svoj súhlas s vykonávaním nižších zrážok. Od tohto dňa vykonáva platiteľ mzdy zrážky podľa skoršieho nariadenia výkonu rozhodnutia v plnom rozsahu.

§ 288

Ak o to požiada platiteľ mzdy, oprávnený alebo povinný, súd určí, aká suma sa má v príslušnom výplatnom období zo mzdy povinného zrážať, a ak je viac oprávnených, koľko z nej pripadne na každého z nich.

Odklad a zastavenie výkonu rozhodnutia

§ 289

(1) Ak súd povolí odklad výkonu rozhodnutia podľa § 266 ods. 1, platiteľ mzdy nevykonáva zrážky mzdy povinného odo dňa, keď sa mu doručilo uznesenie o povolení odkladu, dokiaľ sa mu nedoručí príkaz súdu, aby sa v zrážkach pokračovalo.

(2) Ak súd povolí odklad výkonu rozhodnutia podľa § 266 ods. 2, platiteľ mzdy vykonáva zrážky ďalej, ale nevypláca ich oprávnenému, dokiaľ sa odklad výkonu nezruší. Ak súd zastaví výkon rozhodnutia, vyplatí platiteľ mzdy zrazené sumy povinnému.

§ 290

(1) Predseda senátu zastaví na návrh platiteľa mzdy, oprávneného alebo povinného nariadený výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy, keď povinný po dobu jedného roka nepoberá mzdu aspoň v takej výške, aby sa z nej mohli zrážky vykonávať.

(2) Na návrh povinného môže predseda senátu zastaviť nariadený výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy, ak sa zrážky vykonávajú už len pre bežné výživné a možno predpokladať, že povinný vzhľadom na svoje správanie i pomer k práci bude výživné plniť ďalej dobrovoľne.

Výplata vykonaných zrážok

§ 291

(1) Zrazenú sumu vyplatí platiteľ mzdy priamo oprávnenému. Ak sa však má z vykonaných zrážok uspokojiť niekoľko pohľadávok, môže platiteľ mzdy zaslať zrazenú sumu súdu, ktorý ju rozvrhne medzi oprávnených a sám vykoná výplatu. Platiteľ mzdy je povinný zaslať zrazenú sumu súdu, ak mu to na žiadosť niektorého z oprávnených nariadi predseda senátu.

(2) Zrazenú sumu je platiteľ mzdy povinný oprávnenému vyplatiť, i keď sám má voči nemu peňažnú pohľadávku, ktorú by si inak mohol započítať.

§ 292

Ak platiteľ mzdy nevykoná zo mzdy povinného zrážky riadne a včas, ak ich vykoná v menšom ako určenom rozsahu alebo ak nevyplatí zrážky oprávnenému bez odkladu po tom, keď sa mu doručilo upovedomenie, že nariadenie výkonu rozhodnutia nadobudlo právoplatnosť, alebo keď sa stali zročnými ďalšie mesačné sumy mzdy, môže oprávnený uplatniť proti platiteľovi mzdy na súde právo na vyplatenie súm, ktoré sa mali zo mzdy povinného zrážať.

Zmena platiteľa mzdy

§ 293

(1) Ak sa po nariadení výkonu rozhodnutia platiteľ mzdy zmení, vzťahuje sa nariadenie výkonu rozhodnutia zrážkami zo mzdy i na mzdu povinného u nového platiteľa mzdy.

(2) Povinnosť vykonávať zrážky vzniká novému platiteľovi mzdy už dňom, keď sa od povinného alebo od doterajšieho platiteľa mzdy dozvie, že bol súdom nariadený výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy povinného a pre aké pohľadávky; ak sa nedozvie o týchto okolnostiach nový platiteľ mzdy už skôr, vzniká mu táto povinnosť dňom, keď sa mu doručilo uznesenie podľa § 294 ods. 3. Poradie, ktoré získala pohľadávka oprávneného podľa § 280 ods. 3, zostáva jej zachované aj u nového platiteľa mzdy.

(3) Za zmenu platiteľa mzdy podľa odseku 1 sa nepovažuje, ak povinný po nariadení výkonu rozhodnutia získa nárok na peňažnú dávku nemocenského poistenia nahrádzajúcu mzdu a ak mu dávku vyplatí platiteľ mzdy.

§ 294

(1) Ten, kto prijíma občana do práce, je povinný vyžiadať si od neho potvrdenie vystavené tým, u koho občan naposledy pracoval, o tom, či bol nariadený výkon rozhodnutia zrážkami z jeho mzdy, ktorým súdom a v čí prospech. Také potvrdenie je povinný každý zamestnávateľ vydať občanovi, ktorý u neho prestal pracovať.

(2) Ak zistí ten, u koho povinný nastúpil novo do práce, že bol nariadený výkon rozhodnutia zrážkami z jeho mzdy, oznámi to bez odkladu súdu, ktorý výkon nariadil.

(3) Súd tomu, u koho povinný nastúpil novo do práce, doručí do vlastných rúk uznesenie, v ktorom ho upovedomí o nariadení výkonu rozhodnutia zrážkami zo mzdy, oboznámi ho s doterajším priebehom výkonu rozhodnutia, najmä s výškou doteraz vykonaných zrážok, uvedie, aká vysoká je pohľadávka, pre ktorú sa majú zrážky ďalej vykonávať, a aké je jej poradie; vyzve ho, aby odo dňa, keď sa mu uznesenie podľa tohto odseku doručí, v zrážkach zo mzdy povinného pokračoval, a upozorní ho na všetky jeho povinnosti pri výkone rozhodnutia zrážkami zo mzdy.

§ 295

(1) Ak povinný prestal pracovať u doterajšieho platiteľa mzdy, musí to oznámiť do jedného týždňa súdu, ktorý nariadil výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy. Do jedného týždňa musí povinný súdu takisto oznámiť, že nastúpil prácu u iného platiteľa mzdy.

(2) Platiteľ mzdy musí oznámiť súdu do jedného týždňa, že povinný u neho prestal pracovať. Zároveň zašle súdu vyúčtovanie zrážok, ktoré zo mzdy povinného vykonal a vyplatil oprávneným, a oznámi súdu, pre ktoré pohľadávky bol nariadený výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy a aké poradie majú tieto pohľadávky.

§ 296

(1) Ak niektorý platiteľ mzdy nesplní povinnosť uvedenú v § 294 ods. 1 a 2 alebo v § 295 ods. 2, môže sa oprávnený domáhať, aby mu platiteľ mzdy vyplatil sumy, na ktoré by mal právo, keby bol platiteľ mzdy uvedené povinnosti splnil.

(2) Za nesplnenie povinností uvedených v § 294 a 295 môže súd uložiť povinnému i platiteľovi mzdy poriadkovú pokutu (§ 53).

Niekoľko platiteľov mzdy

§ 297

(1) Ak povinný poberá mzdu od niekoľkých platiteľov mzdy, vzťahuje sa nariadenie výkonu rozhodnutia na všetky jeho mzdy.

(2) Zrážky zo mzdy je každý platiteľ mzdy povinný vykonávať odo dňa, keď sa mu doručilo nariadenie výkonu rozhodnutia.

(3) Ak občan nastupuje do práce bez toho, žeby pritom opúšťal doterajšieho platiteľa mzdy, použijú sa obdobne ustanovenia § 293, 294 a 296.

§ 298

(1) Ak súd nariaďuje vykonávanie zrážok zo mzdy niekoľkým platiteľom mzdy, určí im jednotlivo, akú časť základnej sumy (§ 278) nemajú zrážať. Keby príjem povinného nedosahoval u niektorého platiteľa mzdy ani uvedenú časť základnej sumy, je platiteľ mzdy povinný oznámiť to súdu. Súd potom znova určí, akú časť základnej sumy má každý platiteľ mzdy zrážať. Súd môže tiež určiť, najmä ak sa vykonávajú zrážky už len pre bežné výživné, aby ich vykonával len niektorý z platiteľov mzdy a aby ostatní vo vykonávaní zrážok zatiaľ nepokračovali.

(2) Ak vykonáva zrážky niekoľko platiteľov mzdy zároveň, zašlú zrážky vždy súdu. Súd preverí, či celkove zrazená suma neprevyšuje pohľadávku oprávneného. Ak ju neprevyšuje, vyplatí celú zrazenú sumu oprávnenému. Ak ju prevyšuje, vyplatí súd zo zrazenej sumy oprávnenému len toľko, koľko zodpovedá jeho pohľadávke, a zvyšok vráti povinnému.

Zrážky z iných príjmov

§ 299

(1) Ustanovenia o výkone rozhodnutia zrážkami zo mzdy sa použijú i na výkon rozhodnutia zrážkami z pracovnej odmeny členov družstiev a z príjmov, ktoré povinnému nahradzujú odmenu za prácu, najmä z dôchodku, nemocenského, peňažnej pomoci v materstve, štipendia, náhrady

uchádzajúceho zárobku, náhrady poskytovanej za výkon spoločenských funkcií a z hmotného zabezpečenia uchádzača o zamestnanie.

(2) Ak ide o výkon rozhodnutia zrážkami z dôchodku občana, ktorý z tohto dôchodku platí náklady za pobyt v ústave sociálnej starostlivosti, nepodlieha výkonu rozhodnutia suma potrebná na úhradu pobytu a suma rovnajúca sa výške vreckového v takom ústave.

(3) Ustanovenia o výkone rozhodnutia zrážkami zo mzdy sa použijú aj na výkon rozhodnutia zrážkami z odmeny plynúcej z dohody o pracovnej činnosti.

(4) Za iný príjem podľa odseku 1 nemožno považovať odmeny za vykonanie práce podľa § 236 Zákonníka práce bez ohľadu na to, čo sa dojednalo o splatnosti odmeny.

§ 300

Ak sa vyplácajú preddavky členom družstiev za obdobie dlhšie ako jeden mesiac, vypočíta sa, koľko pripadá z poskytnutého preddavku na jednotlivé mesiace, a z takto vypočítanej mesačnej odmeny sa povinnému vykonávajú zrážky.

§ 301

(1) Ak sa v ustanoveniach o výkone rozhodnutia zrážkami zo mzdy hovorí o platiteľovi mzdy, vzťahujú sa príslušné ustanovenia tiež na právnickú osobu a fyzickú osobu, voči ktorým má povinný nárok na niektoré z príjmov uvedených v § 299.

(2) Do čistého príjmu sa nezapočítava výchovné vyplácané k dôchodku zo sociálneho zabezpečenia ani zvýšenie dôchodku pre bezvládnosť.

§ 302

(1) Ak má povinný popri práve na mzdu i právo na iný príjem uvedený v § 299, postupuje sa tak, ako keby šlo o niekoľko miezd.

(2) Ak povinný po nariadení výkonu rozhodnutia zrážkami zo mzdy získa namiesto mzdy alebo popri nej právo na niektorý z príjmov uvedených v § 299, vzťahuje sa nariadenie výkonu rozhodnutia i na tento príjem.

TRETIA HLAVA
PRIKÁZANIE POHĽADÁVKY

Prikázanie pohľadávky z účtu v peňažnom ústave

§ 303

(1) Výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky z účtu v tuzemskom peňažnom ústave sa uskutoční jej odpísaním z účtu do výšky prisúdenej pohľadávky s príslušenstvom.

(2) Ustanovenia o prikázaní pohľadávky z účtu nemožno použiť, ak ide o vklady na vkladných knižkách.

§ 304

Zrušený.

§ 305

Na návrh oprávneného súd rozhodne o nariadení výkonu uznesením, v ktorom

a) prikáže peňažnému ústavu, aby po tom, čo nariadenie výkonu rozhodnutia nadobudne právoplatnosť, odpísal pohľadávku s príslušenstvom z účtu povinného a uhradil ju po právoplatnosti uznesenia oprávnenému,

b) zakáže povinnému, aby po tom, čo sa mu doručí nariadenie výkonu rozhodnutia, nakladal s prostriedkami na účte až do výšky vykonateľnej pohľadávky a jej príslušenstva.

§ 306

Nariadenie výkonu rozhodnutia sa doručí oprávnenému, povinnému a peňažnému ústavu; peňažnému ústavu sa doručí do vlastných rúk.

§ 307

(1) O tom, že uznesenie o nariadení výkonu súdu nadobudlo právoplatnosť, súd upovedomí peňažný ústav; toto upovedomenie súd doručí peňažnému ústavu do vlastných rúk.

(2) Peňažný ústav vyplatí potom pohľadávku z účtu povinného.

§ 308

Pre poradie úhrady pohľadávok, pre ktoré sa výkon rozhodnutia nariadil, je rozhodujúci deň, keď bolo nariadenie výkonu rozhodnutia doručené peňažnému ústavu; ak sa mu toho istého dňa doručilo nariadenie výkonu rozhodnutia pre niekoľko pohľadávok a prostriedky na účte povinného nestačia na uspokojenie všetkých pohľadávok, uhradia sa jednotlivé pohľadávky, pre ktoré došlo nariadenie výkonu rozhodnutia toho istého dňa, pomerne; ustanovenia § 316 ods. 2 a 3 tu platia obdobne.

§ 309

Nariadenie výkonu rozhodnutia sa vzťahuje i na sumy, ktoré dôjdu na účet povinného po tom, keď sa peňažnému ústavu doručilo nariadenie výkonu rozhodnutia.

§ 310

Predpisy vylučujúce alebo obmedzujúce použitie pohľadávok právnických osôb z účtu v peňažnom ústave na iný než určený účel nie sú dotknuté ustanovením o prikázaní pohľadávky z účtu v peňažnom ústave.

§ 311

Ak peňažný ústav nepostupuje tak, ako mu to ukladajú ustanovenia § 305, 308 a 309, môže sa oprávnený domáhať, a to aj vtedy, keď už na účte povinného nie je dostatok prostriedkov, aby mu peňažný ústav zaplatil sumu, na ktorú by mal právo, keby peňažný ústav postupoval správne.

Prikázanie iných peňažných pohľadávok

§ 312

(1) Výkon rozhodnutia prikázaním inej peňažnej pohľadávky než pohľadávky z účtu v peňažnom ústave sa uskutoční zákazom výplaty pohľadávky povinnému.

(2) Takto sa postupuje aj v prípade, že pohľadávka povinného sa stane splatnou až v budúcnosti, ako aj v prípade, že povinnému budú čiastkové pohľadávky z toho istého právneho dôvodu v budúcnosti postupne vznikať.

(3) Výkon rozhodnutia postihuje pohľadávku povinného len do výšky pohľadávky oprávneného, pre ktorú bol nariadený, a jej príslušenstva.

§ 313

(1) V nariadení výkonu rozhodnutia zakáže súd povinnému, aby so svojou pohľadávkou akokoľvek nakladal. Dlžníkovi povinného súdu zakáže, aby po tom, keď sa mu doručilo nariadenie výkonu rozhodnutia, povinnému jeho pohľadávku vyplatil.

(2) Nariadenie výkonu rozhodnutia doručí súd oprávnenému, povinnému a dlžníkovi povinného; dlžníkovi povinného ho doručí do vlastných rúk.

(3) Povinný stráca právo na vyplatenie pohľadávky dňom, keď sa dlžníkovi povinného doručilo nariadenie výkonu rozhodnutia.

§ 314

(1) Len čo nadobudne nariadenie výkonu rozhodnutia právoplatnosť, súd o tom upovedomí dlžníka povinného. Dlžník povinného vyplatí pohľadávku, ak je už zročná, oprávnenému; ak nie je pohľadávka povinného dosiaľ zročná, vyplatí ju oprávnenému, len čo sa stane zročnou.

(2) Výplatou oprávnenému sa oslobodí dlžník povinného od svojej povinnosti voči povinnému.

§ 315

(1) Ak nevyplatí dlžník povinného oprávnenému pohľadávku bez odkladu po tom, keď sa mu doručilo upovedomenie, že nariadenie výkonu rozhodnutia nadobudlo právoplatnosť, alebo keď sa stala pohľadávka zročnou, môže sa oprávnený domáhať vo vlastnom mene od dlžníka povinného na jeho všeobecnom súde vyplatenia pohľadávky. Nesmie však s dlžníkom povinného ohľadne tejto pohľadávky uzavrieť na úkor povinného zmier ani odpustiť jej zaplatenie. Dlžník povinného si v takomto prípade nemôže tiež započítať svoju vlastnú pohľadávku, ktorú má voči oprávnenému.

(2) Ak oprávnený neuplatní včas na súde, prípadne u iného orgánu pohľadávku povinného voči dlžníkovi povinného alebo ak neoznámi povinnému, že ju uplatňuje, zodpovedá povinnému za škodu, ktorá by mu tým prípadne vznikla.

§ 316

(1) Ak bol výkon rozhodnutia nariadený pre niekoľko pohľadávok, uspokoja sa jednotlivé pohľadávky v tom poradí, v akom sa nariadenie výkonu rozhodnutia doručilo dlžníkovi povinného. Ak sa mu doručilo toho istého dňa nariadenie výkonu rozhodnutia pre niekoľko pohľadávok, ktoré by sa nemohli z pohľadávky povinného úplne uspokojiť, uspokojí dlžník povinného tieto pohľadávky pomerne.

(2) Ak sa má uspokojiť niekoľko pohľadávok, môže dlžník povinného odovzdať zrazenú sumu súdu. Dlžník povinného je povinný odovzdať zrazenú sumu súdu, ak mu to na žiadosť niektorého z oprávnených nariadi predseda senátu. Súd odovzdanú sumu rozvrhne medzi oprávnených a vyplatí im sumy na nich pripadajúce.

(3) Odovzdaním zrazenej sumy súdu oslobodzuje sa dlžník povinného od svojej povinnosti voči povinnému až do výšky tejto sumy.

Pohľadávky nepodliehajúce výkonu rozhodnutia

§ 317

(1) Výkonu rozhodnutia nepodliehajú pohľadávky náhrady, ktorú podľa poistnej zmluvy vypláca poisťovňa, ak sa má náhrada použiť na nové vybudovanie alebo na opravu budovy.

(2) Pohľadávka podpory pri narodení dieťaťa a pohľadávka pohrebného podľa predpisov o nemocenskom poistení podliehajú výkonu rozhodnutia, len ak sa navrhuje výkon rozhodnutia pre pohľadávku za poskytnuté plnenie, na úhradu ktorého uvedené dávky slúžia.

(3) Výkonu rozhodnutia nepodliehajú peňažné dávky sociálnej starostlivosti.

(4) Výkonu rozhodnutia odpísaním z účtu v peňažnom ústave nepodliehajú prostriedky na účte, ktoré výslovným vyhlásením povinného sú určené na výplatu miezd jeho zamestnancov pre výplatné obdobie najbližšie dňu, keď bolo peňažnému ústavu doručené nariadenie výkonu rozhodnutia.

§ 318

Zrušený.

§ 319

(1) Pohľadávky autorskej odmeny podliehajú výkonu rozhodnutia, ak je povinným autor, len jednou pätinou; ak sa však navrhuje výkon rozhodnutia pre niektorú z prednostných pohľadávok uvedených v § 279 ods. 2, môže pri nich súd nariadiť výkon rozhodnutia až do dvoch pätín so zreteľom na pomery povinného. Pre poradie úhrady prednostných pohľadávok sa použijú primerane ustanovenia § 280 ods. 2 a 3.

(2) Ak sa autorovi vypláca odmena prostredníctvom ochrannej autorskej organizácie, doručí súd nariadenie výkonu rozhodnutia aj ochrannej autorskej organizácii, ktorá potom má práva a povinnosti dlžníka povinného. Nariadenie výkonu rozhodnutia sa vzťahuje tak na sumy, ktoré boli už v prospech autora u ochrannej autorskej organizácie zložené, ako aj na sumy, ktoré budú u nej v bežnom kalendárnom roku zložené.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa použijú obdobne, i pokiaľ ide o pohľadávky z práv príbuzných autorskému právu a o pohľadávky fyzických osôb z ich podnikateľskej činnosti.

Postihnutie iných majetkových práv

§ 320

(1) Ak oprávnený navrhuje, aby sa rozhodnutie, ktorým sa mu priznáva peňažná pohľadávka, vykonalo postihnutím iného majetkového práva, ktoré je prevoditeľné a nie je peňažnou pohľadávkou ani právom, ktoré patrí len povinnému osobne, použijú sa na tento výkon rozhodnutia primerane ustanovenia § 313 až 316, 321, 327 a 330.

(2) Výkon rozhodnutia proti členovi družstva postihnutím členského podielu v stavebnom bytovom družstve za trvania členstva povinného nie je prípustný.

ŠTVRTÁ HLAVA
PREDAJ HNUTEĽNÝCH VECÍ A NEHNUTEĽNOSTÍ

Veci nepodliehajúce výkonu rozhodnutia

§ 321

Výkonom rozhodnutia nemožno postihnúť veci, predaj ktorých je podľa osobitných predpisov zakázaný, alebo ktoré podľa osobitných predpisov výkonu rozhodnutia nepodliehajú.

§ 322

(1) Z vecí, ktoré sú vo vlastníctve povinného, sa nemôže výkon rozhodnutia týkať tých, ktoré povinný nevyhnutne potrebuje na uspokojovanie hmotných potrieb svojich a svojej rodiny alebo na plnenie svojich pracovných úloh alebo na svoje podnikanie, ako aj iných vecí, ktorých predaj by bol v rozpore s morálnymi pravidlami.

(2) Takto sú z výkonu rozhodnutia vylúčené najmä

a) bežné súčasti odevov, obvyklé vybavenie domácnosti,

b) snubný prsteň a iné predmety podobnej povahy,

c) zdravotnícke potreby a iné veci, ktoré povinný potrebuje vzhľadom na svoju chorobu alebo telesnú chybu,

d) hotové peniaze do sumy 3 000 Sk.

Predaj hnuteľných vecí

§ 323

(1) Výkon rozhodnutia môže sa nariadiť podľa návrhu oprávneného s výslovným určením vecí, ktoré sa majú predať, alebo bez tohto určenia.

(2) Ak je oprávnenému známe, že povinný má niektorú hnuteľnú vec umiestnenú mimo svojho bytu, oprávnený podľa možnosti už v návrhu na výkon rozhodnutia uvedie, kde taká vec je.

§ 324

V nariadení výkonu rozhodnutia súd povinnému zakáže, aby nakladal s vecami, ktoré vykonávateľ spíše.

§ 325

(1) Nariadenie výkonu rozhodnutia predajom hnuteľných vecí doručí sa povinnému až pri uskutočňovaní výkonu. Ak povinný nie je pri uskutočňovaní výkonu prítomný, doručí sa mu nariadenie výkonu rozhodnutia spolu s upovedomením o tom, že sa vykonal súpis a ktoré veci sa spísali.

(2) Upovedomenie o tom, že sa vykonal súpis a ktoré veci sa spísali, doručí sa aj oprávnenému a manželovi povinného.

§ 325a

Ak to vyžaduje účel výkonu rozhodnutia, je ten, kto vykonáva výkon, oprávnený urobiť osobnú prehliadku povinného a prehliadku bytu a iných miestností povinného, kde má povinný svoj

majetok; za tým účelom je oprávnený vymôcť si do bytu povinného alebo do inej miestnosti povinného prístup.

§ 326

(1) Predseda senátu urobí opatrenia, aby sa v byte povinného, prípadne na inom mieste, kde má povinný svoje veci umiestnené, spísali veci, ktoré by sa mohli predať, a to v takom rozsahu, aby výťažok predaja spísaných vecí postačil na uspokojenie pohľadávky oprávneného spolu s trovami výkonu rozhodnutia. Spíšu sa predovšetkým veci, bez ktorých sa povinný bude môcť najskôr zaobísť a ktoré sa najľahšie predajú; veci, ktoré sa rýchle kazia, sa spíšu, len ak nie je tu dostatok iných vecí a ak možno zabezpečiť ich rýchly predaj. Povinný umožní tomu, kto veci spisuje, prístup na všetky miesta, kde má svoje hnuteľné veci umiestnené. Vykonávateľ, ktorý vykonáva súpis, priberie k úkonu vhodnú osobu, podľa možnosti zástupcu orgánu obce.

(2) Ak oprávnený neprevezme veci podliehajúce skaze za cenu, ktorú určí v týchto prípadoch vykonávateľ, odovzdajú sa povinnému na voľné nakladanie.

(3) Ak bol výkon rozhodnutia nariadený ohľadne určitých hnuteľných vecí povinného, spíšu sa len veci uvedené v nariadení výkonu rozhodnutia.

(4) Súpis sa doplní o ďalšie veci, ak výťažok predaja spísaných vecí nestačí na uspokojenie pohľadávky oprávneného alebo ak je nariadený ďalší výkon rozhodnutia predajom hnuteľných vecí povinného.

§ 327

(1) Ak je obava, že by mohlo dôjsť k odstráneniu, poškodeniu alebo zničeniu hnuteľných vecí pojatých do súpisu, postará sa predseda senátu na návrh oprávneného o ich vhodné zabezpečenie.

(2) Ak si zabezpečenie hnuteľných vecí vyžiada trovy, vykoná súd zabezpečenie, len ak oprávnený zloží na tieto trovy preddavok.

§ 328

Po právoplatnosti uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia spísané veci sa odhadnú, pokiaľ cena nie je určená úradne.[36]) Vykonanie odhadu zabezpečí predseda senátu; znalca priberie, pokiaľ v jednoduchých prípadoch nestačí odhad vykonaný vykonávateľom pri spísaní veci.

§ 328a

(1) Po právoplatnosti uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia a po odhade spísaných vecí predseda senátu zabezpečí, aby

a) mimoriadne významné výtvarné diela a pamiatky,

b) rukopisy mimoriadne významných literárnych diel,

c) osobné pamiatky a korešpondencia zvlášť významných spisovateľov a kultúrnych činiteľov, ako aj iné spomienkové predmety muzeálnej povahy po týchto osobách,

d) predmety väčšej kultúrnej historickej hodnoty a ich súbory,

sa ponúkli na predaj za hotové inštitúciám, ktorých poslaním je starostlivosť o také pamiatky, a to najmenej za odhadnú cenu.

(2) Ak tieto inštitúcie v lehote tridsiatich dní od doručenia výzvy neodpovedia na ponuku a nezložia na súde odhadnú cenu, súd i tieto predmety predá spôsobom ďalej uvedeným.

§ 328b

(1) Spísané veci sa predajú na dražbe, ktorá sa koná buď v mieste, kde spísané veci sú, alebo na súde.

(2) Súd oznámi dražobný rok povinnému, oprávnenému, spoluvlastníkovi veci a miestnemu orgánu štátnej správy, v ktorého obvode sa bude dražba konať a v ktorého obvode má povinný bydlisko. Okrem toho sa dražobný rok uverejní spôsobom v mieste obvyklým.

(3) Dražbu vykonáva vykonávateľ, ktorý o dražbe spíše zápisnicu. Vykonávateľ a povinný nesmú dražiť.

§ 329

(1) Najnižšie podanie sú dve tretiny odhadnej alebo úradne určenej ceny. Dražitelia sú viazaní svojimi podaniami, pokiaľ sa neurobilo vyššie podanie. Výška ceny vydraženej veci nie je obmedzená ustanoveniami cenových predpisov.

(2) Súd udelí príklep dražiteľovi, ktorý urobí najvyššie podanie. Ak niekoľko dražiteľov urobí rovnaké podanie a ak sa neurobilo vyššie prípustné podanie, rozhodne súd žrebom, komu má príklep udeliť. Vydražiteľ musí najvyššie podanie ihneď zaplatiť; ak tak neurobí, draží sa vec znova, bez jeho účasti.

(3) Prechodom vlastníctva na vydražiteľa zanikajú závady viaznúce na veci.

§ 330

(1) Dražba sa skončí, len čo dosiahnutý výťažok stačí na uspokojenie veriteľov.

(2) Ak sa nenájde kupec na dražené veci, nariadi súd opätovnú dražbu.

(3) Veci, na ktoré sa nenájde kupec ani pri opätovnej dražbe, môže oprávnený prevziať do 15 dní po upovedomení o bezvýslednosti dražby za dve tretiny odhadnej alebo úradne určenej ceny. Medzi niekoľkými oprávnenými, ochotnými inak na prevzatie, rozhoduje poradie (§ 332 ods.1). Predaj uskutočnený prevzatím má tie isté účinky ako predaj na dražbe.

§ 331

(1) Ak bol výkon rozhodnutia predajom hnuteľných vecí nariadený len pre jednu pohľadávku, postará sa predseda senátu, aby sa dosiahnutý výťažok vyplatil po zrážke trov predaja priamo oprávnenému.

(2) Ak bol výkon rozhodnutia predajom hnuteľných vecí nariadený trebárs postupne pre niekoľko pohľadávok, postará sa predseda senátu, aby sa výťažok po zrážke trov predaja vyplatil oprávneným. Každý oprávnený má právo na výťažok len z vecí, ktoré sa spísali v prospech jeho pohľadávky.

(3) Ak dosiahnutý výťažok prevyšuje pohľadávku, pre ktorú bol výkon rozhodnutia nariadený, vyplatí sa zvyšok výťažku povinnému.

§ 332

(1) Poradie, v akom súd vykonáva výplatu jednotlivých pohľadávok, spravuje sa dňom, keď došiel súdu návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia pre jednotlivé pohľadávky.

(2) Ak má niekoľko pohľadávok rovnaké poradie a výťažok predaja nestačí na ich úplné uspokojenie, uspokoja sa tieto pohľadávky pomerne. Bez ohľadu na poradie sa uspokoja prednostne pohľadávky, pri ktorých to ustanovuje osobitný predpis.

Hotové peniaze a iné veci, pri ktorých nedochádza k predaju

§ 333

(1) Ak sa pri výkone rozhodnutia nájde vyššia suma peňazí, než ktorá je podľa § 322 ods. 2 písm. d) z výkonu rozhodnutia vylúčená, naloží sa so sumou podliehajúcou výkonu rozhodnutia ako s výťažkom predaja (§ 331, 332).

(2) Ak sa pri výkone rozhodnutia nájdu drahé kovy alebo valuty (§ 1 ods. 2 zákona č. 528/1990 Zb. devízový zákon), naloží s nimi predseda senátu podľa osobitných predpisov. Dosiahnutý výťažok rozvrhne a vyplatí podľa § 331 a 332.

§ 334

(1) Vkladné knižky, zmenky, šeky alebo iné listiny, ktoré treba predložiť na uplatnenie práva, spíšu sa ako iné veci, avšak vždy sa odovzdajú súdu.

(2) Vkladnú knižku predloží súd peňažnému ústavu a vyberie z nej sumu, na ktorú má povinný právo. Peňažný ústav vykoná výplatu vkladu, i keď je táto výplata viazaná. Ak ide o zmenky, šeky alebo iné listiny, ktoré treba predložiť na uplatnenie práva, vyzve súd toho, kto má podľa takej listiny platiť, aby sumu, na ktorú má oprávnený právo, odovzdal súdu. Postupuje sa pritom primerane podľa ustanovení o výkone rozhodnutia prikázaním pohľadávky, pričom však úkony potrebné na uplatnenie práva robí namiesto povinného vykonávateľ.

(3) So získanou sumou sa naloží ako s výťažkom predaja (§ 331, 332).

Predaj nehnuteľností

§ 335

(1) Výkon rozhodnutia predajom nehnuteľností možno nariadiť, len ak oprávnený presne označí nehnuteľnosť, predaj ktorej navrhuje, a ak je preukázané, že nehnuteľnosť je vo vlastníctve povinného.

(2) Nariadenie výkonu rozhodnutia sa vzťahuje na nehnuteľnosť i s jej súčasťami a príslušenstvom.

(3) Uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia musí obsahovať zákaz, aby povinný nehnuteľnosť previedol na niekoho iného alebo ju zaťažil. Ďalej sa v ňom uloží povinnému, aby do 15 dní oznámil, či a kto má k nehnuteľnosti predkupné právo, s poučením, že pri neoznámení povinný zodpovedá za škodu tým spôsobenú.

(4) Uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia doručí súd oprávnenému, povinnému, spoluvlastníkom a osobám, ktoré majú k nehnuteľnosti predkupné alebo iné vecné právo, ďalej potom príslušnému finančnému orgánu štátnej správy a orgánu územnej samosprávy, v ktorého obvode je nehnuteľnosť, ako aj miestnemu orgánu štátnej správy, v ktorého obvode je bydlisko povinného. Okrem toho sa uznesenie vyvesí na úradnej tabuli súdu až do vyvesenia dražobnej vyhlášky.

§ 335a

(1) Výkon rozhodnutia sa vykoná dražbou; vykonáva ho sudca.

(2) Pre poradie oprávneného na uspokojenie z výťažku výkonu rozhodnutia je rozhodujúci čas, kedy na súd výkonu došiel návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia dražbou.

§ 336

(1) Po právoplatnosti uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia súd zaobstará odhad nehnuteľnosti a jej príslušenstva. O čase a mieste odhadu súd upovedomí oprávneného, dlžníka, spoluvlastníkov, ako aj osoby, pre ktoré viaznu na nehnuteľnosti iné závady, a okresný úrad.

(2) Ak nehnuteľnosť bola odhadnutá v čase jedného roka predo dňom, keď nariadenie výkonu rozhodnutia nadobudlo právoplatnosť, a ak sa nezmenili okolnosti rozhodujúce na určenie ceny, môže súd od nového odhadu upustiť.

§ 336a

(1) Odhadom sa zistí, akú cenu má nehnuteľnosť. Okrem tohto sa jednotlivo odhadnú závady, ktoré musí vydražiteľ prevziať bez započítania na najvyššie podanie (§ 336m ods.1), ako aj závady, ktoré vydražiteľ prevezme so započítaním na najvyššie podanie (§ 336m ods. 2).

(2) Práva spojené s nehnuteľnosťou sa odhadnú tak, že sa zistí výhoda, ktorú tieto práva prinášajú oprávnenému v období jedného roka, a hodnota tejto výhody sa násobí pri právach časovo neobmedzených dvadsiatimi, pri právach časovo obmedzených počtom rokov, po ktoré má právo ešte trvať, najviac však dvadsiatimi.

(3) Závady viaznúce na nehnuteľnosti sa odhadnú podľa hospodárskej ujmy, ktorá vyplýva zo závady pre obťaženého. Pri závadách neobmedzeného trvania sa vezme za základ výpočtu doba dvadsiatich rokov, pri závadách neurčitého trvania pravdepodobný čas ich trvania, nie však viac ako dvadsať rokov, pri závadách presne určeného trvania táto doba. Závady vyplývajúce z nárokov na opakujúce sa plnenia a dávky sa odhadnú tak, že sa vypočíta suma, ktorá by stačila na to, aby z nej a z úrokov z tejto sumy sa poukazovali plnenia a dávky alebo ich peňažná hodnota.

(4) Podľa výsledkov odhadu určí súd odhadnú cenu a rozhodnutie o tom doručí osobám uvedeným v § 336 ods.1, ako aj osobám, pre ktoré viaznu na nehnuteľnosti vecné práva zjavné zo spisu.

§ 336b

(1) Po právoplatnom určení odhadnej ceny ustanoví súd vyhláškou dražobné pojednávanie na dobu najmenej po 30 dňoch.

(2) Dražobná vyhláška musí obsahovať

a) čas a miesto dražby,

b) označenie nehnuteľnosti, príslušenstva a vlastníka,

c) odhadnú cenu, ktorá je zároveň najnižším podaním,

d) výšku zábezpeky,

e) spôsob zaplatenia najvyššieho podania,

f) závady, ktoré musí vydražiteľ prevziať bez započítania na najvyššie podanie,

g) ustanovenia o prechode závad a úžitkov nehnuteľnosti,

h) ustanovenia o odovzdaní vydraženej nehnuteľnosti vydražiteľovi,

i) výzvu, aby všetci, kto sú odkázaní so svojimi nárokmi na najvyššie podanie, uviedli výšku svojich nárokov i s príslušenstvom ku dňu dražobného pojednávania a preukázali ich listinami s upozornením, že inak sa bude na ich nároky prihliadať len podľa obsahu spisov,

j) výzvu, aby veritelia vyhlásili, či žiadajú zaplatenie v hotovosti s upozornením, že ak nepožiadajú o zaplatenie v hotovosti pred dražobným pojednávaním, môže vydražiteľ dlh prevziať,

k) výzvu, aby uplatnenie práv, ktoré nepripúšťajú dražbu (§ 267 ods.1), sa preukázalo pred začatím dražby s upozornením, že inak by také práva nemohli byť uplatnené na ujmu vydražiteľa, ktorý bol dobromyseľný,

l) upozornenie, že osoby, ktoré majú k nehnuteľnosti predkupné právo, ho môžu uplatniť len na dražbe ako dražitelia a že udelením príklepu predkupné právo zaniká.

§ 336c

(1) Dražobná vyhláška sa doručí

a) oprávnenému, povinnému, spoluvlastníkovi a každému, kto má k nehnuteľnosti vecné alebo predkupné právo, ak sú zjavné zo spisov alebo z evidencie nehnuteľností,

b) orgánom, ktoré vyrubujú a vymáhajú dane a verejné dávky a poistné nemocenského poistenia,

c) úradom uvedeným v § 335 ods. 4.

(2) Osobám uvedeným v odseku 1 písm. a) sa doručí do vlastných rúk.

(3) Súd vyvesí dražobnú vyhlášku na úradnej tabuli súdu a požiada miestny orgán územnej samosprávy, v ktorého obvode je nehnuteľnosť, aby podstatný obsah vyhlášky uverejnil spôsobom v mieste obvyklým.

(4) Ak sa oprávnený z predkupného práva prihlási neskôr, doručí sa mu dražobná vyhláška do vlastných rúk tak, aby k doručeniu došlo ešte pred začatím dražby.

§ 336d

(1) Záujemcovia o kúpu draženej nehnuteľnosti sú povinní ako zábezpeku zložiť polovicu odhadnej ceny, a to v hotovosti alebo šekom na účet súdu. Ak záujemca pri dražbe chce uplatniť svoje predkupné právo, musí ho súdu preukázať najneskôr pri zložení zábezpeky. Súd ešte pred začatím dražby (§ 336f ods.1) rozhodne, či predkupné právo je preukázané.

(2) Najnižšie podanie sa rovná odhadnej cene.

(3) Na zaplatenie najvyššieho podania určí súd v dražobnej vyhláške lehotu, ktorá sa začína dňom právoplatnosti príklepu a nesmie byť dlhšia ako dva mesiace.

(4) Na najvyššie podanie sa započíta zložená zábezpeka a sumy pripadajúce na závady, ktoré vydražiteľ preberá so započítaním na najvyššie podanie (§ 336m ods. 1) a ktoré by sa uhradili z najvyššieho podania, ak by sa bolo celé najvyššie podanie zložilo v hotovosti.

§ 336e

(1) Ak vydražiteľ nezaplatí najvyššie podanie včas, nariadi súd opätovnú dražbu nehnuteľnosti; opätovná dražba sa však nekoná, ak vydražiteľ zaplatí najvyššie podanie pred uplynutím lehoty na podanie odvolania proti rozhodnutiu o nariadení opätovnej dražby.

(2) O nariadení opätovnej dražby platia ustanovenia o prvej dražbe s tým, že najnižšie podanie tvoria dve tretiny odhadnej ceny. O dražbe upovedomí súd tiež vydražiteľa uvedeného v odseku 1. Tento vydražiteľ je povinný zaplatiť rozdiel na najvyššom podaní, náklady opätovnej dražby a škodu, ktorá vznikla tým, že nezaplatil najvyššie podanie včas (§ 336l). Táto náhrada pripadne do rozdeľovanej podstaty.

§ 336f

(1) Po zložení zábezpeky sudca vyzve záujemcov, aby dražili.

(2) Draží sa osobne alebo prostredníctvom zástupcu, ktorý musí preukázať právo zastupovať záujemcu verejnou alebo úradne overenou listinou.

(3) Dražiť nemôže sudca riadiaci dražbu, zapisovateľ, povinný, vydražiteľ uvedený v § 336e ods. 1 a ten, komu nadobudnúť vec bráni osobitný predpis.

(4) Dražba sa koná, dokiaľ dražitelia robia podania; dražitelia sú viazaní svojimi podaniami, dokiaľ súd neudelí príklep. Výška ceny vydraženej veci nie je obmedzená ustanoveniami cenových predpisov.

§ 336g

Ak sa pri dražbe neurobilo ani najnižšie podanie, nepokračuje súd v konaní. Návrh na pokračovanie v konaní možno urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od bezúspešnej dražby. Ak sa taký návrh neurobil do jedného roka, súd výkon rozhodnutia zastaví.

§ 336h

(1) Pred skončením dražby sa sudca spýta osôb prítomných na dražbe, či majú námietky proti udeleniu príklepu.

(2) Námietky, ktoré sa zapíšu do zápisnice, môžu podať dražitelia, povinný, oprávnený a zástupcovia orgánov štátnej správy (§ 335 ods. 4), ak sú prítomní na dražbe.

(3) Príklep udelí súd tomu, u koho sú splnené podmienky ustanovené zákonom a kto urobil najvyššie podanie. Ak niekoľko dražiteľov urobí rovnaké podanie a ak sa neurobilo vyššie prípustné podanie, rozhodne súd žrebom o tom, komu sa má príklep udeliť. Ak však bol jedným z takých dražiteľov spoluvlastník alebo ten, komu prospieva predkupné právo vecnej povahy, udelí sa príklep jemu.

(4) Ak súd so zreteľom na vznesené námietky odoprie príklep, pokračuje sa v dražbe vyvolaním predposledného podania.

§ 336i

Po udelení príklepu môže sa vydražiteľ ujať držby vydraženej veci; o tom je povinný upovedomiť súd. Ak uznesenie o udelení príklepu nadobudne právoplatnosť a ak vydražiteľ zaplatil najvyššie podanie, stáva sa vydražiteľ vlastníkom veci ku dňu udelenia príklepu.

§ 336j

(1) Uznesenie o príklepe sa doručí oprávnenému, povinnému, vydražiteľovi a tým, ktorí proti príklepu vzniesli námietky.

(2) Proti uzneseniu, ktorým sa príklep udelil, môžu podať odvolanie len tí, ktorí boli prítomní pri dražbe a vzniesli námietky. Okrem toho môže do 15 dní odo dňa dražby podať odvolanie každý, komu v rozpore s ustanovením § 336c ods.1 písm. a) nebola doručená dražobná vyhláška a nebol preto na dražbe prítomný.

§ 336k

(1) Odvolaniu možno vyhovieť, len ak sú vytýkané vady na ujmu toho, kto odvolanie podal, alebo ak súd zistí podstatné porušenie zákona.

(2) Rozhodnutie o odvolaní sa doručí odvolateľovi, vydražiteľovi, oprávnenému a povinnému.

(3) Ak odvolací súd zruší uznesenie o príklepe, ustanoví sa nové dražobné pojednávanie.

(4) Ak sa príklep právoplatne odoprel, je vydražiteľ povinný vrátiť vydraženú vec povinnému, vydať mu úžitky a nahradiť škodu, ktorú mu spôsobil pri hospodárení s nehnuteľnosťou.

§ 336l

(1) O záväzkoch podľa § 336e ods. 2 a § 336k ods. 4 rozhodne súd po pojednávaní uznesením.

(2) Sumy zodpovedajúce záväzkom uloženým podľa odseku 1 vymôže súd na návrh vykonávateľa z ostatného majetku vydražiteľa.

§ 336m

(1) Vydražiteľ musí bez započítania na najvyššie podanie prevziať vecné bremená, ak tak ustanovuje osobitný predpis, a nájomné práva.

(2) Inak prevezme vydražiteľ vecné bremená len vtedy, ak sa na ne dostane plná úhrada z rozdeľovanej podstaty.

(3) Predkupné právo k vydraženej nehnuteľnosti udelením príklepu zaniká.

§ 336n

(1) Po právoplatnom udelení príklepu nariadi súd pojednávanie o rozvrhu. Na pojednávanie predvolá vydražiteľa a iné osoby, ktorým sa doručuje dražobná vyhláška (§ 336c) alebo ktoré prihlásili svoje nároky [§ 336b ods. 2 písm. i)], ak nezanikli dražbou.

(2) Po skončení rozvrhového pojednávania nemožno žiadať z najvyššieho podania sumu vyššiu, než aká bola prihlásená [§ 336b ods. 2 písm. i)].

§ 336o

Na rozvrhovom pojednávaní sa určí poradie a spôsob úhrady nárokov, na ktoré treba prihliadať. O nárokoch, ktoré nemôžu byť uspokojené z najvyššieho podania, a o nedoložených námietkach osôb, ktoré sa nedostavili, sa nepojednáva.

§ 336p

Rozdeľovanú podstatu tvoria najvyššie podanie a úroky z neho, zábezpeka vydražiteľa uvedeného v § 336e ods.1, prípadne sumy zodpovedajúce záväzkom uvedeným v § 336l ods. 1.

§ 337

(1) Podľa výsledkov rozvrhového pojednávania sa z podstaty uspokojujú v tomto poradí:

a) pohľadávky trov konania, ktoré vznikli štátu v súvislosti s vykonávaním dražby,

b) dane a poplatky, pokiaľ majú podľa osobitných predpisov prednostné zákonné záložné právo a len potiaľ, pokiaľ boli splatné v posledných troch rokoch pred udelením príklepu a boli riadne prihlásené,

c) pohľadávky vymáhajúceho veriteľa, pohľadávky založené hypotekárnymi záložnými listami, pohľadávky zabezpečené záložným právom (či už zmluvným alebo sudcovským), prípadne obmedzením prevodu nehnuteľnosti, úhrada za vecné bremená prevzaté vydražiteľom so započítaním na najvyššie podanie a nároky na náhradu za vecné bremená, ktoré vydražiteľ podľa výsledkov dražby neprevezme, napospol podľa ich poradia,

d) pohľadávky nedoplatkov výživného splatné ku dňu rozvrhu,

e) pohľadávky daní a poplatkov prihlásené na rozvrh, ktoré neboli uspokojené podľa písmena b),

f) ostatné pohľadávky.

Ak nemožno plne uspokojiť pohľadávky toho istého poradia, uspokoja sa pomerne.

(2) Úroky za posledné tri roky pred udelením príklepu, ako aj súdne trovy sa uspokojujú v poradí istiny. Ak rozdeľovaná podstata nestačí, uhradia sa pred istinou.

(3) Ak výťažok predaja prevyšuje všetky pohľadávky podľa odsekov 1 a 2, vyplatí súd po úhrade pohľadávok všetkých oprávnených zvyšok výťažku povinnému.

§ 337a

(1) Ak sa na dražbe predajú všetky nehnuteľnosti, na ktorých viaznu pohľadávky zabezpečené záložným právom podľa § 151a Občianskeho zákonníka pre tú istú pohľadávku (ďalej len „vospolné záložné právo“), uhradia sa také pohľadávky v hotovosti z výťažkov jednotlivých rozdeľovaných podstát pomerne podľa zvyškov rozdeľovaných podstát, ktoré zvyšujú pri každej jednotlivej nehnuteľnosti po uhradení predchádzajúcich nárokov. Ak veriteľ žiada uspokojenie v inom pomere, prikáže sa osobám, ktoré by v dôsledku toho dostali z rozdeľovanej podstaty menej, suma, ktorá by pripadla na takú pohľadávku až do výšky schodku z jednotlivých rozdeľovaných podstát.

(2) Ak sa v dražbe nepredali všetky nehnuteľnosti, na ktorých viaznu pohľadávky zabezpečené vospolným záložným právom, použije sa za základ výpočtu úhrady hodnota všetkých nehnuteľností zistená podľa všeobecných predpisov. Sumy, o ktoré by boli veritelia s neskorším poradím ukrátení tým, že veriteľ pohľadávky zabezpečenej vospolným záložným právom dostal viac, než koľko by na neho bolo pripadlo z výťažku predanej nehnuteľnosti, zabezpečia sa na ich návrh záložným právom na nepredaných nehnuteľnostiach v poradí, ktoré by prislúchalo uspokojenému veriteľovi.

(3) Zásady uvedené v predchádzajúcich odsekoch sa použijú primerane aj na pohľadávky, ktoré zaťažujú podiely niekoľkých spoluvlastníkov tej istej nehnuteľnosti.

§ 337b

(1) Súd určí podľa výsledku odhadu sumu, akou sa oceňujú vecné bremená, ktoré budú v poradí podľa doby svojho vzniku aspoň sčasti uspokojené z rozdeľovanej podstaty. Pri nárokoch na opakujúce sa plnenie a dávky určí takú sumu, ktorá postačí, aby sa z nej a z jej úrokov mohli poskytovať plnenia a dávky alebo ich peňažná hodnota.

(2) Pri vecných bremenách, ktoré vydražiteľ prevezme so započítaním na najvyššie podanie, vydá sa zrazená suma, ak ide o vecné bremeno neobmedzeného trvania, vydražiteľovi; ak ide o vecné bremeno obmedzeného trvania, uloží sa suma na úrok a vydražiteľovi sa poskytuje náhrada po dobu, po ktorú vecné bremeno trvá. Ak však ide o nárok na dôchodky a iné opakujúce sa plnenia, uloží sa suma vždy na úrok a platby sa poukazujú priamo oprávnenému. Vyčerpaním sumy nárok oprávneného zanikne.

(3) Vecné bremená, ktoré vydražiteľ neprevezme so započítaním na najvyššie podanie, sa zrušia a oprávnenému sa prikáže náhrada v hotovosti vo výške určenej súdom. Ak ide o nároky, ktoré oprávňujú na opakujúce sa plnenia a dávky, uloží sa zvyšok najvyššieho podania na úrok a oprávnenému sa poskytujú plnenia a dávky alebo náhrada za ne, dokiaľ uložená suma stačí alebo dokiaľ nárok nezanikne.

(4) Suma, ktorá sa uvoľní prvším zánikom vecného bremena, pridelí sa ďalším oprávneným.

§ 337c

(1) Rozvrhové uznesenie sa doručí všetkým osobám a orgánom, ktoré mali byť predvolané na rozvrhové pojednávanie, a osobám, o ktorých nárokoch sa rozhodovalo na tomto pojednávaní.

(2) V rozvrhovom uznesení súd rozhodne aj o nárokoch, ktoré boli na pojednávaní o rozvrhu poprené čo do pravosti, výšky, poradia alebo spôsobu úhrady, ak o nich možno rozhodnúť bez vykonávania dôkazov. Inak súd odkáže tých, ktorí také námietky vzniesli, aby v lehote tridsiatich dní od doručenia rozvrhového uznesenia podali návrh podľa § 267 ods. 2, prípadne návrh na začatie správneho konania, v ktorom sa o takých námietkach rozhoduje.

(3) Rozhodnutie podľa § 267 ods. 2 alebo v správnom konaní je účinné proti všetkým veriteľom i proti povinnému.

§ 337d

Ak súd vyhovel návrhu podľa § 267 ods. 2 alebo ak sa vyhovelo návrhu v správnom konaní, nariadi súd nové rozvrhové pojednávanie. Naň však už nepredvoláva účastníkov, ktorých nároky boli už uspokojené.

§ 337e

(1) Po právoplatnosti rozvrhového uznesenia a po úplnom zaplatení najvyššieho podania poukáže súd oprávneným osobám prikázané sumy s výnimkou nárokov, ohľadne ktorých prebieha konanie o popretie prihlásenej pohľadávky.

(2) Po právoplatnosti rozhodnutia o popretí prihlásenej pohľadávky súd podľa výsledku tohto konania buď vyplatí zadržané sumy podľa rozvrhového uznesenia, alebo určí dodatočné pojednávanie o rozvrhu.

Predaj spoluvlastníckeho podielu

§ 338

(1) Na výkon rozhodnutia predajom spoluvlastníckeho podielu k hnuteľnej veci alebo nehnuteľnosti sa použijú ustanovenia o výkone rozhodnutia predajom hnuteľných vecí a nehnuteľností. O nariadení predaja upovedomí súd ostatných spoluvlastníkov.

(2) Spoluvlastník veci, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve, môže zabrániť predaju veci, ak najneskôr do začiatku dražby zloží na súde v hotovosti alebo šekom na účet súdu odhadnú cenu podielu, ktorý sa má vydražiť. Ak sa tak stane, naloží súd s touto sumou ako s výsledkom predaja.

PIATA HLAVA
ZRIADENIE SUDCOVSKÉHO ZÁLOŽNÉHO PRÁVA NA NEHNUTEĽNOSTIACH

§ 338a

(1) Sudcovské záložné právo na nehnuteľnosti sa zriaďuje nariadením výkonu rozhodnutia. Zriadenie sudcovského záložného práva musí byť zapísané do evidencie nehnuteľností podľa osobitných predpisov.

(2) Pre pohľadávky, pre ktoré bolo zriadené sudcovské záložné právo, možno viesť výkon rozhodnutia predajom nehnuteľnosti priamo aj proti neskoršiemu nadobúdateľovi nehnuteľnosti.

§ 338b

(1) Výkon rozhodnutia zriadením sudcovského záložného práva sa môže nariadiť, len ak je preukázané, že nehnuteľnosť je vo vlastníctve povinného.

(2) Pre poradie sudcovského záložného práva k nehnuteľnosti je rozhodujúci čas, kedy na súd došiel návrh na zriadenie sudcovského záložného práva. Ak došlo niekoľko návrhov zároveň, majú záložné práva rovnaké poradie.

(3) Ak sa pre vymáhanú pohľadávku už prv zriadilo zmluvné záložné právo, riadi sa poradie sudcovského záložného práva poradím tohto zmluvného záložného práva.

ŠIESTA HLAVA
USPOKOJENIE PRÁV NA NEPEŇAŽNÉ PLNENIE

Návrh

§ 339

(1) Podľa týchto ustanovení vykonávajú sa rozhodnutia, ktoré ukladajú inú povinnosť než zaplatenie peňažnej sumy.

(2) Ak oprávnený navrhuje výkon rozhodnutia aj pre trovy, ktoré mu boli rozhodnutím priznané, ako aj pre trovy výkonu rozhodnutia, uvedie v návrhu na výkon rozhodnutia, akým spôsobom sa má jeho pohľadávka na trovách uspokojiť.

Vypratanie

§ 340

(1) Ak rozhodnutie, ktorého výkon sa navrhuje, ukladá, aby povinný vypratal byt, za ktorý netreba zabezpečiť bytovú náhradu, súd nariadi výkon rozhodnutia a po právoplatnosti tohto uznesenia výkon rozhodnutia uskutoční.

(2) Ak rozhodnutie, ktorého výkon sa navrhuje, ukladá, aby povinný vypratal byt, za ktorý treba zabezpečiť či už náhradný byt alebo náhradné ubytovanie, súd síce nariadi výkon rozhodnutia, ale s dodatkom, že o uskutočnení výkonu rozhodnutia rozhodne dodatočne. Uskutočnenie výkonu rozhodnutia nariadi, až oprávnený súdu preukáže, že pre povinného je zabezpečená taká bytová náhrada, aká je určená vo vykonávanom rozsudku.

§ 341

(1) Výkon rozhodnutia sa uskutoční presťahovaním povinného a všetkých, ktorí s ním bývajú na základe jeho práva, do náhradného bytu alebo do miestnosti poskytnutej ako náhradné ubytovanie. Vykonávateľ uskutočňujúci vypratanie priberie k tomuto úkonu vhodnú osobu, podľa možnosti zástupcu orgánu obce.

(2) Predseda senátu upovedomí povinného najmenej päť dní vopred, keď sa presťahovanie vykoná. Upovedomí o tom takisto príslušný orgán obce.

(3) Ustanovenia § 343 a 344 sa použijú obdobne.

§ 342

(1) Ak ukladá rozhodnutie, výkon ktorého sa navrhuje, aby povinný vypratal nehnuteľnosť alebo miestnosť, za ktoré nie je potrebné poskytnúť náhradu, uskutoční sa výkon rozhodnutia tak, že predseda senátu urobí opatrenie, aby sa z vypratávaného objektu odstránili veci patriace povinnému a príslušníkom jeho rodiny, ako aj veci, ktoré síce patria niekomu inému, ale sú so súhlasom povinného umiestnené vo vypratávanom alebo na vypratávanom objekte.

(2) Predseda senátu urobí opatrenie, aby boli z vypratávaného objektu vykázaní povinný a všetci, ktorí sa tam zdržujú na základe práva povinného.

(3) Predseda senátu upovedomí povinného najmenej päť dní vopred, keď sa bude vypratávanie vykonávať. Upovedomí o tom takisto príslušný orgán obce.

§ 343

(1) Veci odstránené z vypratávaného objektu odovzdajú sa povinnému alebo niektorému z plnoletých príslušníkov jeho rodiny.

(2) Ak nie je prítomný pri vypratávaní nikto, kto by mohol veci prevziať, alebo ak sa prevzatie vecí odmieta, veci sa spíšu a dajú sa do úschovy orgánu obce. Predseda senátu upovedomí povinného o tom, že jeho veci boli dané do úschovy.

§ 344

(1) Ak si povinný nevyzdvihne veci na orgáne obce do šiestich mesiacov odo dňa, keď boli uschované, predajú sa na návrh orgánu obce podľa ustanovení o predaji hnuteľných vecí.

(2) Výťažok predaja vyplatí súd povinnému po zrážke trov úschovy a trov predaja.

Odobratie veci

§ 345

(1) Ak ukladá rozhodnutie, výkon ktorého sa navrhuje, aby povinný vydal alebo dodal oprávnenému vec, postará sa predseda senátu o výkon rozhodnutia tým, že dá odobrať vec so všetkým, čo k nej patrí, povinnému a odovzdá ju oprávnenému.

(2) Ak na užívanie odoberanej veci treba listinu, odoberie sa i táto listina povinnému a odovzdá sa oprávnenému spolu s vecou, ktorá sa odobrala povinnému.

(3) Nariadenie výkonu rozhodnutia doručí povinnému vykonávateľ pri odobratí veci. Súd upovedomí oprávneného o čase výkonu vopred. Odobratie veci sa nevykoná, ak nebude pri ňom

prítomný oprávnený alebo jeho zástupca. Vykonávateľ uskutočňujúci odobratie veci priberie na to vhodnú osobu, podľa možnosti zástupcu orgánu obce.

(4) Ak to vyžaduje účel výkonu rozhodnutia, je ten, kto uskutočňuje výkon, oprávnený urobiť osobnú prehliadku povinného a prehliadku bytu a iných miestností povinného, kde je podľa dôvodného predpokladu vec, ktorú má povinný vydať alebo dodať oprávnenému; za tým účelom je oprávnený vymôcť si do bytu povinného alebo do inej miestnosti povinného prístup.

§ 346

Ak má vec, ktorú treba povinnému odobrať, u seba niekto iný, vyzve ho súd, aby ju oprávnenému vydal. Ak sa vec nevydá dobrovoľne, použijú sa na návrh oprávneného primerane ustanovenia o výkone rozhodnutia prikázaním pohľadávky.

§ 347

(1) Ak sa nepodarí odobrať vec určenú v nariadení výkonu rozhodnutia a ak si možno vec rovnakého druhu a rovnakej akosti zadovážiť inak, predseda senátu vyzve oprávneného, aby si ju zadovážil na trovy a nebezpečenstvo povinného.

(2) Povinnému môže súd uložiť, aby potrebné trovy zaplatil oprávnenému vopred. Výkon tohto rozhodnutia sa potom uskutoční na návrh oprávneného niektorým zo spôsobov uvedených v prvej až štvrtej hlave tejto časti.

Rozdelenie spoločnej veci

§ 348

(1) Ak vykonávané rozhodnutie ukladá, aby sa spoločná hnuteľná vec alebo nehnuteľnosť predala a jej výťažok sa rozdelil medzi spoluvlastníkov, vykoná sa predaj podľa ustanovení o predaji hnuteľných vecí alebo nehnuteľností.

(2) Výťažok predaja spoločnej hnuteľnej veci alebo nehnuteľnosti vyplatí súd všetkým bývalým spoluvlastníkom podľa výšky ich podielov. Pri nehnuteľnostiach použijú sa primerane ustanovenia § 337.

(3) Ak sa nepodarí spoločnú hnuteľnú vec alebo nehnuteľnosť predať, predseda senátu zastaví výkon rozhodnutia.

§ 349

(1) Ak vykonávané rozhodnutie ukladá, aby sa spoločná hnuteľná vec alebo nehnuteľnosť rozdelila inak než predajom, predseda senátu určí pri nariadení výkonu rozhodnutia, ako sa výkon uskutoční. K uskutočneniu výkonu rozhodnutia priberie sa vhodná osoba, podľa možnosti zástupca orgánu obce.

(2) Ak je to potrebné, najmä ak treba presne určiť, prípadne vytýčiť hranice pozemkov, priberie predseda senátu k rozdeleniu znalca.

Uskutočnenie prác a výkonov

§ 350

(1) Ak vykonávané rozhodnutie ukladá, aby povinný podľa neho vykonal pre oprávneného nejakú prácu, ktorú môže vykonať i niekto iný než povinný, povolí súd oprávnenému, aby si dal prácu, o ktorú ide, vykonať niekým iným alebo si ju vykonal sám, a to na trovy povinného.

(2) Povinnému môže súd uložiť, aby potrebné trovy zaplatil oprávnenému vopred. Výkon tohto rozhodnutia sa uskutoční potom na návrh oprávneného niektorým zo spôsobov určených na uspokojenie peňažných pohľadávok.

§ 351

(1) Ak vykonávané rozhodnutie ukladá inú povinnosť, uloží súd za každé porušenie tejto povinnosti povinnému pokutu. Výšku pokuty súd stupňuje až do úhrnnej sumy 100 000 Sk. Pokuty pripadajú štátu.

(2) Zaplatením pokút sa povinný neoslobodzuje od zodpovednosti za škodu.

(3) Ak povinný porušením uloženej mu povinnosti spôsobí zmenu stavu, ktorý predpokladá vykonávané rozhodnutie, dá súd privolenie, aby sa oprávnený postaral o obnovenie predošlého stavu na trovy povinného. Rozhodnutie o zaplatení uvedených trov sa vykoná na návrh oprávneného niektorým zo spôsobov určených na uspokojenie peňažných pohľadávok. Súd môže urobiť vhodné opatrenia, aby oprávnenému dopomohol k obnoveniu predošlého stavu.

SIEDMA ČASŤ
INÁ ČINNOSŤ SÚDU

§ 352

(1) Súd prijíma do úschovy peniaze, listiny a iné hnuteľné veci v súvislosti s trestným alebo iným súdnym konaním. Na súde sa takisto skladajú peniaze a iné hodnoty patriace osobám, u ktorých súd dohliada na správu majetku, preddavky a iné platby, ktoré bezprostredne súvisia so súdnym konaním.

(2) O prijatí do úschovy vydá súd tomu, kto hodnoty skladá, potvrdenie.

§ 353 a 354

Zrušené.

ÔSMA ČASŤ
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Prechodné ustanovenia

§ 355

Ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon i pre konania začaté pred jeho účinnosťou. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred účinnosťou tohto zákona, zostávajú zachované.

§ 356

(1) Pre lehoty, ktoré sa v deň, keď tento zákon nadobudol účinnosť, ešte neskončili, platia ustanovenia tohto zákona.

(2) Ak však zákon doteraz ustanovoval dlhšiu lehotu, skončí sa až v tomto neskoršom čase.

(3) Lehota na podanie sťažnosti pre porušenie zákona sa neskončí skôr ako šesť mesiacov odo dňa, keď tento zákon nadobudol účinnosť.

§ 357

Na platobné rozkazy vydané pred dňom, keď tento zákon nadobudol účinnosť, použijú sa doterajšie predpisy.

§ 358

Konania v nájomných veciach začaté pred dňom, keď tento zákon nadobudol účinnosť, dokončia sa podľa doterajších predpisov.

§ 359

Ak odo dňa, keď tento zákon nadobudol účinnosť, patrí súdu ešte rozhodovať o príkazoch na vypratanie vydaných národnými výbormi, rozhodne o nich podľa doterajších predpisov.

§ 360

(1) Ak sa pred dňom, keď tento zákon nadobudol účinnosť, začalo konanie na súde dosiaľ vecne príslušnom, pokračuje v konaní tento súd a pre ďalší postup sa použijú doterajšie predpisy.

(2) Obdobne sa postupuje, ak vec patrí do právomoci štátneho notárstva, s výnimkou vecí súdnej úschovy.

§ 361

(1) Dosiaľ neskončené veci súdnej úschovy postúpi súd príslušnému štátnemu notárstvu a upovedomí účastníkov i uschovávateľa, že konanie v budúcnosti vedie a o vydaní predmetu úschovy rozhoduje štátne notárstvo.

(2) Dokiaľ uschovávateľ nebude takto upovedomený, vedie konanie súd podľa doterajších predpisov.

§ 362

(1) Poručenské veci a opatrovnícke veci týkajúce sa majetku dieťaťa prenášajú sa dňom, keď tento zákon nadobudol účinnosť, z národných výborov na súdy.

(2) Národné výbory postúpia neodkladne spisy týkajúce sa vecí uvedených v odseku 1 príslušnému okresnému súdu.

§ 363

(1) O žiadostiach na povolenie uzavretia manželstva maloletým a osobám postihnutým duševnou poruchou alebo duševne nedostatočne vyvinutým, o ktorých národný výbor právoplatne nerozhodol pred dňom, keď tento zákon nadobudol účinnosť, rozhodne súd.

(2) Národné výbory postúpia žiadosti uvedené v odseku 1 neodkladne príslušnému okresnému súdu.

§ 364

V konaní o zadržanie v ústave súd od účinnosti novej úpravy tohto konania nepokračuje; do tohto času súd rozhoduje o zadržaní v ústave podľa doterajších ustanovení.

§ 365

Exekučné tituly vzniknuté pred účinnosťou tohto zákona sú podkladom pre výkon rozhodnutia podľa tohto zákona, i keď ich tento zákon za podklad výkonu rozhodnutia nepovažuje.

§ 366

Nariadenie exekúcie, ku ktorému došlo pred dňom účinnosti tohto zákona, má účinky nariadenia výkonu rozhodnutia. V konaní sa ďalej postupuje podľa tohto zákona, ak nie je ustanovené inak.

§ 367

(1) Zexekvovanie peňažnej pohľadávky a platu, ku ktorému došlo pred účinnosťou tohto zákona, má účinky nariadenia výkonu rozhodnutia zrážkami zo mzdy, prípadne prikázaním pohľadávky povinného, ktoré sa platiteľovi mzdy, prípadne dlžníkovi povinného doručilo.

(2) Platiteľ mzdy, ktorý vykonáva zrážky zo mzdy povinného na základe exekúcie na plat povolenej pred dňom, keď tento zákon nadobudol účinnosť, môže po účinnosti tohto zákona postupovať pri vykonávaní zrážok podľa nových ustanovení. Len čo mu súd doručí uznesenie, v ktorom ho vyzve, aby pri ďalšom vykonávaní zrážok postupoval podľa ustanovení tohto zákona, je platiteľ mzdy povinný tak urobiť.

§ 368

(1) Ak bola pred dňom účinnosti tohto zákona povolená exekúcia vypratáním bytu, dokončí sa podľa doterajších predpisov.

(2) Ak ukladá rozhodnutie súdu vydané pred dňom účinnosti tohto zákona povinnosť vypratať byt, za ktorý treba poskytnúť náhradu, je vykonateľné, až keď sa právoplatne poskytol náhradný byt, prípadne náhradné ubytovanie tam, kde stačí poskytnúť náhradné ubytovanie.

§ 369

Nariadené exekúcie na nehnuteľnosti a na hnuteľné veci sa dokončia podľa doterajších predpisov.

§ 370

Exekučné likvidácie nariadené pred dňom, keď tento zákon nadobudol účinnosť, dokončia sa podľa doterajších predpisov.

§ 371

(1) Pohľadávky zabezpečené záložným právom uspokoja sa pri výkone rozhodnutia podľa získaného poradia pred ostatnými pohľadávkami, i keď neboli priznané rozhodnutím alebo zmierom, ktoré môžu byť podkladom výkonu rozhodnutia podľa tohto zákona.

(2) Pri výkone rozhodnutia predajom nehnuteľnosti sa doručí známym veriteľom pohľadávok zabezpečených záložným právom, ako aj pohľadávok práv z vecných bremien, vyhláška vydaná podľa § 337 ods. 2. Tieto pohľadávky sa uspokoja spolu s pohľadávkami, v prospech ktorých bolo na štátnom notárstve zaregistrované obmedzenie prevodu nehnuteľnosti (§ 337 ods. 2). Pohľadávky daní a poplatkov, ak majú záložné právo na nehnuteľnosti, uspokoja sa pritom vždy prednostne.

§ 372

Ak zákon ustanovuje, že záložný veriteľ môže požiadať súd o vykonanie predaja zálohu, použijú sa primerane ustanovenia o výkone rozhodnutia predajom hnuteľných vecí.

§ 372a

(1) Veci prejednávané Najvyšším súdom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, v ktorých nebude rozhodnuté do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, prevezme a dokončí Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak ide o

a) konanie o opravnom prostriedku, ak sa na území Slovenskej republiky nachádza súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni, alebo ak je na území Slovenskej republiky súd, ktorý by bol podľa tohto zákona územne príslušný prejednať vec v prvom stupni,

b) určenie miestne príslušného súdu, ak má na území Slovenskej republiky sídlo súd, ktorý vec predložil Najvyššiemu súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky podľa § 105 ods. 2; v ostatných prípadoch, ak má navrhovateľ na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo,

c) rozhodovanie v spore o právomoc podľa § 8a ods. 2 a rozhodovanie o prikázaní veci podľa § 12 ods. 3, ak je na území Slovenskej republiky sídlo toho, kto o rozhodnutie požiadal,

d) žalobu proti rozhodnutiu správneho orgánu, ak je správny orgán Slovenskej republiky príslušný vec rozhodnúť.

(2) Konanie vo veci začaté na príslušnom súde Slovenskej republiky pred účinnosťou tohto zákona sa dokončí na súde, na ktorom sa konanie začalo.

Splnomocňovacie ustanovenia

§ 373

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) upraví vyhláškou výkon rozhodnutia zrážkami z pracovnej odmeny osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe, ako aj chovancov v domovoch mládeže.

§ 374

(1) Ministerstvo spravodlivosti sa splnomocňuje vydať všeobecne záväzným právnym predpisom spravovací poriadok pre okresné a krajské súdy, ktorý podrobnejšie upraví pre vybavovanie občianskoprávnych vecí organizáciu práce a úlohy pracovníkov pri výkone súdnictva včítane postupu notára pri vykonávaní úkonov v konaní o dedičstve, postup súdov pri výkone rozhodnutí, kancelárske práce na súdoch včítane správnej agendy. Najmä v ňom môže ustanoviť,

a) ktoré úkony zverené predsedovi senátu môžu vykonávať justiční čakatelia alebo súdni tajomníci a ktorými úkonmi v konaní o dedičstve môže notár poveriť svojich pracovníkov,

b) v ktorých prípadoch sú pracovníci súdov oprávnení overiť pravosť podpisu na listinách a správnosť odpisov listín,

c) kedy možno upustiť od prítomnosti zapisovateľa pri pojednávaní pred súdom a akým spôsobom treba v takých prípadoch zaznamenať obsah pojednávania,

d) aké nevyhnutné trovy sa uhrádzajú osobám zúčastneným na konaní.

(2) Predseda senátu, ktorému je inak vec podľa rozvrhu práce prikázaná, si môže vyhradiť vybavovanie určitých vecí zverených justičným čakateľom alebo súdnym tajomníkom, a to buď vôbec, alebo v jednotlivých prípadoch.

(3) Ak sa podá odvolanie proti rozhodnutiu, ktoré vydal justičný čakateľ alebo súdny tajomník, môže mu úplne vyhovieť predseda senátu. Jeho rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa a možno ho napadnúť odvolaním.

§ 374a

Ministerstvo spravodlivosti ustanoví vyhláškou výšku odmeny notárov ako súdnych komisárov a odmeny správcov dedičstva a spôsob ich určenia.

Zrušovacie ustanovenia

§ 375

Zrušujú sa:

1. zákon č. 142/1950 Zb. o konaní v občianskoprávnych veciach (Občiansky súdny poriadok) v znení neskorších predpisov;
2. zákon č. 68/1952 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok;

3.§ 6 ods. 2 zákona č. 84/1952 Zb. o organizácii peňažníctva;

4. § 7 zákona č. 85/1952 Zb. o poisťovníctve;
5. § 57 až 60 zákona č. 115/1953 Zb. o autorskom práve;
6. zákonné opatrenie Predsedníctva Národného zhromaždenia č. 57/1955 Zb. o urýchlenom vymáhaní pohľadávok na úhradu osobných potrieb maloletých detí;
7. zákonné opatrenie Predsedníctva Národného zhromaždenia č. 63/1955 Zb. o súdnej exekúcii odpísaním z účtu v peňažnom ústave;
8. zákon č. 46/1959 Zb. o zmene právomoci súdov a o zmene a doplnení niektorých ustanovení z odboru súdnictva a štátnych notárstiev;
9. vládne nariadenie č. 175/1950 Zb. o potvrdeniach potrebných pre oslobodenie od súdnych poplatkov a preddavkov a pre ustanovenie zástupcu;
10. vládne nariadenie č. 176/1950 Zb. o spôsobe a rozsahu exekúcie proti družstvám a iným právnickým osobám;
11. vládne nariadenie č. 177/1950 Zb. o odhadoch nehnuteľných vecí;
12. nariadenie ministra spravodlivosti č. 178/1950 Zb., ktorým sa pre určenie súdnej príslušnosti ustanovuje, čo sa u niektorých právnických osôb rozumie organizačne nižšou správou;
13. nariadenie ministra spravodlivosti č. 180/1950 Zb. o exekúcii na peňažné pohľadávky a plat;
14. nariadenie ministra spravodlivosti č. 95/1952 Zb., ktorým sa vydáva spravovací poriadok pre súdy;

15. nariadenie ministra spravodlivosti č. 12/1953 Zb. o rozsahu a podmienkach prípustnosti exekúcie na pohľadávky z dodávok poľnohospodárskych výrobkov štátu;
16. vyhláška ministra spravodlivosti č. 356/1952 Ú.l. (č. 409/1952 Ú.v.), ktorou sa vypočítavajú právnické osoby požívajúce ochranu v exekúcii a príslušné dozorné orgány;
17. vyhláška ministra spravodlivosti č. 149/1958 Ú.l. (Ú.v.) o rozsahu prípustnosti exekúcie na pracovnú odmenu osôb, na ktorých sa vykonáva trest odňatia slobody, a chovancov výchovní dorastu v znení vyhlášky ministra spravodlivosti č. 34/1961 Zb.;
18. nariadenie ministra spravodlivosti č. 41/1960 Zb. o sídlach a obvodoch ľudových súdov a sídlach a obvodoch krajských súdov.

§ 376
Účinnosť zákona

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. aprílom 1964.

*) Zákon č. 36/1967 Zb. zo 6. apríla 1967 o znalcoch a tlmočníkoch nadobudol účinnosť 1. júlom 1967.

Zákon č.158/1969 Zb. z 18. decembra 1969, ktorým sa dopĺňajú a menia Občiansky súdny poriadok, notársky poriadok a zákon o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, nadobudol účinnosť 1. januárom 1970.

Zákon č. 49/1973 Zb. z 26. apríla 1973, ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok, nadobudol účinnosť 1. júlom 1973.

Zákon č. 20/1975 Zb. z 26. marca 1975, ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré ďalšie ustanovenia Zákonníka práce, nadobudol účinnosť 1. júlom 1975.

Zákon č. 133/1982 Zb. z 10. novembra 1982, ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok, nadobudol účinnosť 1. aprílom 1983.

Zákon č. 180/1990 Zb. zo 4. mája 1990 o zmenách predpisov v nemocenskom a sociálnom zabezpečení a materskom príspevku a niektorých ďalších predpisov nadobudol účinnosť 1. júlom 1990.

Zákon č. 328/1991 Zb. z 11. júla 1991 o konkurze a vyrovnaní nadobudol účinnosť 1. októbrom 1991.

Zákon č. 519/1991 Zb. z 5. novembra 1991, ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok a notársky poriadok, nadobudol účinnosť 1. januárom 1992.

Zákon č. 263/1992 Zb. z 28. apríla 1992, ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok, nadobudol účinnosť 1. januárom 1993.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 5/1993 Z. z. zo 16. decembra 1992, ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok, nadobudol účinnosť 1. januárom 1993.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1994 Z. z. z 27. januára 1994, ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok, nadobudol účinnosť 1. aprílom 1994.

Ivan Gašparovič v. r.

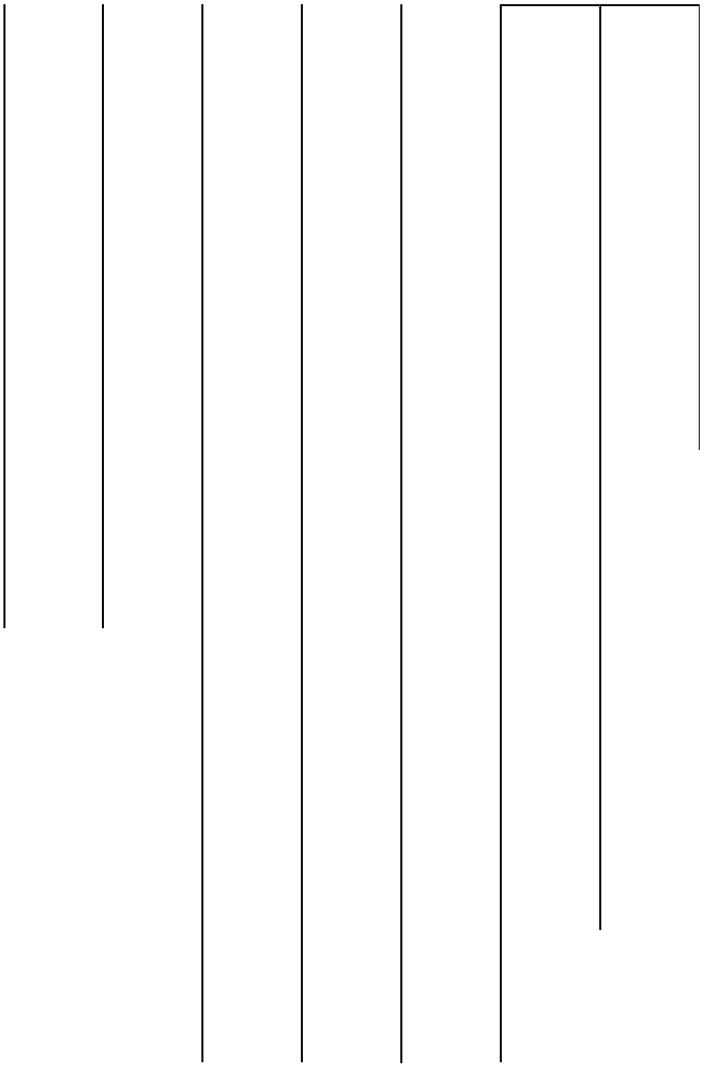
Príloha A(§ 248 ods. 3)

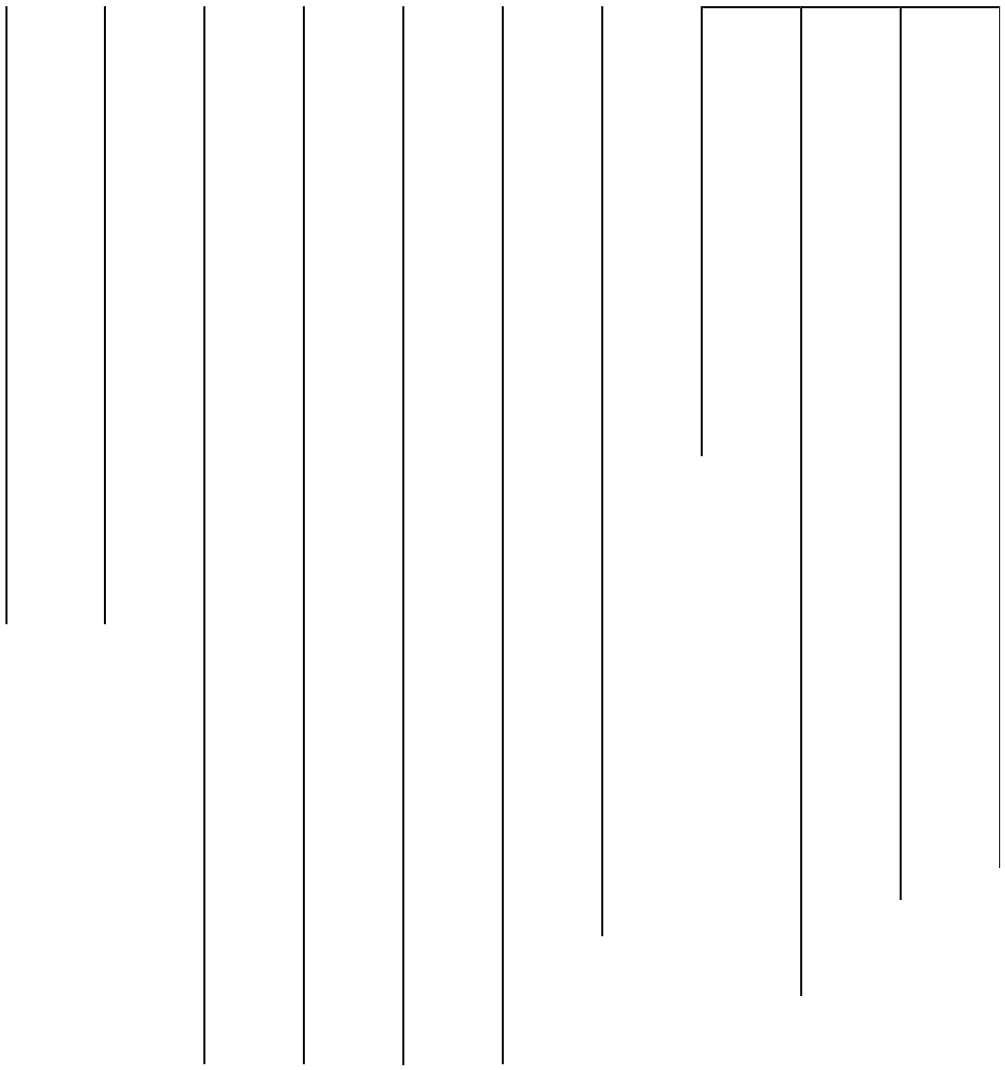
Prípady, keď je vylúčená možnosť domáhať sa, aby rozhodnutie správneho orgánu preskúmal súd

Odbor	Názov predpisu a číslo §	Charakteristika rozhodnutia

Bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci	Zákon č. 174/1968 Zb. o štátnom odbornom dozore nad bezpečnosťou práce § 4 písm. f)	zamietnutie, príp. odňatie oprávnenia na odbornú spôsobilosť na výrobu, montáž, opravy, údržbu a revízie vyhradených technických zariadení

			§ 4 písm. g)	zamietnutie, príp. odňatie osvedčenia o odbornej spôsobilosti na skúšanie, revízie, opravy alebo obsluhu vyhradených technických zariadení

					§ 6 ods. 1 písm. b)	nariadenie, aby sa v primeraných lehotách odstránili závady zistené pri výkone dozornej činnosti	Colníctvo	Zákon č. 618/1992Zb. § 39	rozhodovanie o zaradení tovaru			

	Dane	Zákon SNR č. 51 1/ 1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení zá- kona NR SR č. 165/ 1993 Z.z. a zákona NR SR č. 253/1 993 Z.z.	rozhodnutie o povolení platenia dane alebo o jej zaplatení v splátkach, rozhodnutie o žiadosti o odpustenie predpísanej dane a penále, rozhodnutie o pozastavení činnosti	Ceny	Zákon č. 526/1 990 Zb. o cenách § 3	rozhodnutie o regulácii cien		
				Devízové hospodárstvo	Zákon č. 528/ 1990 Zb. devízový zákon § 48	devízové povolenia		
							Energetika	Zákon č. 79/19 57 Zb. o výrobe, rozvode
					a spotrebe elektriny (elektrizačný zákon);			
					vyhláška č. 9/ 1958 Ú.l.			
		§ 6	súhlas so zriadením energetického diela					
		§ 3 vyhlášky	súhlas energetického podniku so zriade-					

		ním energetického diela
Geológia	Zákon č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití	
	nerastného bohatstva (banský zákon)	
	v znení zákona SNR č. 498/1991 Zb.	
	§ 3 ods. 3	rozhodnutie Ministerstva životného pro-
		stredia SR pri pochybnostiach, či niektorý
		nerast je vyhradeným alebo nevyhradeným nerastom

Lesy - lesné hos-	Zákon č. 61/1977 Zb. o lesoch	
podárstvo	§20	opatrenia na zaistenie bezpečnosti osôb
		a majetku
	Zákon SNR č. 100/1977 Zb. o hospo-	
	dárení v lesoch a štátnej správe lesného	
	hospodárstva	
	§ 5 ods. 2, § 6 ods. 1	rozhodovanie o hospodárskej úprave
		lesov
	§ 20 ods. 2	rozhodnutie o opatrení na vyhubenie
		škodcov a proti ich rozšíreniu v lesoch

		a ich okolí alebo v skladoch dreva
	§24	ustanovovanie a odvolanie lesnej stráže
Letecká doprava	Zákon č. 47/1956 Zb. o civilnom letectve	
	(letecký zákon) v znení neskorších pred-	
	pisov	
	§ 27 ods. 2	rozhodnutia o povinnosti správcov, vlast-
		níkov alebo užívateľov objektov ohro-
		zujúcich bezpečnosť leteckej prevádzky na

		svoje nákla dy označi ť tieto objekt y le-
		tecký m prekáž kovým znače ním a toto zna-
		čenie udržia vať a prevád zkovať
Nemoc enské	Zákon č. 54/19 56 Zb. o nemoc ensko m	rozho dovani e v dávko vých veciac h nemo-
poiste nie (za-	poiste ní zames tnanc ov v znení neskor ších	censk ého poiste nia (zabez pečeni a) s vý-
bezpeč enie)	predpi sov, zákon č. 103/1 964 Zb. o za-	nimko u rozho dovani a o vráten í prepla tkov
	bezpeč ení družst evnýc h roľník ov v choro-	na dávke neprá vom vyplat enej

	be a o zabezpečení matky a dieťaťa v znení	
	neskorších predpisov, zákon č. 100/1988	
	Zb. o sociálnom zabezpečení v znení	
	neskorších predpisov	
Obrana štátu	Zákon č. 92/1949 Zb. branný zákon -	
	(úplné znenie č. 309/1990 Zb.)	
	§ 4 a naši.	rozhodnutia v záležitosti brannej povin-
		nosti občanov

	Zákon č. 173/1988 Zb. o podniku so	
	zahraničnou majetkovou účasťou v znení	
	zákona č. 112/1990 Zb.	
	§5	povolenie na uzavretie alebo zmenu zmlu-
		vy týkajúcej sa založenia podniku so za-
		hraničnou majetkovou účasťou
Odpadové hospo-	Zákon č. 238/1991 Zb. o odpadoch v znení	
dárstvo	zákona NR SR č. 255/1993 Z.z.	

	§ 3 ods. 4, § 4 ods. 1 písm. e), í), g)	súhlas na dovoz, vývoz a tranzitnú prepra-
		vu odpadov
	§15	ustanovenie osobitných podmienok
Ochrana odrôd	Zákon č. 132/1989 Zb. o ochrane práv	
rastlína plemien	k novým odrodám rastlína plemenám	
zvierat	zvierat	
	§21	udelenie šľachtiteľského osvedčenia
Ochrana ovzdušia	Zákon č. 309/1991 Zb. o ochrane ovzdušia	

	pred znečis ťujúci mi látka mi v znení záko-	
	na č. 218/1 992Zb .	
	§ 12 ods. 2 písm. a)	rozho dnutie o obmed zení alebo zastav ení
		prevád zky veľkéh o alebo stredn ého zdroja
		znečis ťovani a, ak tento zdroj pri vážno m
		a bezpro stredn om ohroze ní alebo poško-
		dení kvality ovzdu šia nespln í povin nosti
		podľa § 7 ods. 1 písm. h)

Ochrana poľno-	Zákon č. 61/1964 Zb. o rozvoji rastlinnej	
hospodárskej vý-	výroby	
roby	§5	povolenie odrôd
	§ 12	uznanie odrôd, chmeľníc, semenných
		ovocných stromov, materských ovocných
		rezbových stromov a kríkov
	§27	povolenie prostriedkov na ochranu rastlín
	Zákon SNR č. 110/1972 Zb. o plemenitbe	
	hospodárskych zvierat	

	§6	povoľovanie plemien hospodárskych zvie-
		rat
Plynárenstvo	Zákon č. 67/1960 Zb. o výrobe, rozvode a	
	využití vyhrievacích plynov (Plynárenský	
	zákon) §5	súhlas so zriadením zariadení na výrobu
		vyhrievacích plynov
	§7	súhlas so zrušením zariadení na výrobu
		vyhrievacích plynov a plynovodnej siete
Požiarna	Zákon SNR č. 126/1985 Zb. o požiarnej	

ochra na	ochra ne	
	§ 36 ods. 1 písm. a)	rozho dnutie o vylúče ní veci z použív ania
		v prípad e, že vyvolá va bezpro stredn é
		nebez pečen stvo vzniku požiar u
	§ 36 ods. 1 písm. b)	rozho dnutie o zastav ení prevád zky
Priem yselné vlast-	Zákon č. 527/ 1990 Zb. o vynále zoch, prie-	
níctvo (vynál ezy	mysel ných vzoroc h a zlepšo vacích	
a priem yselné	návrh och	
vzory)	§ 34 a 52	zamiet nutie prihlá šky vynále zu a priem y-

		selnéh o vzoru
Priem yselné vlast-	Zákon č. 174/1 988 Zb. o ochra nných	
níctvo (ochra nné	známk ach	
známk y)	§ 12	zamiet nutie prihlá šky
Priem yselné vlast-	Zákon č. 159/1 973 Zb. o ochra ne označe -	
níctvo (ochra na	nia pôvod u výrobk ov	
označ enia pôvo-	§7	zamiet nutie prihlá šky
du)		
Cestn á dopra va	Zákon č. 135/1 961 Zb. o pozem ných ko-	
	munik áciách (cestn ý zákon) v znení záko-	
	na č. 27/19 84Zb.	

	§ 3 ods. 3 písm. c)	rozhodnutie o zaraďovaní novobudova-
		ných ciest do cestnej siete, o ich prera-
		ďovaní, príp. vyraďovaní z tejto siete, ako
		aj o prerađovaní miestnych komunikácií
		a účelových komunikácií do tejto siete
	Vyhláška FMD č. 35/1984 Zb., ktorou sa	
	vykonáva zákon o pozemných komuniká-	

	ciách (cestný zákon)	
	§ 10 ods. 3 písm. c)	rozhodnutie o uzávierke, prípadne
		o obchádzke pri cestách II. a III. triedy
		a miestnych komunikácií
Rodičovský	Zákon č. 382/1990 Zb. o rodičovskom	okrem rozhodnutí preskúmateľných podlá
príspevok	príspevku	§ 2501 všetky ďalšie rozhodnutia s výnimkou rozhodnutí o nepriznaní
		príspevku a o zastavení jeho výplaty

Sociálne zabezpe-	Zákon č. 100/1988 Zb. o sociálnom za-	okrem rozhodnutí preskúmateľných podlá
čenie	bezpečení v znení neskorších predpisov	§ 2501 všetky ďalšie rozhodnutia s výnimkou rozhodnutí o zaopatrovacom
		príspevku
	Vyhláška č. 76/1957 Ú.l. v znení vyhlášky	rozhodnutie o invalidite (čiastočnej invalidite)
	č. 268/1990 Zb., vyhláška č. 183/1991	
	Zb.	
Štátne tajomstvo	Zákon č. 102/1971 Zb. o ochrane štátneho	

	tajomstva v znení zákona č. 383/1990 Zb.	
	§21	rozhodnutie o zákaze fotografovania
		a filmovania
Stavebný poria-	Zákon č. 50/1976 Zb. o územnom pláno-	
dok	vaní a stavebnom poriadku (stavebný	
	zákon) v znení zákona č. 103/1990 Zb.	
	§ 32 písm. a), c), d)	územné rozhodnutie o chránenom území
		alebo o ochrannom pásme, o stavebnej

		uzáver e a umies tnení stavby s výnim kou
		jednod uchýc h stavie b podlá § 2 vyhláš ky
		Feder álneho minist erstva pre techni cký a
		investi čný rozvoj č. 85/ 1976 Zb. v znení
		nesko rších predpi sov
	§91	rozho dnutie o príkaz e na odstrá nenie
		stavby , ak sú bezpro stredn e ohroze né ži-

		voty osôb a ak nemožno stavbu zachovať
	§94	nariadenie vykonania neodkladných za-
		bezpečovacích prác vlastníkovi stavby,
		ktorá ohrozuje svojím stavom život alebo
		zdravie osôb, príp. značné národohospodárske alebo kultúrne hodnoty, a ak nie
		je nevyhnutné stavbu ihneď odstrániť

	§ 96 ods. 1 a 2	nariadenie vypratania stavby, ktorá je
		v takom stave, že bezprostredne ohrozuje
		život alebo zdravie osôb
Školstvo	Zákon SNR č. 542/1990 Zb. o štátnej	
	správe v školstve a školskej samospráve	
	§ 3 ods. 3 a 4	rozhodnutia riaditeľa školy (školského za-
		riadenia) robené na základe odborných po-

		sudkov alebo kapacitných možností
	§ 5 ods. 3	rozhodnutie školskej správy o odvolaní
		proti rozhodnutiu riaditeľa podľa §
		3 ods. 3 a 4
	Zákon č. 172/1990 Zb. o vysokých školách	
	§ 18 ods. 2	rozhodnutie rektora (pri vysokých školách, ktoré sa nečlenia na fakulty, akade-

		mické ho senát u) vysoke j školy o odvola ní
		do rozho dnutia dekan a v otázka ch prijati a
		alebo neprij atia na štúdiu m na vysoke j
		škole
Teleko munik ácie	Zákon č. 110/1 964 Zb. o teleko munik á-	
	ciách	
	§4	rozho dnutia o povole ní zriadiť a prevád z-
		kovať teleko munik ačné zariad enia mimo

		jednotnej telekomunikačnej siete
	§ 6 ods. 3	rozhodnutia o povolení na zriaďovanie
		a prevádzkovanie telekomunikačných za-
		riadení mimo jednotnej telekomunikačnej
		siete, ak sa majú zariadenia pripojiť na
		jednotnú telekomunikačnú sieť
Veterinárna staros tlivosť	Zákon č. 87/1987 Zb. o veterinárnej sta- rostlivosti v znení zákona č. 239/199 1 Zb.	

	§23	mimoriadne veterinárne opatrenia
Vodné hospo-	Zákon č. 138/1973 Zb. o vodách	
dárstvo	§8	rozhodnutia o povoleniach na nakladanie
		s vodami
	§9	rozhodnutia o povoleniach na zriadenie
		vodohospodárskeho diela
	§ 19	rozhodnutia o určení ochranných pásiem
Zahraničný	Zákon č. 42/1980 Zb. o hospodárskych	

obchod	stykoch so zahraničím v znení zákona	
	č. 102/1988 Zb. a zákona č. 113/1990 Zb.	
	§ 19 ods. 1 písm. i)	udeľovanie, zmeny a odnímanie povolení
		na poskytovanie zahraničnohospodár-
		skych služieb v oblasti predaja za devízové
		prostriedky
	§54	povolenia na vývoz alebo dovoz vecí (tzv.
		neobchodný vývoz alebo dovoz)

Zdravotníctvo	Zákon č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu	rozhodnutie o dočasnej pracovnej ne-schopnosti

1) § 7 ods. 4 zákona č. 424/1991 Zb. o združovaní v politických stranách a v politických hnutiach.

2) § 476 a nasl. Obchodného zákonníka.

3) § 591 a nasl. Obchodného zákonníka.

4) § 601 a nasl. Obchodného zákonníka.

5) § 638 a nasl. Obchodného zákonníka.

6) § 673 a nasl. Obchodného zákonníka.

7) § 682 a nasl. Obchodného zákonníka.

8) § 692 a nasl. Obchodného zákonníka.

9) § 700 a nasl. Obchodného zákonníka.

10) § 708 a nasl. Obchodného zákonníka.

11) § 716 a nasl. Obchodného zákonníka.

12) § 720 a nasl. Obchodného zákonníka.

13) § 725 a nasl. Obchodného zákonníka.

14) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 188/1994 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže.

15) § 44 a nasl. Obchodného zákonníka.

16) § 8 a nasl. Obchodného zákonníka.

17) Zákon č. 174/1988 Zb. o ochranných známkach.

18) Zákon č. 159/1973 Zb. o ochrane označení pôvodu výrobkov.

19) § 90 Obchodného zákonníka.

20) § 148 ods.1 Obchodného zákonníka.

21) § 152 Obchodného zákonníka.

22) § 231 ods. 4 Obchodného zákonníka.

23) § 20 až 23 zákona č. 98/1963 Zb. o rozhodcovskom konaní v medzinárodnom obchodnom styku a o výkone rozhodcovských rozhodnutí.

24) § 37 ods. 1 a 2 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom.

25) § 68 ods. 3 Obchodného zákonníka.

26) § 71 ods. 2 Obchodného zákonníka.

27) § 71 ods. 3 Obchodného zákonníka.

28) § 75 ods. 5 Obchodného zákonníka.

29) § 71 ods. 1 Obchodného zákonníka.

30) § 71 ods. 4 Obchodného zákonníka.

31) § 257 ods. 1 Obchodného zákonníka.

32) § 259 ods. 4 Obchodného zákonníka.

33) Zákon Slovenskej národnej rady č. 129/1991 Zb. o komerčných právnikoch.

33a) § 62 zákona č. 94/1963 Zb. o rodine v znení neskorších predpisov.Čl. IV zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 17/1993 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 253/1991 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej republiky vo veciach prevodov majetku štátu na iné osoby a o Fonde národného majetku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a zákon č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov.

34) Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci v znení vyhlášky č. 44/1991 Zb.

34a) § 27 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní.

34b) Zákon Slovenskej národnej rady č. 139/1984 Zb. o notárskych poplatkoch v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 192/1990 Zb.

35) V súčasnosti ide najmä o tieto prípady:§ 57b ods. 1 zákona č. 54/1956 Zb. o nemocenskom poistení zamestnancov v znení zákona č. 180/1990 Zb., ak ide o rozhodnutie o povinnosti zamestnanca alebo iného príjemcu peňažnej dávky nemocenského poistenia alebo prídavkov na deti vrátiť preplatok na dávke neprávom vyplatenej, ako aj proti rozhodnutiu v iných než dávkových veciach nemocenského poistenia.
§ 122 ods. 1 zákona č. 103/1964 Zb. o zabezpečení družstevných roľníkov v chorobe a o zabezpečení matky a dieťaťa v znení zákona č. 180/1990 Zb., ak ide o rozhodnutie o povinnosti príjemcu dávky zo zabezpečenia v chorobe a zo zabezpečenia matky a dieťaťa vrátiť preplatok na dávke neprávom vyplatenej, ako aj proti rozhodnutiu v iných než dávkových veciach zabezpečenia v chorobe a zabezpečenia matky a dieťaťa.
§ 112 ods. 3 zákona č. 44/1974 Zb. colný zákon v znení zákona č. 117/1983 Zb. a zákona č. 5/1991 Zb.
§ 7, 8 a § 61 ods. 2 zákona č. 147/1983 Zb. o zbraniach a strelive v znení zákona č. 49/1990 Zb.
§ 122 a 145a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 110/1990 Zb. a zákona č. 180/1990 Zb., ak ide o rozhodnutie o zákonnom nároku na dávku dôchodkového zabezpečenia uvedenú v § 7 písm. a) č. 1–7, písm. b) a c) citovaného zákona.
§ 8 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 12 ods. 3 písm. c) zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov.
§ 11 ods. 3 a § 13 zákona č. 84/1990 Zb. o zhromažďovacom práve.
§ 27 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 132/1990 Zb. o advokácii.
§ 28 ods. 3 zákona č. 172/1990 Zb. o vysokých školách.
§ 11 ods. 2 zákona č. 382/1990 Zb. o rodičovskom príspevku, ak ide o rozhodnutie vrátiť preplatok.
§ 28 zákona Slovenskej národnej rady č. 129/1991 Zb. o komerčných právnikoch.
§ 9 ods. 3 a 6 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku.
§ 18 ods. 1 zákona č. 451/1991 Zb., ktorým sa ustanovujú niektoré ďalšie predpoklady na výkon niektorých funkcií v štátnych orgánoch a organizáciách Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, Českej republiky a Slovenskej republiky.
§ 17 zákona č. 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení cirkví a náboženských spoločností.
§ 34 zákona č. 237/1991 Zb. o patentových zástupcoch.§ 8 ods. 5 zákona č. 424/1991 Zb.(Poznámka pod čiarou k odkazu [35]) bola zaradená zákonom č. 519/1991 Zb.)

36) § 5 zákona č. 526/1990 Zb. o cenách.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.